

(ต้นฉบับ)

120

ที่ประชุมรับรองในคราวประชุม ครั้งที่ ๑๗ / ๒๕๕๕ (สามัญ) ชุดที่ ๑
วัน พฤหัสบดี ที่ ๑๕ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕

รายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ

ครั้งที่ ๗ / ๒๕๕๕ (สามัญ) ชุดที่ ๑
วัน พฤหัสบดี ที่ ๑๐ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕

ชื่อผู้บันทึก	ข้อความที่แก้ไข	หมายเหตุ

คดีไม่ทักท้วง/๒/

คดีไม่หมายเลข ๒ กระหู่ควนของนายถวิล วัฏฏานนท์ เรื่องการเปิดน้ำออกจาก

ลำคลองกระเสียว

นายถวิล วัฏฏานนท์ (สุพรรณบุรี) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระหู่ควนตามรัฐมนตรี

ว่าการกระทรวงเกษตร ตั้งต่อไปนี้

ด้วยเมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๔ พนักงานเจ้าหน้าที่ชลประทานได้ขุดคลองหึ่งน้ำออกจาก

ลำคลองกระเสียว ในท้องที่อำเภอสามชุก โดยอ้างเหตุผลว่าถ้าไม่หึ่งน้ำออกจากคลองนี้

เกรงว่าประตูประบายน้ำชลมารคศิการ์ณ จะทรุด

การหึ่งน้ำออกจากลำคลองกระเสียวนี้ เป็นเหตุให้ทำในอำเภอสามชุกและ

เดิมบางนางบวชประมาณ ๑๐,๐๐๐ ไร่ ได้รับความเสียหาย เพราะทุก ๆ ปีมา เมื่อ

น้ำป่าไหลหลากลงมาจากลำคลองกระเสียวค้ำเหนือ ซึ่งมีค้ำน้ำอยู่ทางจังหวัดอุทัยธานี

น้ำโคป่าขึ้นสองฝั่งคลอง ชาวนาได้อาศัยน้ำที่ไหลหลากมานี้ทำนาได้ผลดีมาหลายสิบปีแล้ว

ครั้งเมื่อทางชลประทานสามชุกขุดคลองหึ่งน้ำขึ้น เพื่อป้องกันประตูประบายน้ำชลมารคศิการ์ณ

จะทรุด กลับทำให้น้ำซึ่งไหลหลากมานั้นวิ่งลงแม่น้ำสุพรรณและไหลลงสู่ประตูเขื่อนมก นาสอง

ฝั่งคลองประมาณ ๑๐,๐๐๐ ไร่ ต้องเสียหาย ชาวนาได้รับความเดือดร้อนเป็นอย่างยิ่ง

จึงขอถามรัฐบาลว่าจะจัดการแก้ไขได้แก่ความเสียหายนี้ได้อย่างไรหรือไม่

และจะดำเนินการเมื่อไร

พลเรือโท หลวงสุนาวินวิจิตร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร : กระทรวงเกษตรและสหกรณ์จะพิจารณารายงานสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ส่งต่อไป

กรมชลประทานได้ขุดคลองระบายน้ำจากลำคลองกระเสียวถึงคันน้ำสุระเก่า ทั้งนี้ตามโครงการป้องกันอุทกภัยในทางคลองกระเสียวและปากคลองซึ่งอยู่ในโครงการสุระภูมิ ไม่มีเจ้าหน้าที่กรมชลประทานคนใดอ้างว่าประตูน้ำจะหลุด ตามรายงานนั้นทางราชการได้ทำประตูระบายน้ำ ๒ ประตู เพื่อระบายลงที่แม่น้ำท่าพระและแม่น้ำสุระภูมิซึ่งจะบังคับให้ไหลทางใดทางหนึ่งตามความต้องการได้ ส่วนที่วานาเสียวายนั้นไม่ได้รับรายงานว่ามี

นายฉวีล วิทยานนท์ (สุธรรมบุรี) : ข้าพเจ้าขอสอบถามเพิ่มเติมถึงคันน้ำสุระเก่าที่กรมชลประทานได้ทำการขุดคลองทางน้ำนั้นเป็นประโยชน์แก่ดินทางพื้นที่ใด และเวลานั้นได้รับความเสียหาย รัฐบาลได้ระงับประโชนร่องประชาชนไม่ จึงอยากจะถามว่าจะมีสิ่งใดมาช่วยแก้ไขในทิศนี้หรือไม่ที่จะไม่ให้เกิดเสียหายนั้นอีกหรือไม่

พลเรือโท หลวงสุนาวินวิจิตร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร : การทำคลองในบริเวณประโชนดินนั้นในบริเวณคลองกระเสียวและปากคลองประมาณ ๒ กิโลเมตรนี้ปรากฏว่าคลองแห่งนี้ไหลเร็วเกินไป กระทรวงเกษตรจะได้นำใจ

นายฉวีล วิทยานนท์ (สุธรรมบุรี) : ข้าพเจ้าไม่ขอถามต่อไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอไปเรื่องอื่น ๆ ๒ ประเด็นของนายฉวีล วิทยานนท์ เรื่องการขอตัวรถรถไฟจากอเมริกา ตามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

เบรณัมแอสซีไฮท์ซื้อหัตถจักรรถไถคาเวนปอร์ต จากอเมริกาจำนวน ๔๕ คัน เงิน ๔,๕๓๓,๕๗๖ เหรียญดอลลาร์ เรื่องนี้ข้าพเจ้าขอเรียนถามว่า

๑. รัฐบาลได้ทำสัญญาเมื่อไร เป็นจำนวนเงินตรงตามที่เรียนถามนี้หรือไม่ ตามสัญญาได้กำหนดเวลาเสร็จสิ้นกันเมื่อใด

๒. ตั้งแต่วันทำสัญญาจนถึงบัดนี้ ข้าพเจ้าทราบว่าทางรัฐบาลได้จ่ายเงินล่วงหน้าและภายหลังก็จ่ายเงินที่เหลือทั้งหมด โดยโอนไปฝากไว้กับธนาคารต่างประเทศจริงหรือไม่

๓. บริษัทผู้สัญญาได้จัดส่งหัตถจักรรถไถมาให้ครบตามจำนวนในสัญญาแล้วหรืออย่างไร

๔. ถ้าบริษัทผู้สัญญายังไม่ได้จัดส่งหัตถจักรรถไถมา หรือส่งยังไม่ครบจำนวนตามสัญญา ข้าพเจ้าขอทราบว่าทางรัฐบาลได้ดำเนินการกับบริษัทผู้สัญญาอย่างไรจึงจะได้หัตถจักรรถไถหรือได้เงินตามสัญญาคืน และใครเป็นผู้รับผิดชอบในเรื่องนี้

๕. ขอนุสนธิจากข้อ ๔ หากปรากฏว่าผู้รับผิดชอบในการทำสัญญาในกรณีนี้ได้ปฏิบัติ

บทพระองค์หน้าที่ราชการจนเกิดการเสียหายแก่ประเทศชาติ ข้าพเจ้าขอเรียนถามว่ารัฐบาลได้จัดการแก่ผู้รับผิดชอบอย่างไรหรือไม่

พิมพ์ เอก ประมาณ สติเรกสาร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม : กระทรวง

คมนาคมขอตอบกระทู้ถามของสมาชิกตั้งข้อสงสัย

ข้อ ๑. รัฐบาลมีใ้ทำสัญญาซื้อหัวรถจักรดีเซลจากบริษัทสินค้าอเมริกาในฐานะ

ตัวแทนของบริษัท เบราวน์และไซท์ไลท์คอร์ปอเรชั่นแห่งสหรัฐอเมริกา เมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน
+ (Brown & Light Incorporated U.S.A)

๑๑ ความจำนวนเงินที่สมาชิกถามจริง และสัญญาสิ้นสุดในวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๔

ข้อ ๒. การที่สมาชิกถามถึงเรื่องรัฐบาลใช้จ่ายเงินล่วงหน้าไป ๕ เปอร์เซ็นต์

ในสัญญา ๕ เปอร์เซ็นต์ ใช้จ่ายโดยโอนไปฝากไว้กับธนาคารต่างประเทศจริงหรือไม่ ทง

รัฐบาลใช้จ่ายเงินล่วงหน้าให้กับบริษัทเบราวน์และไซท์ไลท์แล้ว ๕ เปอร์เซ็นต์จริง ส่วนอีก

๕ เปอร์เซ็นต์ ได้เปิดเครดิตชนิดเป็นเงินและถอนคืนไม่ได้อีกที่ เซส เนชั่นแนล แบงก์ ที่กรุง

วอชิงตัน สหรัฐอเมริกา

ข้อ ๓. ขณะนี้ การรถไฟได้รับรถจักรดีเซลไฟฟ้าขนาด ๕๐๐ แรงม้าไว้แล้ว

๒ คัน ยังอยู่ในระหว่างเดินทาง ๒ คัน คือกำลังบรรทุกมากับเรือสินค้ามาเลเซียและเรือเหริย

มาลิก ล่าละ ๓ คัน รวมรถจักรที่ไ้รับไว้แล้วกับที่กำลังอยู่ในระหว่างเดินทางซึ่งอาจจะไ้รับ

ในไม่ช้าเป็น ๕ คันด้วยกัน

ข้อ ๔. สำหรับการทำสัญญาของบริษัทผู้ผลิตของรถจักรดีเซล การรถไฟได้พิจารณาเกี่ยว

กับการที่จะดำเนินการกับบริษัทอยู่เหมือนกัน แต่โดยที่ขณะนี้บริษัทได้พยายามส่งรถจักรมา เร็ย

และความต้องการของการรถไฟก็อยากจะได้โดยเร็ว ถ้าหากจะเสีสัญญาและเรียกประกว

ราคาใหม่ ก็จะทำให้ล่าช้าและราคาที่จะคงสูงขึ้นไปอีก จึงจึงไม่มีการเลิกสัญญา และจำต้อง

รอไปก่อน ส่วนที่เกี่ยวกับเงินที่จ่ายล่วงหน้าไป ๕ เปอร์เซ็นต์นั้น การรถไฟมี เปอร์ฟอร์ม

แมนซ์ บอนดส์ ซึ่งบริษัทเบราวน์และไซท์ไลท์มอบ ให้เป็นประกันไว้ โดยมีบริษัท เบนเนอริลอินชัวรันซ์

(Performance Bond) แห่งสหรัฐอเมริกาเป็นคู่ค้าประกันอีกชั้นหนึ่ง และอีก ๕ เปอร์เซ็นต์ ที่เปิดเครดิตไว้ ย

(General Insurance) เซส เนชั่นแนล แบงก์ บริษัทจะรอรับโตคอเมื่อได้จัดบรรทุกรถส่งลงเรือ และนำเอกสาร

ต่าง ๆ ไปแสดงต่อธนาคารจึงจะจ่ายให้ตามจำนวนรถจักรที่ไ้ส่งลงบรรพเรือแล้ว เฉพาะ

๕๕. เปอ. ๓๓๓๓ ถ้าในที่สุดบริษัทไม่สามารถส่งรถจักรให้ครบถ้วนได้ และครบกำหนดเวลาที่
เปิดรถไว้แล้ว การรถไฟก็ขอมถอนคืนได้

สำหรับผู้รับผิดชอบ ถ้าถือคามระเบียบ ก็คือผู้ชงนามเป็นคู่สัญญา

ข้อ ๕. ขณะนี้ยังไม่ปรากฏว่าผู้ใดรับผิดชอบพร้อม จึงไม่มีการจัดการอย่าง

นายญาติ ไหวคี (สุรินทร์) : ข้าพเจ้าขอซักถามอีกสิ่งต่อไปก็คือ
 ว่าสัญญาฉบับนี้มีปรากฏชัดไหมว่าถ้าบริษัทผู้สัญญาได้ทำผิดสัญญาแล้ว ก็ผิดสัญญาตามที่
 ปรากฏได้บอกแล้วว่า สัญญาได้สิ้นสุดเมื่อวันที่ ... สิงหาคม ... ๒๕๕๕... และเมื่อ
 ได้มีการผิดสัญญาขึ้นเช่นนี้แล้วจะมีการปรับหรือไม่ หรืออย่างไร

อีกประการหนึ่งในสมัยที่ผู้รับผิดชอบในสมัยนั้นว่าได้จ่ายเงินล่วงหน้าไป
 เป็นจำนวน ๒๕ ๕ ขอทราบว่าผู้ค้าประกันความสัญญานั้นหรือไม่ข้าพเจ้าก็ยังสงสัยอยู่
 เพราะถ้าหากว่าไม่มีผู้ค้าประกันแล้ว ตัวแผนของรัฐบาลได้จ่ายเงินไปโดยอาศัยอำนาจ
 อะไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการจ่ายเงินที่ตามสัญญาเขาได้มีบ กไว้ว่าให้จ่ายเป็นงวด
 และได้จ่ายไปงวดละเท่าไร และได้จ่ายไปถึงงวด และในงวดสุดท้ายนี้ได้จ่ายไปแล้ว
 เป็นจำนวนเงินเท่าไร และเมื่อจ่ายเงินทั้งหมดเต็ม ๑๐๐% แล้ว ได้ปรากฏว่าทาง
 อเมริกาไม่ยอมให้ถอนเงินคืน และถ้าไม่ใคร่จัดการมาครบแล้วจะถอนคืนหรือไม่ และ
 การจ่ายเงินจำนวนมากเช่นนี้ และไม่ใคร่เป็นไปตามสัญญา ผู้รับผิดชอบในสมัยนั้นได้ถือ
 หลักอะไร ในการปฏิบัติเช่นนี้อาศัยหลักอะไร แล้วแต่ใครได้สั่งให้เป็นผู้รับผิดชอบ และ
 เป็นผู้เซ็นสัญญาแทนรัฐบาลในสมัยนั้น

พันเอกประมาณ อติเรกสาร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม :
 สำหรับในเรื่องการปรับนั้นตามสัญญาก็คือ ถ้าเมื่อผิดสัญญากับการรถไฟแห่งประเทศไทย
 ก็ปรับ ส่วนทางบริษัท เบนเนอเรลอินชัวร์รันส์แห่งประเทศอเมริกา ประเทศอเมริกา
 เป็นผู้ค้าประกัน

สำหรับการชำระสัญญาในครั้งนั้นก็มีการรถไฟแห่งประเทศไทยได้ทำสัญญากับ
 บริษัทผู้สยามตามที่ได้ออกมาแล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือเขาถามว่าในเรื่องการจ่ายเงินนั้น
 ได้จ่ายเป็นงวด และงวดละเท่าไร

นายชาติ ไหวที (สุรินทร์) : เนื่องจากว่าเป็นห่วงเงินที่เกี่ยวข้องของราษฎร จะคงเสียไป ข้าพเจ้าขอซักถามดังต่อไปนี้คือ เมื่อก่อนทางรัฐบาลไม่ได้ตอบโต้ข้อที่ ราชเจ้ายังสงสัยว่าความสัญญาเป็นกำหนดจ่ายเงินถึงงวด งวดละเท่าไร และจึงรู้สึกหวั่นหวาด กำหนดจ่ายเมื่อใด ที่รัฐบาลสมัยนั้นจ่ายเงินไปทั้งหมดเป็นการผิดสัญญาหรือไม่ และอีก อย่างหนึ่งปรากฏว่าในการที่ทางบริษัทผู้สัญญาส่งหัวรถไฟไม่ทันตามกำหนดนั้นก็ใช่ว่า เหตุผลว่าราคาเหล็กสูงขึ้น บริษัทผู้สัญญาจะต้องขาดทุน ไล่ข้าพเจ้าว่าจะขอให้รัฐบาลตั้งงบประมาณชดเชยเพื่อให้บริษัทผู้สัญญาไม่ขาดทุนน้อยลง ไม่ ทั้งนี้รัฐบาลจะยินยอมด้วยหรือไม่ และถ้าจะชดเชยให้ บริษัทผู้สัญญาได้คือแล้วหรือยัง

พันเอก ประมวล อภิเรณูสาร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม :

การจ่ายเงินนี้ไม่ได้จ่ายตามงวด จ่ายเมื่อส่งของมาเราก็ให้เงิน เมื่อไม่ส่งของมาเรา ก็ไม่ให้เงิน ส่วนในการที่บริษัทจะขาดทุนหรืออย่างไรมันทางรถไฟไม่เกี่ยว ต้องการ แค่ว่าให้ใครของมาเท่านั้น เมื่อหมดสัญญาแล้วหากบริษัทผู้สัญญาจะดำเนินการต่อไป

นายชาติ ไหวที (สุรินทร์) : โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่กรมรถไฟ กระจุกตาม

ของข้าพเจ้าข้อ ๕ นั้น รัฐบาลยังไม่ได้ตอบว่าผู้รับผิดชอบในการที่ทำสัญญา คือตัวแทน รัฐบาลสมัยนั้น ไล่ทำสัญญาและปฏิบัติหน้าที่มาบกพร่องทำให้เสียหายแก่ประเทศชาติ คือ ทำให้เสียเงินเปล่า ๆ อย่างนี้ ขอเรียนถามว่ารัฐบาลสมัยนี้จะจัดการกับผู้แทนของรัฐบาล สมัยนั้นอย่างไรหรือไม่

พันเอก ประมวล อภิเรณูสาร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม :

ในขณะที่ยังไม่ได้เกิดการเสียหาย ถ้าเกิดการเสียหายขึ้นรัฐบาลนี้ก็ย่อมที่จะต้องจัดการทำ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปหมายเลข ๓ กระจุกตามของนายบุญช่วย

ศรีสวัสดิ์ เรื่อง องค์การรถไฟขึ้นราคาค่าโดยสารและค่าระวางบรรทุกสินค้า ถาม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

นายบุญช่วย ศรีสวัสดิ์ (เขียนรวม) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการ

กระทรวงคมนาคม ดังต่อไปนี้

ด้วยองค์การรถไฟแห่งประเทศไทยได้ขึ้นราคาค่าโดยสารและค่าระวางบรรทุก
ตั๋วทางรถไฟ ทำให้สินค้าหัวเมืองขึ้นราคาและบางอย่างขาดตลาด เป็นการเพิ่มค่าครองชีพ
แก่ประชาชน ฉะนั้นนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการลดค่าครองชีพ นอกจากนี้ทำให้ราคาข้าวของ
ต่าง ๆ ทั่วภาคกลาง เพราะพ่อค้าที่รับซื้อไปต้องเสียค่าระวางบรรทุกแพงเป็นที่เดือดร้อนแก่ประชาชน
ที่อยู่หัวเมืองหัวประเทศ จึงขอเรียนถามว่ารัฐบาลจะเจรจากับองค์การรถไฟเพื่อขอลดค่า
ระวางบรรทุกลงเท่าเดิมจะได้อหรือไม่

พันเอก ประมาณ อติเรกสาร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม :
 กระทรวงคมนาคมขอตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกดังต่อไปนี้ ความจริงการที่การ
 รถไฟได้ปรับปรุงอัตราค่าโดยสารและค่าระวางใหม่ในปี ๒๕๕๕ นั้น ก็เป็นการเพิ่ม
 ราคเพียงบางส่วนและเป็นจำนวนเล็กน้อยเท่านั้น เช่นขบวนค่าโดยสารรถไฟเรา
 ก็เพิ่มขึ้นมา คือในระยะไกล ๆ เราก็เพิ่มขึ้น ๗๕/๓ กิโลเมตรละ ๕ สตางค์เท่านั้น
 การที่สินค้าสามหัวเมืองได้ขึ้นราคาก็ดี หรือสินค้าบางอย่างที่ขาดตลาดตามที่
 ท่านสมาชิกได้ตั้งกระทู้ถามมานี้ก็ดี เชื่อว่าไม่ใช่เพราะสาเหตุการที่รถไฟขึ้นราคา
 แต่เป็นสาเหตุที่พ่อค้าฉวยโอกาสขึ้นราคาเข้ามาผูกกันมากกว่า ถ้าการที่สินค้า
 นั้นได้ขาดตลาดจริงหรือว่าได้ขึ้นราคาจริงเพราะการที่รถไฟขึ้นราคาเช่นนี้แล้ว คือ
 ถ้าได้ระบุให้ทราบแน่ชัดหรือยืนยันให้ทราบแน่ชัดแล้ว ทางกระทรวงคมนาคมก็พร้อม
 ที่จะสำรวจการรถไฟลงมา เพื่อให้สัมพันธ์นโยบายของรัฐบาล

นายบุญช่วย ศรีสวัสดิ์ (เชียงใหม่) : เมื่อปี ๒๕๕๓ รัฐบาลก็ได้เคยขออภัย
 ขึ้นราคาค่าโดยสารและค่าระวางบรรทุกสินค้าทางรถไฟมาแล้วครั้งหนึ่ง แล้วครั้งนั้น
 รัฐบาลอ้างเหตุผลว่าทางกรมรถไฟขาดทุน ต้องปรับปรุงอัตราค่าโดยสารให้ได้ระดับ
 เดียวกันกับต่างประเทศ ครั้นในปี ๒๕๕๕ ทางรัฐบาลก็ขอขึ้นราคาค่าโดยสารและค่า
 ระวางบรรทุกสินค้าอีก โดยอ้างเหตุผลอย่างเดียวกัน นับตั้งแต่สงครามไต้ฝุ่นคิง
 ทางรัฐบาลได้ขึ้นราคาค่าโดยสารและค่าระวางบรรทุกสินค้าหลายครั้งแล้ว ไม่ใช่ครั้ง
 เดียว โดยอ้างเหตุผลอย่างเดียวกัน การที่การรถไฟอ้างเหตุผลว่าขาดทุนนั้น
 เป็นการไม่ถูกต้อง เพราะบริการรถไฟเป็นบริการสาธารณะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีเวลานี้เป็นเวลาซักถามขอให้พูดอะไรเล็กน้อยแล้ว ไม่น่าจะให้อีกยาวเลย

นายบุญช่วย ศรีสวัสดิ์ (เชียงใหม่) : เป็นข้อที่เกี่ยวพันกันจึงต้องซักถามให้เข้าใจ เพราะประเคียบจะไม่เข้าใจจึงจำเป็นต้องชี้แจง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อย่าให้อีกยาวนัก

นายบุญช่วย ศรีสวัสดิ์ (เชียงใหม่) : ไม่อียาว คือการที่ว่ากระทรวงการคลังการรถไฟจัดบริการให้ดี คือว่าเพิ่มตู้ให้สอดคล้องความต้องการของประชาชน และเพิ่มกระบวนรถรับคนโดยสารให้ขบวนพอ และประหนักรายจ่ายบางอย่าง แล้วคิดเจ้าหน้าที่ให้เหลือพอเพียง ~~คือ~~ ไม่จำเป็นที่จะต้องมาขึ้นราคาค่าโดยสารจากประชาชนและค่าธรรมเนียมที่ทางรัฐมนตรีว่าพอค่าฉวยโอกาสไม่เป็นความจริง ความจริงคือลดค่าธรรมเนียมเมื่อราคามารถทุกสินค้าแพงพอค่าจึงจำเป็นต้องเพิ่มราคาสินค้าให้แพงขึ้น ทุกวันนี้แม้ว่ารัฐบาลจะขึ้นค่าโดยสารบรรทุกสินค้าแล้วก็ตาม แต่การบริการรับใช้ไม่เพียงพอเป็นอันว่าตู้รถไฟก็ไม่พอ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านอย่าอธิบาย ท่านควรจะซักถามว่า ข้าพเจ้าเข้าใจว่าค่าใช้จ่าย และการบริการไม่ดีขึ้นท่านไม่มีโอกาสพูดอะไรที่จะปรับปรุงให้ดีขึ้นหรือไม่ตามอย่างนั้นทั้งหมดเรื่องไป สั้น ๆ อย่างนั้น

นายบุญช่วย ศรีสวัสดิ์ (เชียงใหม่) : ซักถามของข้าพเจ้านั้นจะลดราคาได้หรือไม่ และอยากจะถามสั้น ๆ ว่าจะลดราคาได้หรือไม่ ตามนี้ ๆ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านตอบแล้วว่าจะพยายามตั้งใจว่าเป็นสิ่งดีที่ท่านยกออกแล้ว ถ้าหากว่าผู้ท่านของใจอะไรก็ตามไป ~~คือ~~ เป็นอย่างนั้นก็ได้

นายบุญช่วย ศรีสวัสดิ์ (เจียงราย) : ที่ท่านรัฐมนตรีได้บอกว่าค่าระวาง
 รถไฟนั้นได้ขึ้นเพียงนิดเดียว ไม่ได้ขึ้นมาก ข้าพเจ้าจะขอยกตัวอย่างให้ดูเช่นในปี
 พ.ศ. ๒๔๘๓ รถไฟคิดค่าระวางบรรทุกสินค้าระหว่างกรุงเทพ ฯ ไปเชียงใหม่ก็ไล่ละ
 ๑๑ สตางค์ ร.ส.พ.คิด ๒๐ สตางค์ จากกรุงเทพ ฯ ไปเชียงใหม่ ครั้นมาปีนี้การ
 รถไฟได้ขึ้นราคาเป็น ๒๓ สตางค์จาก ๑๑ สตางค์เป็น ๒๓ สตางค์ขึ้นเพียงเล็กน้อยหรือ ?
 แล้ว ร.ส.พ.ขึ้นเป็น ๔๓ สตางค์ เพราะฉะนั้นที่ว่าขึ้นเพียงเล็กน้อยไม่เป็นความจริง
 ขึ้นตั้งเท่าตัว รถบรรทุกสินค้าขึ้น รถคู่หลังหนึ่งราคาเพียง ๒๐๐ บาท เคี้ยวขึ้นไปถึง
 ๑,๒๐๐ บาท ถึง ๑,๕๐๐ บาท จากกรุงเทพ ฯ ไปเชียงใหม่ จากเชียงใหม่มากรุงเทพฯ
 กรุงเทพ ฯ การที่ทางรถไฟขึ้นราคาค่าโดยสารค่าระวางบรรทุกสินค้าขึ้น ผู้ส่ง
 ทางพ่อค้าก็จำเป็นต้องเพิ่มราคาสินค้าขึ้นตาม เพราะสินค้าบางอย่างก็ไม่สามารถที่จะส่ง
 มาขายในประเทศได้ และส่งมาขายในเมืองได้ เพราะค่าระวางบรรทุกแพงเหลือเกิน แล้ว
 ในการซื้อก็ลำบากกว่าจะขอได้แต่ละทีต้องกินเวลาตั้งร่วมเดือน ๒-๓ เดือน กว่าจะได้
 ทุ่มมา ขอท่านรัฐมนตรีได้กรุณาชี้แจงให้ทราบด้วย

พันเอก ประมาธ อติเรกสาร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม :

ในเรื่องนี้การขึ้นค่าระวางและขึ้นค่าโดยสารนั้น ตามปกติการขึ้นราคาค่าระวางที่ทาง
 กระทรวงคมนาคมทำเมื่อไม่มีความจำเป็นอันไม่มากที่จะขึ้น เพราะราษฎรได้รับความ
 เดือดร้อน การรถไฟเรียกว่า เป็นการรัฐพาณิชย์ต้องมีภาระเลี้ยงตัวด้วยเหมือนกัน
 แต่ที่ท่านสมาชิกได้ลงหวดระลึกจะจำได้ว่าค่าระวางค่าโดยสารครั้งก่อนสงคราม
 ได้แพงมาแล้ว จะเห็นว่าค่าระวางค่าโดยสารปัจจุบันนี้ขึ้นไม่ได้แพงเลย และเมื่อก่อน
 สงครามหรือระหว่างสงครามหรือเสรี สงครามแล้วนั้น ค่าโดยสารถึงกิโลเมตรละ ๕
 สตางค์ แล้วมาคราวหลังรัฐประหารแล้วจะเห็นว่าลดลงมาถึงกิโลเมตรละ ๕ สตางค์
 แล้วท่านสมาชิกลองคิดดูว่า เมื่อลดจาก ๕ สตางค์เป็นแล้ว

ราคาสินค้าหรืออะไรอย่าง ๆ หรือว่าทรงซื้อทดลองถามหรือไม่ ท่านก็แสดงให้เห็นว่าไม่คิด
 คิดเพิ่ม ๆ เรือบิน ๆ จนท่านทั้งหลายเห็นว่าค่าครองชีพแพง ค่าอาหารแพง แล้วใน
 ขณะนี้การรถไฟได้ขึ้นราคาใบขึ้นสำหรับค่าโดยสารรถไฟขึ้นอีก ๑ สดางค์เป็น ๒ สดางค์
 เท่านั้นซึ่งยังต่ำกว่าก่อนสงครามซึ่งเป็น ๓ สดางค์หรือเมื่อเสร็จสงครามใหม่ ๆ ค่า
 ว่างเมื่อ เราคิดต้นทุนในการทำการ ไม่แล้วต้นทุนรถไฟตันกิโลเมตร ๒๒ สดางค์
 แต่ถ้าเราเทียบเพียงตันกิโลเมตร ๑๕ สดางค์มันให้ท่านสมาชิกก็ เห็นว่าขาดทุนอยู่แล้ว
 เพราะขณะที่การที่รถไฟขึ้นขึ้นอีกนั้นก็ขึ้นไปเพียงเรือไม่ให้ขาดทุนเลยยกขึ้น ให้เงิน
 มีเหลือพอที่จะไปซื้อรถจักร รถไฟ รถตู้ต่าง ๆ ก็จะมารับบริการ ^{ทั้งนี้}ที่ท่านสมาชิก
 ข้างใจอยู่นั้น แต่ในการขอซื้อที่ท่านสมาชิกขังใจว่าขอได้ไม่พอนั้นก็ เพราะตู้มีน้อยก็
 ต้องใช้จ่ายไม่ความจำนวนมาก แต่ถ้าเรามีเงินอีกก็พอจะซื้อตู้มาพอที่จะจ่ายให้
 พอดีได้พอไม่คงมาเข้าคิวอย่างที่ท่านสมาชิกขังใจ

นายบุญช่วย ศรีสวัสดิ์ (เสียงร่าย) : ตามที่ท่านรัฐมนตรีว่าสมัยก่อน
 นั้นการระวางบรรทุกโลกมีละ ^{๒๒} สดางค์ลดลงมาเหลือ ๕ สดางค์ ท่านรัฐมนตรี
 ลองคิดว่าสมัยก่อนเรามีสดางค์ ๑๐ สดางค์เมื่อได้ ๑ ตัน มีของร่งเข้าได้ กูหนึ่ง
 ถ้าเรามี ๕ บาทก็ยวไปเทียบกันไม่ได้ นี่ได้ส่วนพอกำขึ้นราคาของเอาจากระวาง
 นั้นมันเกินกว่า ไม่ถูกเพราะว่าพอกำต้องคิดเพิ่มค่าโดยสาร ค่าระวางบรรทุกสินค้า
 ได้ขึ้นไป พอกำก็แย่งกันอยู่แล้ว ความจริงพอกำไม่เต็มครัน ความจริงประชาชน
 เป็นผู้เดือดร้อนในการขึ้นค่าระวางโดยสารรถไฟที่ท่านทราบหรือไม่ว่าเมื่อปี ๒๕๑๒

กษัตริย์เมฆะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ข้าพเจ้าจะไม่ได้อ่านเสียแล้ว เวลามาดำกัน
 เรื่อง ร.ส.พ. ว่ามันเลิกโค้ดหรือไม่ มีส่วนร่วมด้วยจะเลิกโค้ดหรือไม่เช่นนี้ก็
 นายบุญช่วย ศรีสวัสดิ์ (เชียงใหม่) : อย่างนั้นตามข้อถามตามที่ท่านประธาน
 จะเลิก ร.ส.พ. โค้ดหรือไม่ ขอรถามอย่างนี้

พันเอก ประมวล อภิเวทสาร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม :
 เสร็จตามข้อถาม ความจริงก็ขอลงประเด็นกระทู้ที่ถามมา แต่ว่าเมื่อได้ถามมาขึ้น
 กระทรวงคมนาคมขอเรียนตอบว่าไม่เลิก ร.ส.พ.

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เรื่องกระทู้ถาม เนื่องจากกระทรวงมหาดไทย
 พร้อมทั้งจะชี้แจงได้ คือกระทู้หมายเลข ส. ๒ ส. ๓๔ ส. ๓๖ ส. ๔ และ ส. ๓๗
 มี ๖ กระทู้ ทางกระทรวงมหาดไทยยังไม่พร้อมที่จะตอบ เพราะส่วนหนึ่งเป็นของพิจารณา
 ประกอบ จึงขอเลื่อนกระทู้ทั้ง ๖ กระทู้ไป พร้อมทั้งจะตอบเมื่อไรแล้วจะแจ้งให้ทราบ
 ว่าจะเป็นเป็นอันว่าเลื่อนไป

ต่อไปหมายเลข ๘ ของนายโดง ๗ ลำดับที่ ๒ ส. ๕ เรื่องการอนุญาตให้
 กู้ใช้กระสอบนอกได้สินค้าส่งออกไปต่างประเทศ ของนายโดง สุวรรณทัต ถาม
 ญัตติว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ

นายโดง สุวรรณทัต (ชลบุรี) ญัตติ : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 เศรษฐกิจ ดังต่อไปนี้
 เนื่องจากค่าครองชีพสูง พสกนิกรบรรดาข้าราชการผู้นับ พยายามหารายได้
 ควบคู่การรับจากโรงงานมาขึ้น อันเป็นอุตสาหกรรมในครอบครัว บัดนี้มีจำนวน
 ที่ถึงขั้นเกินกว่าครอบครัวแล้ว ในเขตจังหวัดชลบุรีกิจการกำลังเจริญ ครั้งกระทรวง
 เศรษฐกิจ อนุญาตให้พ่อค้าให้กระสอบต่างประเทศได้สินค้าคืนภายในประเทศส่งออก

ไปขอประเทศใด หากขอได้โดยง่ายในกรณีของประเทศโดยเสียค่าโอนเพียง
 ๒๕๕ บาท ไม่เกินค่าส่งออกไป เป็นเหตุให้กรณี/สอชที่ออกภายในประเทศจำหน่าย
 ในใด ประชาชนผู้ขาดความได้ความการเป็นประโยชน์แก่ตนในจังหวัดชลบุรี ได้รับความ
 เสียหาย เพราะของมีคุณภาพดีของงานของสอชไปหลาย จึงขอเรียนถาม
 ว่า รัฐบาลได้ทราบหรือไม่ และจะจัดการอย่างไรกับสอชที่กล่าวโดยมีชื่อไม่

นายบรรณรักษ์ วัฒนศิริว่ากรมการกระทรวงเศรษฐกิจ กระทรวงเศรษฐกิจขอ
ท่านตอบดังนี้

การที่กระสอบภายในประเทศไม่อาจจำหน่ายได้นั้น มิได้เป็นแต่เพียงว่าเพราะเหตุ
ไม่ให้เอากระสอบที่มาจากต่างประเทศมาจำหน่ายออกนอกประเทศ เหตุผลที่สำคัญที่สุด
เป็นควมราคา เนื่องจากมีกระสอบต่างประเทศเข้ามาขาย และราคาเขาถูกกว่ามาก
กว่าที่กระสอบของเราที่ทำด้วยมือ คุณภาพดีของเขาไม่ได้ และราคาก็สูงกว่าของเขา
ก็เช่นกระสอบภายในประเทศราคา ๒.๕๐ บาท กระสอบที่ห่อด้วยเครื่องจักรจากอินเดีย
ก็แพงกว่านั้น จึงเป็นเหตุให้ขายไม่ได้ การที่ห้ามไม่ให้เอากระสอบไปขายต่างประเทศ
เพราะการส่งกระสอบไปขายออกนอกประเทศนั้น โดยปกติห้ามเด็ดขาด คงบ่อนต้น
ส่งออกได้ก็แต่หุ้มห่อสินค้าส่งออกไปเท่านั้น และได้บ่อนต้นมาตั้งแต่เริ่มควบคุมตามพระราช
บัญญัติ ไม่ได้เพิ่งมาบ่อนต้น ทั้งนี้เนื่อง จากความจำเป็น เพราะว่าสินค้าต่างประเทศบาง
ประเภทถ้าหุ้มห่อที่ไม่ดีก็ไม่ได้ เพราะการขนถ่ายสำเลียงเป็นระยะทางไกลและหลายทอด
เกี่ยวกับคุณภาพของสินค้าด้วย สินค้าบางอย่างก็ต้องการรักษาความสะอาดและ
คุณภาพ ถ้าสินค้าโดยบรรจุไม่ดีพอสิ่งสกปรกจากภายในเข้าไปผสมกับสินค้าภายใน ทำให้
ตัวภายในเสื่อมไปด้วย จึงเป็นที่เสื่อมเสียแก่สินค้าของเรา การที่อนุญาตให้กระสอบ
หุ้มห่อสินค้าออกนอกประเทศนั้นก็ เพราะเป็นความจำเป็นทั้งที่ใคร่เรียนมาดังนี้

นายโตง สุวรรณทัต (ธนบุรี) ข้าพเจ้าขอเรียนอีกต่อไปว่า ตามพระราชกฤษฎีกา
ฉบับข้างมาเมื่อครั้ง เจตนารมณ์ของการที่ตราขึ้น เพื่อที่จะส่งเสริมอุตสาหกรรมภายในประเทศ
โดยเฉพาะเรื่องกระสอบ เพราะเหตุที่เมื่อคราวมหาสงครามนั้นแสดงให้เห็นว่าเมื่อกระสอบ
ขาดไม่ได้ ^{การณ} _{ข้าว} ก็เอาใบตองห่อข้าวไม่ได้ ด้วยเหตุนี้เราจึงได้ส่งเสริมอุตสาหกรรมภายใน
ประเทศโดยเฉพาะเรื่องกระสอบมากขึ้น และเรื่องนี้ข้าพเจ้าขอชี้แจงว่า เคี้ยวนี้รัฐบาลมี
นโยบายที่จะส่งเสริมหรือไม่ ส่งเสริมเรื่องการผลิตกระสอบ ถ้าท่านไม่ส่งเสริมเรื่องการผลิต
กระสอบ ท่านทราบไหมว่าถ้าโรงงานผลิตหยุดไปก็ดี ถ้าราคาขอต่ำลงไปถึง ๑.๗๕ บาท

อย่างนี้พวกราษฎรที่ปลูกปอขอมจะไม่ปลูกต่อไป เพราะเขาขาดทุนเขาไม่ปลูก และถึงเวลาที่
 เราต้องการจะใช้กระดาษจะบอกให้เขาปลูกปอ ก็ปลูกไม่ไค้เห็นที เพราะการที่ให้ราษฎรปลูก
 ปอนี้ก็ต้องเห็นรายไค้ก่อน และเมื่อรายไค้ตกไปเช่นนี้ก็ไม่ปลูก และถ้าเกิดสงครามขึ้น
 หรือถ้าอื่นเกิดขึ้นก็เกิดกำหนดราคากระดาษขอมขึ้นมาเมื่อไร เมื่อนี้เราจะเอากระดาษใช้ที่ไหน
 จึงขอถามว่า ๑. ท่านจะส่งเสริมหรือไม่ส่งเสริมเรื่องการทำกระดาษขอม ถ้าท่านไม่ส่งเสริม
 รัฐบาลสร้างไปหลายสิบล้านโรงงานทอกระดาษขอมจะเลิกหรือ ถ้าทำอย่างนี้ รัฐบาลไม่
 พยายามส่งเสริมกระดาษขอมภายในแล้ว ต่อไปราษฎรก็จะไม่ปลูกปอ เมื่อราษฎรไม่ปลูกปอแล้ว
 จะเอาปอที่ใหม่ไปปลูกโรงงานของท่าน—ราคาหลายสิบล้านก็จะคงเลิกไป จึงขอเรียนถาม
 ว่ารัฐบาลนี้จะส่งเสริมหรือไม่ส่งเสริมและจะปฏิบัติตามกฎหมายหรือไม่ เพราะกฎหมายนี้
 เราเจตนาจะส่งเสริม ขอให้ท่านอ่านพระราชบัญญัติว่า กระดาษที่จะส่งออกนอกไค้มี
 ทองวางเงินมีค่า ๕ บาทค่ากระดาษขอม ๓๓ เพราะว่าการที่จะป้องกันไม่ให้ส่งกระดาษ
 ออกนอกไปขายเมืองนอกไค้ดีหรือที่วิเศษกระดาษขอม ๓๓ หรือ ๒. เมื่อจะส่งกระดาษ
 ออกไปไค้เห็น ถ้าใครซื้อกระดาษขอมภายในประเทศจะส่งออกไปไค้เพียง ๒๐ เปอร์เซ็นต์
 ก็ท่านส่งออกไปหมดทั้ง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ดีกฎหมาย แต่ท่านก็ไม่ทราบ ที่ข้าพเจ้ากล่าว
 ว่าที่ข้าพเจ้ามีหลักฐาน และหลักฐานอันนี้แสดงให้เห็นว่ากระดาษขอมซึ่งส่งมานั้น เขามาขาย
 ทั่วไค้เขากระดาษขอมเก่า ๆ เท่าจำนวนเดิมที่ส่งเข้ามา อันนี้ผิด เรื่องนี้คง อย่างนี้ไม่เอา
 มาให้ลออกอย่างนี้ดีกฎหมาย.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอความกรุณาผู้ให้ทรงเกียรติ
ให้กระทู้ คือในกระทู้ของที่ผู้ถามบอกว่ากระทรวงเศรษฐกิจอนุญาตให้พ่อค้าใส่กระ-
เป๋าใส่สินค้าภายในประเทศส่งออกนอกประเทศได้ พวกพ่อค้าก็เข้ามา
กระสอบเข้ามาโดยเสียค่าโอนเพียงใบละ ๒ บาท ใส่สินค้าส่งออก เป็น
ใบที่กระสอบที่ห่อภายในประเทศจำหน่ายไม่ได้ หมายความว่าท่านถามว่าจะส่งเสริม
ไม่ ก็ขอให้ตามอย่าให้เป็นการอภิปราย

นายโง่ สุวรรณศักดิ์ (ชนบุรี) : ไม่ได้เป็นการอภิปราย คือ
ท่านรัฐมนตรีทำให้ส่งกระสอบไปนอกนั้น ท่านบอกว่าเป็นการทำตามพระราชกฤษฎีกา
พระราชกฤษฎีกาไม่ได้เป็นอย่างนั้น บัญชีจริงมีว่าท่านบอกว่าส่งไปตามพระราชกฤษฎีกา
ก็ให้ส่งไปเพื่อให้สินค้าออกได้ ถ้าอย่างนั้นข้าพเจ้าก็ยอม แต่ถ้าจะเอาความ

ความหมาย กฎหมายบอกว่า ๒๐% แต่ใบส่ง ๑๐๐% ข้าพเจ้าจึงว่า ๑๐๐% นี้จะคิดเสีย
หรือไม่ และท่านรัฐมนตรีบอกว่าราคากระสอบของเราขายไม่ได้ เพราะราคา
กระสอบนั้นสูงกว่าของอินเดีย แต่สำหรับเหตุการณ์อย่างนี้จะหมดไปเมื่อทางอินเดียเขา
ก็ประกาศศาน แต่ปัญหาที่ยังไม่หมดไปก็คือพวกพ่อค้าที่ส่งกระสอบส่งเข้ามา คือเมื่อ
ภัยของใต้วาไรแล้ว ก็ดิ้นไปส่งใบเก่าเพื่อจะซื้อเข้ามาอีก โดยหาซื้อกระสอบเก่า ๆ
ส่งออก แล้วก็ส่งเต็ม ข้าพเจ้าว่าเต็มไม่เอาใต้วาไรหรือไม่ก็เอาจะส่งกระสอบออกไป
ก็ถ้าท่านไม่ต้องการจะส่งเสริมท่านจะตัดสายสุดท้ายทุกสาขากรรมของโรงงานอุตสาหกรรม
ก็ตามใจ แต่ว่าความกฎหมายนี้ให้ส่ง ๒๐% แต่ใบส่งเต็มท่านจะรับหรือไม่ว่าจะไม่ให้ส่ง
เต็ม ข้าพเจ้าว่าความจริงเจ้าหน้าที่ที่เขียนนี้เขียนไม่ดีพอ จึงขอเรียนถามว่า

- ๑. รัฐบาลจะส่งเสริมหรือไม่
- ๒. หากจะทำตามกฎหมายหรือไม่ ล้ออย่างนี้ไม่เอา

นายวรวงการบัญชา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ : กระผมขอเรียน
 คอมว่า กระทรวงเศรษฐการ ไม่มีนโยบายอันใดเลยที่จะไม่ให้ส่งเสริมกระสอบที่ทำภายใน
 ประเทศ แต่ในระหว่างเวลานี้ก็อยู่ที่ว่ากระสอบของเราทอด้วยมือ การที่จะใส่สินค้า
 บางอย่างอาจจะใส่ไม่ได้ เมื่อใส่ไม่ได้ก็ส่งออกไปไม่ได้ เมื่อเช่นนี้ก็เกิดยุ่งยากมาก แต่
 ความที่ท่านว่าพระราชกฤษฎีกาบอกว่าส่งออก ๒๐ เปอร์เซ็นต์นั้น กระผมอยากจะได้เรียนว่า
 สมัยหนึ่งความเหตุที่เราหากระสอบยากเหลือเกิน จึงได้มอบให้กระทรวงพาณิชย์ซึ่งเวลานี้
 เป็นกระทรวงเศรษฐการเป็นผู้จัดซื้อหา เราซื้อหาก็คงไม่พอ เราได้บอกกับพ่อค้าว่า
 ถ้าคนไหนส่งมาได้อีกไปจกทะเลเป็นที่กระทรวงเศรษฐการ ๔๐ เปอร์เซ็นต์ อีก ๒๐ เปอร์เซ็นต์
 เอาไว้ใช้ภายในประเทศและ ๔๐ เปอร์เซ็นต์ถ้าเมื่อตนเองจะส่งสินค้าออกไปก็อนุมัติให้ส่ง
 ออกไป ๔๐ เปอร์เซ็นต์ของที่ตนเองส่งมานี้ แล้วก็ไม่ต้องเอากลับคืนมาก็ได้ แต่ ๔๐
 เปอร์เซ็นต์หากจะมีเพื่อนฝูงท่านต้องการ ท่านก็โอนสิทธิได้ แต่ท่านก็หมดสิทธิในการที่จะใช้
 สินค้า ๔๐ เปอร์เซ็นต์ของท่าน ระเบียบนี้ก็ได้มีแต่ครั้งก่อนแล้ว เหตุผลก็มีอยู่เพียงเท่านั้น
 ท่านสมาชิกจะบังคับให้เราใช้กระสอบภายในประเทศทั้งหมดนั้น ความสำคัญอยู่ที่ว่ากระสอบ
 ของเราใส่ของบางอย่างไม่ได้ อย่างเช่นข้าวก็ใส่ไม่ได้ แล้วน้ำตาลก็ใส่ไม่ได้ นอกจากนี้
 ก็ยังมีอีกหลายอย่างที่ใส่ไม่ได้ เกี่ยวกับความสะอาดก็ไม่ได้และความมั่นคงก็ ความลำบาก
 เวลาที่มีอยู่เพียงแต่ว่ากระสอบภายในประเทศนอกประเทศเข้ามาโดยราคาถูก ซึ่งแต่ก่อน
 ใบหนึ่งตั้ง ๑๒ บาท ถึง ๑๔ บาท บัดนี้ราคาเพียง ใบละ ๖ บาทเท่านั้น ส่วนของเรา
 ทอด้วยมือใบหนึ่งตั้ง ๖.๕๐ บาท อย่างนี้แล้วการที่จะบังคับให้พ่อค้าใช้กระสอบของเรา
 ออกไป ท่านจะต้องคิดว่าเขาจะกล้ากระสอบเข้าไปด้วย

กระแสมติที่ว่าวิธีที่จะแก้ไขนั้นไม่ใช่แก้ไขด้วยวิธีนี้ เพราะถ้าจะแก้ไขด้วยวิธีนี้แล้ว บางทีก็อาจจะไม่สำเร็จได้ ก็อน่าจะทำให้เสียเวลาหรือลดค่าแรงงานหรือราคาปอของ ตัวลง ไป ส่วนปอที่เวลานั้นเขาทำอย่างนี้แล้วจะไม่มีกรปลูกปอกัน ผมก็เห็นด้วยในข้อนี้ เพราะ เหตุนี้รัฐบาลจึงสั่งให้กระทรวงเศรษฐกิจนำราคาปอไป เพราะของโรงงาน อุตสาหกรรมขอกระสอบป่านก็ได้เพื่อเติมที่ แม้แต่รวมทั้งฝั่งธนบุรีที่หอคอยมือ ผม คิดว่าปอในฝั่งเหลืออยู่

นายโจง สุวรรณหัต (ธนบุรี) : ความจริงข้าพเจ้าพูดตามพระราชกฤษฎีกา ที่อ้างมา แต่พระราชกฤษฎีกาไม่ได้อ้างถึงข้าว น้ำตาล อ้างถึงผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ เช่นน้ำตาลที่ขี้เหล็ก แลต ซึ่งกระสอบในเมืองไทยก็ใช้ได้ แต่ท่านพูดว่าไม่ได้ จะเอา อย่างนี้หรือไม่ คือว่า ถ้าจะส่งกระสอบออกไปต่างประเทศแล้ว หรือจะส่งอะไรใน ท่านเองนี้แล้วให้วางเงินมัดจำ ๑๕ บาท ก็ไม่มีใครส่ง จะเอาอย่างนี้ก็ได้ ท่าน จะทำใหม่อย่างนี้ แล้วท่านบอกว่าสินค้าบางอย่างส่งไม่ได้ แต่ขี้เหล็กนั้นส่งได้ แล้วในพระราชกฤษฎีกาขอเรียนว่าไม่ได้เกี่ยวข้องกับเรื่องข้าวเลย โรงงานอุตสาหกรรม ที่กำลังทำอยู่นั้นไม่ได้เกี่ยวข้องกับ เรื่องน้ำตาล เรื่องข้าวนี้ ในพระราชกฤษฎีกา ก็บอกแล้ว เอาอย่างอื่น และนี่เป็นเรื่องอื่น แต่ถ้าเรื่องอื่นแล้วเอาอย่างนี้จะได้ หรือไม่

นายบรรการ มัญญา วัฒนศิริว่าที่การกระทรวงเศรษฐกิจ : ผมขอประทาน อธิบายว่ากระสอบวางเงินมัดจำ ๑๕ บาทนั้น บังคับอยู่จนทุกวันนี้ คือถ้าบุคคลซึ่งกระสอบ เข้ามาเองก็จัดการอย่างที่ว่าเจ้าว่า แต่ถ้าบุคคลที่ไม่ได้ส่งบุคคลเวลานั้นก็ต้อง วางเงิน ๑๕ บาท ต่อ ๑ โมงที่กระทรวงเศรษฐกิจ แล้วภายใน ๒ เดือนท่านต้อง นำกระสอบนั้นมาทดแทน แล้วต้องเอาเอกสารมาทดแทนมาให้ได้ เป็นหลักฐานแล้วเราจึง จะยอมคืนเงิน ๑๕ บาทให้

๘ ทางโรงเรียน สุพรรณบุรี (อ.บ.บ.) :

ความจริงเป็นอย่างนั้น พูดถึงความจริงข้าพเจ้าขอเรียนตามที่ถามอีกสักครั้งเป็นครั้งสุดท้าย
ที่ท่านจะส่งเสริมโดยวิธีใด ท่านจะส่งเสริมหรือไม่ และท่านรัฐมนตรีตอบว่าจะส่งเสริม
อย่างไรจะเรียนตามว่าจะส่งเสริมโดยวิธีใด วิธีนี้เป็นวิธีหนึ่งที่จะทำได้ ท่านจะ
อย่างไร

นายวรากร มีชา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการ : วิธีที่จะส่ง-
เสริมที่จะทำได้หรือไม่ก็ไม่ทราบ สืบ ๑. ห้ามไม่ให้กระสอบมาจากต่างประเทศ
สืบ ๒. ห้ามไม่ให้กระสอบนอกประเทศเข้ามาเลย แล้วก็มีบังคับให้เข้าในกระสอบ
สืบ เป็นวิธีที่ส่งเสริมให้กระสอบภายในซึ่งอยู่กับมือของเรา ผมคิดว่าควรจะหาทาง
ดีกว่าแล้วผมคิดว่ากระสอบนี้คงจะ ~~ไม่~~ ไม่ได้ถูกสักหนึ่ง เพราะกระสอบนี้หุ้มเตไม่มาก
ผู้หลักผู้ใหญ่ของเราที่ค้ากระสอบจะล้มจมไปทุก ผมคิดว่าอย่าขึ้นไปเลย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ข้อไปหมายเลข ๑๘ ของคุณชัชวาล อินทนะพันธ์
การลดค่าครองชีพ ตามนายชวรงค์ เจ้าของกระตู่ตามไม่มา

ข้อไปหมายเลข ๑๙ ของคุณเลื่อน สืบบุญการ เรื่องการสร้างที่จอดรถ ตาม
วงคมนาคม เจ้าของกระตู่ตามมาที่รับเข่า ไม่มา

ข้อไปหมายเลข ๒๐ ของนายสวัสดิ์ พึ่งคน เรื่องมีนักเรียนไม่มีสถานที่เล่าเรียน
นายสวัสดิ์ พึ่งคน (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการ
การศึกษาธิการ ดังต่อไปนี้

ตามที่ทางกระทรวงศึกษาธิการแถลงว่า มีนโยบายที่จะรับช่วยเหลือนักเรียน
ที่ศึกษาเล่าเรียนนั้น ขอเรียนถามว่า

๑. ในปีการศึกษา พ.ศ. ๒๕๑๕ นั้น ทางรัฐบาลได้สำรวจทราบได้หรือยัง
เกี่ยวกับความขาดแคลนที่ยังขาดสถานที่เล่าเรียนหรือเข้าเรียนไม่ได้ มีเท่าใด กระทรวง

จัดการ ได้จัดการช่วยเหลือให้เข้าเรียนไปแล้วเท่าใด ยังเหลือตกค้างอยู่อีก
ใด

๒. รัฐบาลมีแผนการที่จะจัดการล่วงหน้า เพื่อบริการนักเรียน
ที่เล่าเรียนในอีกการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๖ อย่างไร

๓. จังหวัดขอนแก่นก่อสร้างซ่อมแซมโรงเรียนประจำจังหวัดชาย
มานานแล้ว มีห้องเรียนเหลือว่างถึง ๖ ห้อง เหตุใดจึงไม่เปิดรับนักเรียน
ชั้นแรก และต่อมาเหตุใดจึงสั่งให้เปิดเพิ่มเพียงชั้น ม.๑ ชั้นเดียวเท่านั้น จะสั่ง
รับนักเรียนเพิ่มอีกโดยด่วนได้หรือไม่

พลเอก มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : กระทรวงศึกษาธิการ
ขอตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้มีความสำคัญข้อดังนี้

๑. เรื่องการไม่มีที่เรียนของนักเรียนนั้น ความจริงเป็นไปในทำนองที่สถานศึกษา
เรียนมากกว่า เพราะปรากฏจากตัวเลขว่านักเรียนที่มาขอความช่วยเหลือจากหน่วยงาน
แนวทางและช่วยให้มีที่เรียนนั้น เป็นนักเรียนที่มีที่เรียนแล้ว ในโรงเรียนราษฎร์
ประมาณร้อยละ ๒๕ และเป็นนักเรียนที่จบประถมศึกษา ๔ จากโรงเรียนประชาบาลและ
เทศบาลประมาณร้อยละ ๓๕ เท่านั้น บรรดาเด็กนักเรียนที่มาขอความช่วยเหลือในเรื่องไม่มี
สถานที่เรียนในจังหวัดพระนครและธนบุรีนั้นปรากฏว่ามีผู้มาขึ้นความจำนงที่จะเข้าเรียน
ในชั้นวิสามัญศึกษาไว้ถึง ๑,๒๒๐ คน กระทรวงศึกษาได้พยายามช่วยเหลือให้เข้าเรียน
ทั้งสิ้น แต่มาเรียนเพียง ๘๖๐ คน ทางฝ่ายอาชีวศึกษาก็ขยายที่เพื่อรับนักเรียนเพิ่มให้
๒๔๐ คน แต่มาเรียน ๑๓๖ คนเท่านั้น ในส่วนภูมิภาคได้เปิดชั้นมัธยมศึกษา ๑ อีก ๒๕ แห่ง
รับนักเรียนได้ ๑,๒๒๐ คน เปิดชั้นมัธยมศึกษา ๔ แห่งอีก ๕๕ แห่งรับนักเรียน ๘๑๖ คน รวม
ที่ช่วยเหลือไปแล้ว ๑,๒๒๐ คน ขณะนี้การร้องเรียนเรื่องไม่มีที่เรียนได้เสร็จสิ้นไปจึง
เชื่อว่าต้องมีที่เรียนพอหรือประกอบการอาชีพหมดแล้ว

๒. กระทรวงศึกษาธิการได้เตรียมแผนการในเรื่องนี้อยู่แล้ว เพียงจัดสร้าง
โรงเรียนขึ้นใหม่ขยายห้องเรียนให้โรงเรียนที่มีอยู่เดิมเพิ่มขึ้นทั้งฝ่ายสามัญศึกษา วิสามัญ
ศึกษาและอาชีวศึกษาค่าตั้งงบประมาณที่จะพึงได้รับ ซึ่งคิดว่าจะเป็นการพอเพียง แต่
ถ้าที่ใดมีกรณีจำเพาะเป็นพิเศษก็จะพิจารณาจัดเพิ่มให้อีก

๓. ในห้องเรียนของโรงเรียนประจำจังหวัดชาย จังหวัดขอนแก่นนั้น ความจริง
ปรากฏว่าขณะนี้ไม่ว่างเพราะต้องใช้เป็นห้องเรียนวิชาพิเศษและให้เรียนอย่างอื่น ๆ ความ
ความจำเป็นแก่การสอน การเรียนนี้ต้องพิจารณาถึงความเหมาะสมและข้อผูกพัน

~~148~~
148

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติ
(ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕๕๕

หลักการ

ปรับปรุงกรรมการจำนวนการศรสุสภา

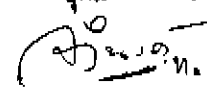
เหตุผล

เนื่องด้วยได้มีพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวงทบวงกรม พ.ศ. ๒๕๕๕
เปลี่ยนชื่อกรมและตั้งกรมขึ้นใหม่ในกระทรวงศึกษาธิการ จึงได้พิจารณาปรับปรุงกรรมการ
จำนวนการศรสุสภาโดยตำแหน่งให้เหมาะสมกับพระราชบัญญัติดังกล่าวนี้ และโดยที่
กรรมการ โดยตำแหน่งมีจำนวนเพิ่มขึ้น จึงต้องกำหนดจำนวนกรรมการซึ่งที่ประชุมสามัญ
แห่งการศรสุสภา เลือกตั้ง เพิ่มขึ้นด้วย.

สำเนาถูกต้อง./

แผนกทะเบียนราษฎร

ยุติม พ.
 พ.

(โปรดพลิก)

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติครู (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕๕๕

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติครู พุทธศักราช ๒๕๔๘

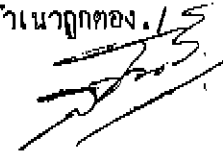
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติครู (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕๕๕"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติครู พุทธศักราช ๒๕๔๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๙ ให้มีคณะกรรมการอำนวยการของคุรุสภาประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นประธาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เป็นรองประธาน อธิบดีทุกกระทรวง ในกระทรวงศึกษาธิการ เป็นกรรมการ โดยตำแหน่ง และกรรมการอื่นซึ่งที่ประชุมสามัญแห่งคุรุสภาได้เลือกตั้งจากสมาชิกคุรุสภาซึ่งเคยดำรงตำแหน่งเป็นครู ไม่น้อยกว่าสิบปี กรรมการซึ่งที่ประชุมสามัญแห่งคุรุสภาเลือกตั้งนี้ให้มีจำนวนมากกว่ากรรมการ โดยตำแหน่งคนหนึ่ง กรรมการซึ่งที่ประชุมสามัญแห่งคุรุสภาเลือกตั้ง ให้อยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับเลือกตั้งใหม่อีกได้ ถ้าตำแหน่งว่างลงก่อนถึงคราวออกตามวาระ จะเลือกกรรมการใหม่ขึ้นแทนตำแหน่งที่ว่างอยู่ได้ แต่กรรมการซึ่งเข้ามาแทนนั้น ให้อยู่ในตำแหน่งเพียง เท่าที่กำหนดเวลาของผู้ซึ่งตนแทน

ถ้ากรรมการ โดยตำแหน่ง เพิ่มขึ้นจำเป็นต้องเลือกตั้งกรรมการ เพิ่มขึ้นตามความในวรรคแรก ให้นำความในวรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม"

สำเนาถูกต้อง. 15

แผนกทะเบียนการะ
อุดม

พลเอก มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : รัฐบาล

ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติกฎ วิทยุท.ศ. 2488 โดยมีหลักการว่าปรับปรุงกรรมการอำนวยการ
ของคุรุสภา โดยเหตุผลที่ว่า เนื่องด้วยที่มีพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวงทบวงกรม พ.ศ.
2485 เปลี่ยนชื่อกรมและตั้งกรมขึ้นใหม่ในกระทรวงศึกษาธิการ จึงได้พิจารณาปรับปรุง
กรรมการอำนวยการคุรุสภาโดยตำแหน่งให้เหมาะสมกับพระราชบัญญัติดังกล่าว และโดยที่
กรรมการ โดยตำแหน่งมีจำนวนเพิ่มขึ้น จึงต้องกำหนดจำนวนกรรมการซึ่งที่ประชุมสมัชชาแห่ง
คุรุสภาเลือกตั้งเพิ่มขึ้นด้วย จึงขอเสนอท่านสมาชิกได้พิจารณาปรับหลักการเพื่อให้
พระราชบัญญัติต่อไป

10.38 น.

นายอนุคุณ จันทระวิสุตวิวงศ์ (อุทธรณ์) : ข้าพเจ้าได้เคยเป็นครูมาแล้ว จึง
สนใจในพระราชบัญญัติฉบับนี้ เกี่ยวกับประเด็นสำคัญอยู่ที่ว่าจะปรับปรุงคณะกรรมการอำนวยการ
ของคุรุสภา คณะกรรมการอำนวยการของคุรุสภานี้เป็นส่วนสำคัญที่เกี่ยวกับสวัสดิภาพของ
ครู ครูจะมีทางที่จะรู้หรือเลวลงนั้นอยู่ที่คณะกรรมการคณะนี้ ที่ข้าพเจ้าสงสัยคือว่า
ตามกฎหมายเดิมคณะกรรมการ โดยตำแหน่งนั้นมีจำนวนน้อยกว่าผู้ที่ประชุมสามัญเขาเลือก
ขึ้นมาถึง 3 คน คือกรรมการซึ่งจะรวมเรียกชื่อที่ประชุมนี้ คือว่าคณะกรรมการนี้มี 2 จำพวก
ด้วยกัน จำพวกหนึ่งนั้นเป็นโดยตำแหน่ง มีอธิบดีกรมต่าง ๆ ในกระทรวงศึกษาธิการและ
ปลัดกระทรวง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาฯ เป็นประธาน และอีกพวกหนึ่งนั้นคือบุคคล
ซึ่งที่ประชุมเลือกขึ้นมาตามกฎหมายเดิมจำนวนของกรรมการที่ประชุมเลือกขึ้นมานั้นมี
มากกว่ากรรมการโดยตำแหน่ง 3 คน แต่ว่าที่กฎหมายนี้แก้ไขให้มีมากกว่าเพียง 1 คน ธรรมดา
จึงสงสัยว่าทำไมจึงเป็นเช่นนั้น แต่ที่สงสัยนั้นก็เนื่องจากคณะกรรมการโดยตำแหน่งนี้พวกครู
ไม่ได้เลือกขึ้นมา เป็นไปโดยตำแหน่ง ใครเป็นอธิบดีกรมนั้นก็ เป็น ใครเป็นรัฐมนตรีว่าการ
คนนั้นก็ เป็น แต่ว่ากรรมการที่ประชุมได้เลือกมาเท่ากับครูทั่วประเทศเลือกขึ้นมา เขา

180

ขอมุขจัดที่ว่าใครสมควรแก่โทษ เพียงใด เพราะฉะนั้นจึงขอกราบเรียนท่าน เพื่อ
ประกอบการพิจารณารับหลักการของร่างพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ จึงขอเรียนถามรัฐบาลว่า
เหตุไรจึงออกจำนวนผู้คุมมากกว่าคนนั้น เหลือเพียงคนเดียว

๑๑.๕๐ น.

พลเอก มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : ความที่
 ท่านสมมติผู้มีสิทธิ์ก็สนใจเกี่ยวกับจำนวนของกรรมการโดยตำแหน่ง และกรรมการ
 อำนวยการจัดการเลือกตั้ง เมื่อตอนเป็นความจริง ก็ว่าในพระราชบัญญัติก็คงแก้ไขนั้น
 เพราะว่าถ้าตนเองเอาตำแหน่งของผู้ที่มีตำแหน่งคือมีกรรมการคนนั้นเอง เพราะว่าถ้าแก้ไข
 ไว้แล้วว่าถมนั้น ๆ มีจำนวนเท่ากันเป็นการเพียงพอ และเป็นสมาชิกสำหรับในการที่
 สมาชิกด้วยกันเลือกตั้งขึ้นมา และมีปัญหาว่าจะเขียนพระราชบัญญัติให้อย่างไร
 โดยที่รัฐธรรมนูญ เพราะว่ากรมมีการปรับปรุงกระทรวงทบวงกรม ต่อไปแล้วก็จะทำให้
 พระราชบัญญัติที่แก้ไขการเลือกตั้งนั้น มีปัญหาที่รัฐวิไลกรมการศึกษาหรือ
 กรมสามัญศึกษา ในขณะที่กรมการจะเข้าประชุมทีละมาก เพราะไม่ตรงตาม —
 ที่พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวงทบวงกรม ที่แก้ไขเพื่อให้ตรงกัน และให้แก้ไข
 ถึงแม้จะเปลี่ยนชื่อกระทรวงทบวงกรมแล้วหรือชื่อของใครก็ตาม พระราชบัญญัติที่ไม่
 ออกแก้ไขใหม่ เมื่อตอนที่เราประชุมกันเองเราไว้จึงขอแก้ไขสมาชิกมากกว่า
 สามที่หรือสมาชิกข้าง ๓ คนนั้น มีแก้ไขใหม่เมื่อกำหนดตำแหน่งประจำแล้วเป็น
 กรรมการอำนวยการที่จำเป็นต้องกำหนดกรรมการเลือกตั้งใหม่มากกว่า ๑ คน เพื่อ
 เป็นการสะดวกที่ไม่ต้องแก้ไขอีกต่อไป แต่ถ้าสมมติว่า ๒ - ๓ และ ๕ จะมีเพียง
 ๒ แต่ถ้าจำนวนมาครบแล้วการประชุมที่ดำเนินการได้ ถ้ามากกว่ากรรมการอยู่ต่างประเทศแล้ว
 การประชุมก็ไม่ใช่เป็นการที่กรรมการประชุมได้ เพราะฉะนั้นกำหนดจำนวนใหม่ต่อไป
 ก็จะเป็นการเหมาะสมอยู่แล้ว ทั้งนี้ก็พิจารณาระหว่างเจ้าหน้าที่ และที่เห็นสมควรให้
 เป็นเอง เพราะฉะนั้นเพื่อให้กฎหมายนี้ได้แก้ไขต่อไป ซึ่งว่าคณะกรรมการที่
 กำหนดมาแล้ว และทั้งคณะกรรมการเลือกตั้งที่ตนจะแก้ไขนั้น เป็นที่ตนเห็นว่า

กำหนดจำนวนอย่างทั่ว ทั้งกรรมการอำนวยการที่ประจำอยู่แล้ว และทั้งกรรมการที่เลือก
กลับมาอีกขึ้นมา ทั้งนี้ก็มีเหตุผลอย่างที่เรียนมาอย่างนี้

๑๑.๕๑ น.

นายบุญคุ้ม จันทร์ศรีวิญวงศ์ (อุครธานี) : ความที่ท่านรัฐมนตรีชี้แจงมานั้น ข้าพเจ้าเข้าใจ
ได้ว่า เหตุผลที่ท่านรัฐมนตรีคอมชาพันนั้นมีข้อเกี่ยวกับว่า สลจำนวนของคณะกรรมการซึ่งที่ประชุม
เขาเลือกนั้นลงมาจาก ๑ คนเป็น ๑ คนนั้น เกรงไปว่า ถ้าหากกรรมมีจำนวนมากขึ้นในกระทรวง
ที่ การประชุมจะชุลลลัก บางทีคณะกรรมการอยู่ตามหัวเมือง กระผมใคร่จะขอทราบเรียนต่อ
ที่ประชุมว่า เป็นไปไม่ได้เช่นนั้นเพราะว่ากรรมการนั้นทุกคนในการมาประชุมก็มาธุระเกี่ยว
กับราชการ และที่ประชุมครูสภานี้เป็นสภาของทางราชการตั้งขึ้นตามกฎหมาย เพราะฉะนั้นการ
ที่ เกรงไปว่าสมาชิกถ้าหากใหม่จำนวนมากกว่านั้นถึง ๑ คนแล้วจะเป็นการลำบาก ผมไม่เห็น
ด้วย และที่ผมไม่เห็นด้วยเพราะ เกรงไปว่าอย่างนี้ถ้าเทียบกับสมาชิกแล้ว ผมขอประทานโทษ
ที่ขอ เรียนว่าคณะกรรมการ โดยตำแหน่งนั้นถ้าเทียบกันแล้วก็ เท่ากับสมาชิกประเภท ๒ ในสภานี้
ผมขอประทานโทษไม่มีความรู้สึกเป็นอย่างอื่นหรืออีก แต่กรรมการที่ประชุมเขาเลือกนั้นเปรียบได้
กับสมาชิกประเภท ๑ คือราษฎรทั้งประเทศ เขาเลือกมา เพราะฉะนั้นเขาขอยอมรับว่าสมควร
หรือไม่สมควร ใครจะมาให้ความเป็นธรรม หรือเห็นหัวอกของครูดีกว่าคณะกรรมการ โดย
ตำแหน่งซึ่งทางรัฐบาลตั้งขึ้นมา เพราะฉะนั้นเหตุผลที่ท่านรัฐมนตรีชี้แจงมายังไม่พอ เพราะ
ฉะนั้นเพื่อประกอบกับเหตุผลที่ผมเรียนมาแล้ว ผมจึงเรียนว่าถ้าจะให้คงอยู่ตามจำนวน ๑ คน
อย่างเดิมนั้น ทางรัฐบาลขัดข้องหรือไม่

๑๑.๕๒ น.

พลเอก มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : คือว่าในเรื่องนี้ไม่ใช่
ว่าท่านจะทวงข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็ทวงในที่ประชุมของคณะกรรมการ อำนวยการมาแล้วว่าทำไมให้
เอาสมาชิกจำนวนมาก คือที่คนก็โตแล้วแต่สมาชิก เขาจะเลือกมา แล้วที่ประชุมก็ว่ากัน แต่เหตุผล

นี้ในที่ประชุม เขาก็บอกว่า ถ้าจำนวนมากแล้วองค์ประชุมก็ไม่สามารถจะให้ครบได้ง่าย เพราะ
 บางคนอยู่ไกล และต้องประชุมกันอยู่เสมอ ก็คนหนึ่งไม่ต่ำกว่า ๒ ครั้ง ก็เป็นการที่ลำบาก
 จริงอยู่ บางทีสมาชิกที่เลือกมาบางทีก็มีธุระ มีกิจการของคน บางทีก็ไม่ค่อยสะดวก อาจจะ
 ไม่ครบองค์ประชุม ได้อย่างนี้ประการหนึ่ง _____

มีข้อหนึ่ง อีกข้อหนึ่งเขาบอกว่าโดยมากเขาไม่มีความรังเกียจอะไรกับ ถึงแม้จะเลิกสมาชิก
 ที่เลิกตั้งเป็นกรรมการอำนวยการนั้น บางทีข้าพเจ้าเองก็สงสัยใจว่า ทำไมเขาเข้าร่วมการ
 ในกระทรวงศึกษา เช่นเป็นหัวหน้ากองเขามาเป็นกรรมการซึ่งเป็นสมาชิกของคุรุสภา ข้าพเจ้า
 สงสัยว่าทำไมไม่เกิดมีข้าราชการที่มีตำแหน่งเป็นกรรมการอำนวยการมากขึ้น แต่ในที่สุดนี้เป็น
 ข้อสงสัย แต่ในที่สุดสมาชิกเขาเลือกขึ้นมา เพราะเขาเห็นประกาศโฆษณา ส่วนคนที่ไม่มี
 โอกาสที่ไม่โฆษณา อย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเขียนประกาศโฆษณาอย่างนี้ เหมือนกัน
 เพราะฉะนั้นก็ไปจำนวนในสมาชิกอย่างนี้ แต่ข้าพเจ้าไม่คิดของเมื่อรับหลักการไปแล้ว
 ท่านสมาชิกจะประพฤติดีก็คน ๆ ข้าพเจ้าก็ไม่คิดของ จะประพฤติในกรรมการเขาเท่าที่ไร
 ก็ได้.

๑๑๔ น.

นายนาถ เงินทวน (มหาสารคาม) : ร่างพระราชบัญญัติคุณวุฒิกันนี้ ในทาง
 หลักการข้าพเจ้าไม่คิดใจ เพราะว่าเป็นการปฏิบัติให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติปรับปรุง
 กระทรวง ทบวง กรมซึ่งได้มีการแก้ไขใหม่ แต่ข้าพเจ้าคิดใจอยู่ในวิธีปฏิบัติงานของคุรุสภา
 เนื่องจากข้าพเจ้าเป็นครูมาเป็นเวลานาน และได้รับการสั่งสอนจากครูบาอาจารย์ทั้งหลาย
 มีความรู้สึกทั่วไปว่า คุรุสภานี้ไม่มีประโยชน์ ที่ว่าไม่มีประโยชน์ข้าพเจ้าจะเรียนแจ้งต่อไป
 คือบุคคลที่เป็นครูนั้นจะต้องถูกบังคับให้เป็นสมาชิกของคุรุสภา ถ้าไม่เป็นสมาชิกของคุรุสภา
 แล้ว คนนั้นก็ขาดความเป็นครู นอกจากบังคับให้เขาเป็นสมาชิกแล้วบังคับบังคับให้เขาต้องเสีย
 เงินอีกด้วย คือประมาณคนหนึ่งปีละ ๑๒ บาทต่อคน ที่มีกฎหมายคือไปว่า เงิน ๑๒ บาทที่เขา
 เสียสละไปนั้น เขาได้รับประโยชน์ตอบแทนอย่างไรบ้าง ครูทั้งประเทศมีจำนวนหลายหมื่นคน
 เมื่อเรากำหนดเช่นนี้จะเห็นว่า _____

โดยเงินก้อนใหญ่ทั้งหมดมาบำรุงคุรุสภา แล้ววิธีปฏิบัติการ ของคุรุสภานั้นหลักการเสียสละ
เงินที่ ~~๗๗๗๗๗๗~~ เป็นจำนวน ๑๒ บาทของเขา เขาก็เห็นว่าคุรุสภาปฏิบัติหน้าที่ ไม่คุ้มกับเงินที่เขา
เสียไป และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้จ่ายเงินจำนวนนี้นั้นก็ไม่ได้มีผล

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านพูดออกนอกหลักการ หลักการ ของเขา
ว่า "ปรับปรุงกรรมการ อำนวยการ คุรุสภา" เท่านั้น เราไม่ได้เอาพระราชบัญญัติว่ากัน
ทั้งหมด เพราะฉะนั้นก็ขอให้ท่านอภิปราย ในหลักการตอนนี้ มีว่า ~~ในหลักการปรับปรุง~~
กรรมการ อำนวยการ คุรุสภา และในหัวพระราชบัญญัติที่มีการแก้ไขกันในเรื่องกรรมการ
อำนวยการ ของคุรุสภา เท่านั้น

นายนาถ เงินทวน (มหาสารคาม) : ข้าพเจ้าเข้าใจแล้ว ~~แต่ก็เป็นพระ~~
ราชบัญญัติคือหลักการบอกว่าปรับปรุง ~~กรรมการ อำนวยการ~~ และก็เป็นเรื่อง
เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติที่คู่ เหมือนกัน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเป็นตัวแทนของครูทั้งหลาย
จึงอยากจะตั้งข้อสังเกตเพื่อให้รัฐบาลรับไปพิจารณา ~~ว่าที่กระทรวงได้ดำเนินการ~~ เพราะว่า
~~รัฐบาลควรจะ~~ โอกาสมีน้อย จึงอยากจะตั้งข้อสังเกตนี้ไว้เพื่อให้รัฐบาล
รับทราบโดยทั่ว ๆ ไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับกรรมการ อำนวยการ ของคุรุสภากฎหมาย
ที่ได้บัญญัติไว้ก็มีส่วนบกพร่องเป็นอันมาก เพราะว่าบุคคลที่ถูกแต่งตั้ง เป็นกรรมการ อำนวยการ
นั้นโดยมากเป็นข้าราชการที่สังกัด เป็นข้าราชการ อยู่ในกระทรวงเห็น ๆ เป็นจำนวนมาก เช่น
ประจักษ์ เป็นที่หัวหน้ากองต่าง ๆ และสำหรับเวลาที่มาประชุม นั้น ก็เป็นธรรมดาอยู่เอง
คือข้าราชการทั้งหลายก็เป็นครูบาอาจารย์ ก็เป็นข้าราชการ เมื่ออยู่ในที่ประชุม และเมื่อ
คัดเลือกกรรมการ ก็มักจะเพ่งไปถึงไปยังหัวหน้ากองต่าง ๆ ของตน ในส่วนการบกพร่อง
ต่าง ๆ เหล่านี้เราจะให้เป็นข้าราชการที่ได้ข้าราชการโดยตำแหน่ง คือไม่ควรจะใช้
ข้าราชการประจำ ควรจะเป็นบุคคลภายนอกทั้งหมด ก็จะได้เป็นที่อุ่มอกอุ่มใจของข้าราชการ
ทั้งหลาย และสิ่งที่ตัวท่านรัฐมนตรีก็ได้สั่งลงมาแล้ว ~~แต่ข้าพเจ้าไม่คิด~~ และสำหรับ
ร่างพระราชบัญญัติที่ข้าพเจ้าไม่คิดใจ ~~แต่~~ ก็อยากจะตั้งข้อสังเกตเพื่อ ให้รัฐบาลรับไปพิจารณา

ถึงแม้ว่ามันจะไม่ตรงประเด็น แต่มันก็มีความเกี่ยวข้องกับประเด็นเหมือนกัน ตาม
 จำนวนเงิน ๑๒ บาท ที่เขาเสียสละทั้งกล่าวมาแล้วนั้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งครูบ้านนอก
 ก็คือครูประชาบาลทั้งหลายนั้น เขารู้สึกว่าเขาไม่ได้รับประโยชน์อะไรเลยจากการเสียเงิน
 ๑๒ บาทนี้ใน แพนราชฎร แทนที่ครูสภานี้จะจัดงานให้เป็นอันเป็นอันขึ้นเป็นคั่นว่า แขนแพ
 วิชาการหรือส่งเสริมครูอาจารย์ซึ่งครั้งก่อนเขามี แต่เดี๋ยวนี้มักพร่องไป นอกจากนั้น
 ในมีที่กระทรวงศึกษาธิการ โดยครูสภามีการประชุมขึ้นเรียกว่า ป.ส.ร. เรียกว่า
 การ ประชุมภาคครู ก่อน ที่มีการประชุม ป.ส.ร. ก็มีการออกไปภาคต่าง ๆ โดยเจ้าหน้าที่
 ชั้นผู้ใหญ่ของกระทรวงศึกษาธิการเดินทางออกไป และในการเดินทางออกไปนั้นจะต้อง
 เสียค่าใช้จ่าย เงินที่เสียค่าใช้จ่ายไปนี้กระทรวงศึกษาธิการ ไม่มีงบประมาณเพียงพอ
 ก็ต้องเอาเงิน จำนวน ๑๒ บาท ที่ครูบาอาจารย์ทั้งหลาย ที่มารุงครูสภา เป็นค่าใช้จ่าย
 ซึ่งเป็นการสิ้นเปลืองและ ไม่ได้รับประโยชน์ โดยเฉพาะบุคคลส่วนน้อยเท่านั้น ครูบาอาจารย์
 ทั้งหลายส่วนมากไม่ได้รับ นี่เป็นข้อสำคัญอันหนึ่งที่กระทรวงศึกษาธิการควรจะพิจารณา
 เอาไว้เป็นหลักปฏิบัติว่า เราควรจะปฏิบัติในเรื่องเงิน ๑๒ บาทนี้อย่างไรบ้าง โดย
 เฉพาะอย่างยิ่งครูจำนวนมากอยู่ตามหัวเมืองประโยชน์ที่จะได้รับจากการเสียเงิน ๑๒ บาท
 นี้ ข้าพเจ้าได้เรียนแล้วว่าโดยเฉพาะอย่างยิ่งครูที่อยู่ในส่วนกลาง ในพระนครเท่านั้น
 ถ้าหากว่าเราจะเอื้อเฟื้อโดยจัดเงินที่ เข้าร่วมกัน เสียสละให้ได้รับประโยชน์สูงขึ้นโดยการ
 ช่วยเหลือแก่คำรับคำรับแล้วนำแจกจ่ายแก่บรรดาครูบาอาจารย์ทั้งหลาย หรือชาวใน
 ภาคต่าง เช่นนี้ กระทรวงศึกษาธิการปฏิบัติได้หรือไม่ นอกจากนั้นยังมีบริการอื่น ๆ อีก
 ที่กระทรวงศึกษาธิการควรจะให้ความอนุเคราะห์ครูที่เข้ามาในกรุงเทพ ฯ ที่เจ็บไข้ได้
 ย่ำแย่ เป็นคนจรจัดทั้ง โรงพยาบาลอย่าง โรงพยาบาลต่าง ๆ ที่ใดก็ตั้งขึ้นแล้วเช่นโร
 พยาบาลหญิง บ้าง โรงพยาบาลศำรเวช บ้าง โรงพยาบาลสงฆ์บ้างอย่างนี้เป็นต้น

เงิน ๑๒ บาทนี้ถ้าคิดคำนึงถึงการให้บริการแก่ครูในทางที่เป็นประโยชน์โดยตรงแล้ว
ชาก็พร้อมที่จะเสียสละให้ แต่ทำที่ทางครูสภาไปปฏิบัติงานผ่าน ๆ มาแล้วนั้น หากได้
เป็นประโยชน์อย่างใดไม่ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอฝากข้อสังเกตไว้ ได้โปรดจึ
เงิน ๑๒ บาทนี้เพื่อประโยชน์ให้แก่ครูจริง ๆ

๑๑๕๕ น.

พลเอก มิ่งกูร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ :

13๐๖
 มีความเป็นจริงก็เป็น ~~คน~~ ^{คน} ขอสงวนสิทธิ์ของท่านสมาชิก แต่ท่านพูดนั้นคล้าย ๆ กับว่า
 ในทางครูสภาหรือกระทรวงศึกษาธิการ ไม่ได้ให้ประโยชน์แก่สมาชิกรึไรเลย ความจริง
 การที่ ~~ท่านสมาชิก~~ ^{ท่านสมาชิก} จะเป็นสมาชิกไม่ได้เป็นการบังคับ แต่ตรงกันข้ามในพระราช
 มัญญานี้ยัง ได้กำหนดคุณสมบัติที่จะเป็นสมาชิกเสียด้วยว่า ต้องมีคุณสมบัติอย่างนั้น
 ต้องเป็นครูมาแล้วไม่ต่ำกว่า ๑๖ ปี หรือต้องมีชื่ออย่างนั้นจึงจะเป็นสมาชิกได้
 แล้วนอกจากนั้นยัง แบ่งประเภทเป็นสามัญ วิสามัญ การที่จะเป็นสมาชิกรึไรเราไม่
 ได้บังคับ บางทีท่านเป็นครูจะได้อุปถัมภ์สมาชิกรึไรก็ไม่ได้เป็นสมาชิก อาจจะเป็น
 รูปหนึ่งก็ได้ แต่ว่าเขาได้กำหนดคุณสมบัติไว้แล้ว ไม่ใช่บังคับ ท่านบอกว่า
 ครูสภาหรือพระราชมนัญญานี้ ไม่ได้ให้ประโยชน์อะไรเลย แต่ความจริงนั้นได้ให้
 ประโยชน์มาก สำหรับพระราชมนัญญานี้ ~~ที่~~ ^{ที่} ~~รวม~~ ^{รวม} ~~กับ~~ ^{กับ} เงินที่เก็บมีละ ๑ บาท
 นั้น เรามาคิดว่าเสียสละเดือนละ ๑ บาทเท่านั้นก็ไม่รู้สึกว่าจะแพงอะไรเลย แล้ว
 สมาชิกได้รับประโยชน์อะไรบ้าง เวลาประชุมดูอื่นเราได้มีการประชุม การ
 ประชุมให้คำปรึกษา ไม่ ครั้งราคา ซึ่งเรื่องนี้เราได้ตกลงกันกับทางองค์การ
 รุโพนแล้ว แล้วมีบัตรออกไปแล้ว ทางครูสภารับรองและได้ให้บัตรออกไปแล้ว
 เมื่อมาถึงที่ประชุมแล้วทำอย่างไร เจ้าหน้าที่ต้องจัดที่นั่งที่อยู่ ที่รับประทานอาหารให้เสร็จ
 ตลอดจนน้ำท่า นอกจากนั้นยัง ให้วิชาความรู้ในการที่เราจะมาประชุมเป็นอันมาก
 ซึ่งสมาชิกเองก็พอใจ ~~แต่~~ ^{แต่} ~~ที่~~ ^{ที่} ~~นี้~~ ^{นี้} ในการประชุม ~~เขา~~ ^{เขา} ~~ยัง~~ ^{ยัง} ~~ไม่~~ ^{ไม่} ~~ได้~~ ^{ได้} ~~ทั่ว~~ ^{ทั่ว} ~~ถึง~~ ^{ถึง} เรา ~~ก็~~ ^{ก็} ~~ได้~~ ^{ได้}
 จัดให้มี พ.ส.ร. และ ช.ส.ก. ในภาคต่าง ๆ แล้วก็แบ่งเป็นภาค ๆ ไป และ
 ได้จัดบรรดาสมาชิกที่เป็นครูมาอาคารนี้มาบรรยายให้ เป็นภาค ๆ ไป โดยเสีย
 ค่าพาหนะเพียงครั้งเดียว ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ทางครูสภาให้ออกให้ นอกจากนั้น
 ความรู้ที่ท่านได้รับ เหล่านี้ท่านยังได้เอา ไปใช้ในอาคาร เลื่อนวิทยฐานะ วิชาชีพของท่านอีก

เมื่อมีการประชุมอยู่ หรือยังไม่เหมาะสมซึ่งเวลานั้นครูสมายังไม่เจริญคดีพอ และบัดนี้
 ก็ได้แก้ไขให้คดีอยู่แล้ว แต่อยากจะชี้แจงว่าการช่วยเหลือสมาชิกเกี่ยวกับการสงเคราะห์
 การตาย และการได้รับความเดือดร้อนต่าง ๆ ทางคณะกรรมการได้ทำให้เสร็จสิ้นไป
 และได้ความว่ามีจ๊อบ ๔ นั้น ท่านสมาชิกได้รับอยู่ตลอดเวลาแล้ว เพราะฉะนั้นเสีย ๑๒
 บาทว่าเป็นพรรคเป็นเวร ไม่รู้ว่าท่านสมาชิกได้รับประโยชน์อะไรบ้าง เพราะฉะนั้น
 ถึงแม้ว่าข้าพเจ้าได้ชี้แจงมาแล้วโดยย่อ ๆ เกี่ยวกับการบริหารต่อไปนี้

ในเรื่องที่ว่า การเลือกสมาชิกขึ้นมา เป็นกรรมการช่วยการ ท่านจะพูดอย่างไร
 ใครจะเลือกเป็นกรรมการ คือโฆษณาแล้วหาเสียงสมาชิก และสมาชิกได้เลือกท่าน ถึง
 แม้ว่าสมาชิกอยู่ตามต่างจังหวัด เราก็ออกเงินให้มาเพื่อเลือกกรรมการช่วยการ แต่ที่นี้
 การเลือกเป็นกรรมการช่วยการ สมาชิกโฆษณาคนที่เขาอยากจะเป็นแล้ว เขาก็โฆษณา
 ให้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าอยากที่จะชี้แจงเอาข่าวราชการนอกประจำการมีมากนักเพียงใด
 ที่สนใจก็ไม่รู้ และจะบังคับอย่างไรได้ ถ้าท่านบอกว่าต้องการเสรีภาพข้าราชการประจำ
 นอกประจำการเขาไม่มีสิทธิ จึงในขณะเดียวกันข้าราชการประจำการที่มีสิทธิ แล้วเราจะ
 ศึกษารูปแบบอะไร คือเราจะให้สิทธิทุกอย่างหมด เพราะฉะนั้นมีเรื่องอยู่ที่ข้อข้องใจต่าง ๆ
 แต่อย่างไรก็ดี ท่านก็ได้ฝากข้อสังเกต ข้าพเจ้าขอขมกุดท่านเป็นอย่างยิ่ง และจะ
 รับเอาไว้เป็นข้อพิจารณาต่อไป

๑๑.๐๐ น.

นายแพทย์ อมาตยกุล (พระนคร) : ญัตติเมื่อที่พระราชบัญญัติปรับปรุง
 การแต่งตั้งคณะกรรมการครูเพื่ออำนวยความสะดวกในตุรสถานี้มีอยู่ว่า ตำแหน่งไม่พอกับกรรมการ
 เวลาที่ กรรมการน้อยกว่าตำแหน่ง เพราะฉะนั้นเมื่อเราแต่งตั้งกรม กองอะไรขึ้นมา
 ใหม่ เพื่อจะได้มีกรรมการให้พอกับตำแหน่งที่แต่งตั้งมานั้น กระผมเห็นว่าเป็นการเหมาะ
 สมแล้ว และที่ท่านสมาชิกมีใ้เกียรติผู้หนึ่งกล่าวว่าควรที่จะมีกรรมการขึ้นโดยทางฝ่าย
 คณะครู ได้เลือกตั้งขึ้นมาเป็นพิเศษ คือหมายความว่า เป็นคณะกรรมการแต่งตั้งโดย
 ตำแหน่งก็มี ๓ คน-อย่างเดิม กระผมเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญ เรื่องสำคัญมีอยู่
 อย่างนี้จำนวนคณะกรรมการที่คณะครูได้แต่งตั้งขึ้นไปร่วมในการดำเนินการขององค์การ
 ตุรสถานนั้น กระผมเห็นว่าควรถ้าจะได้เฉลี่ยเป็นปกติยกยอกันออกไปอยู่ในหมู่คณะของครู
 ในหน่วยกลาง อาทิเช่นหน่วยโรงเรียนราษฎร หน่วยโรงเรียนเทศบาล หน่วยโรงเรียน
 รัฐบาล ทางสามัญศึกษาและทางอาชีวศึกษาซึ่งกระผมเห็นว่าเหมาะจะดีกว่า แต่
 อย่างไรก็ตามเมื่อมีจำนวนคณะกรรมการมากกว่า ๑ คนแล้วตำแหน่งแล้ว ก็ควรจะได้
 เป็นไปในทางที่ดี กระผมใคร่จะกราบเรียนว่าเมื่อคราวเลือกตั้งกรรมการ ๓ ปีก่อน
 นี้ข้าพเจ้าก็เคยเป็นหน่วยโฆษณา ข้าพเจ้ารู้เรื่องดี และจะทำกาเลือกตั้งใหม่ในเดือน
 เมษายน ปี พ.ศ. ๒๔๔๖ ที่จะถึงนี้ มีจำเป็นอย่างยิ่งที่เราจะต้องระมัดระวังให้มีการ
 เลือกโดยคณะครูได้ผลสมกับ เจตจำนงของคณะครู บวกรวมทั้งหลายขอเพียงแต่คณะ
 กรรมการครูที่ส่งไปร่วมอำนวยความสะดวกกับตุรสถานี้ เป็นปากเป็นเสียงแทนเขาและควร
 เป็นบุคคลที่เป็นชั้นสามัญเสียวกัน ทุกๆ คนก็ได้ ปรับปรุงปรับร่อนกันได้ สนิทสนมกัน แต่
 นี้หาเป็นเช่นนั้นไม่ โดยเฉพาะปัจจุบันนี้คณะกรรมการที่ครูได้เลือกตั้งขึ้นไปนั้นเป็นฝ่าย
 โรงเรียนราษฎร ๔ คน จำนวน ๔ คนนี้เป็นหัวหน้ากอง ๑ คน หัวหน้าแผนก ๑ คน
 และเจ้าของโรงเรียนราษฎรอีก ๒ คน ส่วนที่เลือกเป็นเทศบาล ๓ คน มีข้าหลวงภาค
 ศึกษาธิการ จังหวัด และหัวหน้ากองประชาศึกษา

ทุกที ไม่มีสิทธิ ไม่มีเสียงอะไร ข้าราชการศึกษา ไม่มีสิทธิ ไม่มีเสียงอะไร แล้วนี่ก็ว่ากันว่า
 ข้าราชการการศึกษา ก็การศึกษาจังหวัด หัวหน้าเขต/กอง หัวหน้าเขตก็ยังไม่รวม
 กรรมการ ~~อื่น~~ โดยตำแหน่งอื่นอื่น ไม่มีปาก ไม่มีเสียงไปนั่งหัวคานรับ ๆ ไม่สามารถมี
 สิทธิเสียงอะไร โดยช่วงนี้ เพราะฉะนั้นคณะกรรมการเรียนฝากเป็นข้อสังเกตไว้ว่า
 การเลือกกรรมการ ~~ทุก~~ ครุสภาในเดือนเมษายน ๒๕๕๖ ขอฝากข้อสังเกตว่าเลือกกรรมการ
 อำนวยการ
 ไปตรง बैठอกตั้งให้เขื่อนไม่โดยเจตจำนงมีคณะกรรมการเรียนมาเมื่อมีหนทางใด ๆ
 คณะกรรมการเรียนเพราะเมื่อเดือนเมษายนผมเป็นหน่วยโฆษณา เลือกตั้งกรรมการ อำนวยการ
 ครุสภาที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในวันนั้น เหมือนกันทางฝ่ายเทศบาลส่งครุมาแล้วบอกว่า
 ขอการศึกษาธิการภาค ศึกษาธิการจังหวัด ทั้งเขาหัวหน้ากองนี้เป็น ~~ผู้~~ การฝึกหัดภาค
 กองใหญ่หลวง ~~ไม่ได้~~ เพราะฉะนั้นคงไม่ขอจะให้กรรมการครุสภาชิงตำแหน่ง
 ในปัจจุบันได้พิจารณาได้ตรงให้ ~~จะ~~ จะหาหนทางอย่างไร วิธีวิธีการอย่างไรที่จะเนสืบ
 ในความคิดความเห็นของหมู่ครูต่าง ๆ ที่เขาคำเนินการในองค์การครุสภานี้ อย่างไรก็ตาม
 ขอฝากครุสภาไม่ได้ดำเนินการเป็นประโยชน์ให้สมค่า ๑๒ บาท กรรมการเห็นว่าคิดเป็น
 ประโยชน์อยู่แล้วแต่เห็นว่ายังไม่พอจะแต่งงานก็ช่วย จะคาบก็ช่วย จะเที่ยวก็ช่วย
 คนที่ช่วยช่วยทั้งนั้นยังมี ~~มี~~ มีอีกนานาประการแต่ยังมีผมเองอยู่ จึงขอฝากกรรมการเรียน
 ขอฝากจะได้โรงพยาบาลครูอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ได้กล่าวชมร้องไว้แล้ว กรรมการ
 สนับสนุนโรงพยาบาลครูไม่มี เมื่อมีแล้วจะได้รักษาพยาบาลครอบครัวของครู ญาติของ
 ครูฝากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการไว้ด้วย แต่อย่างไรก็ตามกรรมการ
 พุทธราชัน ~~มี~~ มีที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติหลายท่านรวมทั้งตัวกรรมการได้อภิปราย
 เห็นว่าเป็นการสมควรและ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ทางฝ่ายรัฐบาลเสนอมาเป็นแต่
 ขอฝากจะตั้งกรรมการ ให้สมกับตำแหน่ง

อยากจะได้ตั้งกรรมการใหม่ตำแหน่งให้สมกับที่เพิ่มขึ้นมาใหม่ และเมื่อกรรมการโดย
ตำแหน่งหน้าที่น้อยกว่ากรรมการที่คณะฯ เลือกตั้งมา คนนี้รู้สึกว่าเป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้อง
อย่างไรนั้น ท่านสมาชิกที่ข้องใจควยกิจการ ของวุฒิสภา ก็ใ้มีการอธิบายมาเป็น
เวลาสมควรแล้ว ผู้ ณ โอกาสนี้ขอเสนอ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เสนอไม่ได้รับ

1๖๖๗ น.

นายชามย ทรัพย์คำมิ่ง (ภาพสิทธิ์) : ตามที่หม่อมราชวงศ์ถนัด เห็นว่า
คณะกรรมกรนั้นเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งทำหน้าที่แทน ก.พ. ซึ่งทางวุฒิสภาได้ออ
กการพิจารณาตลอดถึงคำพิจารณาของวุฒิสภาจาก ก.พ. ให้กรรมการพิจารณา ที่นี้ตาม
ที่พระราชบัญญัติได้กำหนดจำนวนซึ่งคัดเลือกเป็นพวกที่ ๒ โดยตำแหน่ง อีกพวกหนึ่งโดยการ
เลือกมาจากการประชุม เมื่อเราพิจารณาแล้วจะเห็น ได้ชัดว่าท่านผู้เป็น โดยตำแหน่งนี้มัก
จะเป็นผู้มีคุณสมบัติที่ดี และเมื่อพิจารณาแล้วเมื่อจะทำอะไรก็มักจะเป็นอย่างนี้ คือ
๑. มีอำนาจในส่วนต่าง ๆ ๒. พวกเหล่านี้อยู่ในบังคับบัญชา ฉะนั้นการเลือกตั้งกรรมการ
เข้ามาบริหาร ของวุฒิสภาสมควร จะเพิ่มอย่างที่ท่านสมาชิกเสนอสมควรว่าไว้ ท่านสมาชิกพระนคร
ได้เห็นว่าไว้เห็นสาระสำคัญไม่ใช่จำนวนกรรมการ ซึ่งมีเป็นการถาวรดีมาก ถ้าหากว่า
ไม่มีกรรมการ ความสำคัญจะเป็น ก.พ. ใดอย่างไร ข้าพเจ้าเห็นว่าสำคัญมาก เพราะ
การประชุมแต่ละครั้งนั้นเป็นการประชุมเรื่องสำคัญของวุฒิสภา น่าจะเอาบุคคลที่ทรง
คุณวุฒิความภาคภูมิใจต่าง ๆ เข้ามาบริหารบ้าง ที่นี้การคัดเลือกคณะกรรมการนี้
ข้าพเจ้าขอเสนอวิธีการอย่างหนึ่งก็คือ การ เลือกคณะกรรมการประจำสมัยหนึ่งนั้น
โดยมากมักจะเป็นกรรมการในพระนคร ท่านโปรดดูรายชื่อกรรมการ มีแต่ท่านชุน
ท่านอาจารย์ ตามหัวเมืองไม่ คณะกรรมการเหล่านี้ควร จะมาจากสมาชิกต่างจังหวัด เพื่อ
จะได้เห็นสาระทุกชั้นทุกชั้นเท่าสู่กันฟัง

+ ๑๖๖๗

สิ่งที่ท่านว่าค่าธรรมเนียบ ๑๒ บาทนั้นไม่แพง ถูกมันไม่แพง แต่ทว่าคนเราอยากเสรี คนเรา
มากจะเป็นไปตามจิตใจ ทำไมเล่าเงิน ๑๒ บาท อย่าวว่าแค่ ๑๒ บาทเลย ถ้าบังคับกับหนึ่ง
ใต
กางศมกก็ไม่อยากให้ มันเป็นอย่างนี้ ที่ท่านว่าไม่แพง ท่านเทียบกับความมั่งมีและการมี

เงินเดือน ท่านไม่ได้คิดว่าครูประชาบาลจะเอาเงิน ๓ - ๔ ร้อยไปเลี้ยงลูกเมีย บางทีหนึ่ง
บาทก็ไม่มี ข้าพเจ้าเคย เป็นครูประชาบาลมาสิ้น เดือนเงินมีไม่พอ และบางทีวันสิ้นเดือนก็มีการ
เรียไร ให้ของขวัญ แต่งงาน ท่านย้าย ท่านมาใหม่ เงินเดือนขึ้น เหล่านี้เป็นคั้น แล้วเงิน
เดือน ๓ - ๔ ร้อยบาท หนึ่งบาทมันก็มีค่า โปรดได้สอคล้องและละเว้นที่จะบังคับบุคคลซึ่ง
เป็นชั้นอาจารย์ในด้านความรู้และวิชาการให้แก่บุตรกุลธิดาของชาติไทยด้วย

๑๑.๑๑ น.

พลเอก มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : ตามที่ท่านสมาชิก
ท่านที่ถามและท่านได้ชี้แจงหลายอย่างนั้น คือจะตอบแต่เฉพาะประเด็นที่สำคัญ ๆ เช่นว่าสมาชิก
ท่านหนึ่ง คนแรก ท่านได้พูดถึงเรื่องการเลือกตั้งสมาชิกให้มาเป็นกรรมการอำนวยการนั้น
ท่านก็บอกว่าทำไมจึงไม่จัดเป็นหน่วยต่าง ๆ สำหรับให้ลงคะแนนเสียง ความจริงนั้นก็ดีอยู่แล้ว
ว่ากรมใหม่มีสิทธิออกเสียง ทำไรตามจำนวนมากน้อยของคนที่มีอยู่แล้ว ส่วนการเลือกตั้งกรรมการ
สภาที่ขเวลาในขณะนั้นข้าพเจ้าก็อยู่กระทรวงศึกษาธิการท่านก็คง เห็นแล้วว่าข้าพเจ้านั่งอยู่
ในที่ประชุมเหมือนกัน ทั้งนี้เพื่อให้การเลือกตั้งเป็นไปเรียบร้อย แต่พอเลือกเข้าจริง ๆ แล้วทำ
ไมครุประชาบาลที่ดี หรือข้าราชการที่อยู่นอกประจำการก็ดี ทำไมไม่ได้เลือกตั้งเข้ามา ข้าพเจ้า
ก็แปลกใจ นี้ก็เหมือนสมาชิกสภาเวลานี้ เวลาเลือกตั้งเขาก็หาเสียงกันว่าใครจะมีใคร ใคร
ควรจะได้ ก็เหมือนกัน แล้วทำไมท่านว่าสมาชิกวุฒิสภาไม่ดี ไม่มีการเลือกตั้งที่เป็นธรรม คล้าย
ว่าเอาข้าราชการที่เป็นหัวหน้ากองมาเป็นซ้ำ ๆ กันเรื่อย ก็ทำไมท่านไม่ใช้สิทธิให้คนที่เล่า
พวกนั้น เขาก็มีสิทธิเหมือนกันคนหนึ่งที่จะ เป็นสมาชิกวุฒิสภาเหมือนกัน ส่วนการช่วยเหลืออะไร
ท่านก็รู้แล้วว่ามีมากเพียงใด แต่เมื่อท่านขอร้องข้าพเจ้าก็จะไปทามาให้สมาชิก

ที่ได้อธิบายเมื่อตะกี้ แต่ว่าทุกคนที่มีการประชุมไม่ว่าจะเป็น ข.ส.ก-หรือ พ.ส.ร.ก็ชี้ ข่าพเจ้า
ไปนั่งร่วมประชุมอยู่ทุกคั้งไม่ว่าประชุมใหญ่หรืออะไรก็

ได้ให้สมาชิกทุกคนตั้งข้อสงสัยตรงๆ ว่าควรมีมติอย่างไร ข้าพเจ้ารับคำชื่นชมมา
 และชื่นใจ แล้วพิมพ์ออกไปว่า ข้อที่กระตุกถามนั้น ทางกรรมการช่วยการใดแก้ไขอย่าง
 นั้น ก็ได้ส่งออกไปทั่วโขงทั้งหมด และได้จัดการไป ถึงแม้สมาชิกจะมีการประชุม เช่น
 มีการประชุม จังหวัดมาเมืองกรุงเทพฯ ฯ เจ้าหน้าที่จะไปรับเข้าไต่หรือไม่สะดวกก็ว่า ข้าพเจ้า
 นั้นจนรู้สึกร้อน ๆ อยู่เหมือนกัน ข้าพเจ้าถามกับเจ้าหน้าที่ขอให้รับรองให้สะดวกก็ตั้งแต่
 ใต้เราอยู่ไว้รับ รถก็ออกไปรับ ท่านบอกว่าเก็บเอาเงินไปหาไม้โต๊ะ ๓๒ บาท ท่าน
 บอกว่าหากจนเหลือเกิน เสียโน่นเสียนี่ ก็รับเสียบส่วนตัว แต่ไม่เป็นการช่วยเหลือซึ่งกัน
 และกัน อุปการะซึ่งกันและกัน แล้วสมาชิกก็ได้รับช่วยเหลือทุกอย่าง เช่นในเรื่องวิชา
 การความรู้ อย่างที่ข้าพเจ้าพูดมาแล้ว เช่นเป็นการประชุมกันในดูรู้น ซึ่งเป็นการพบปะ
 สานทนากัน ก็มากก็เป็นจำนวนนับร้อย ๆ แล้วก็ได้มีประโยชน์เพียงพอ ซึ่งไม่มีโทษ
 ในการประชุมภาคความภาคต่าง ๆ ก็ได้มีรายงานนั้น ทั้งนี้ในปัญหาที่ท่านพูดถึงว่าในเรื่องที่
 จำนวนที่จะมีมากหรือน้อย ข้าพเจ้าบอกแล้วว่าให้แบ่งดูก็ได้ พึ่งเหตุผลว่าจะเอาอย่างไร
 ให้เป็นการเหมาะสม ส่วนท่านสมาชิกอีกท่านหนึ่งท่านพูดมากมาดังในเรื่องการไม่ได้รับ
 ประโยชน์ คือสิทธิที่ควรจะได้ ตลอดจนบังคับให้ข้าพเจ้าให้ชี้แจงว่าเราอย่าไปบังคับเขา
 เลย ใครไม่เป็นสมาชิกก็ไต่ ที่ระวัง ถ้าเป็นอย่างนั้นจะไปว่าอย่างไร ทางกระทรวง
 ศึกษาสั่ง แล้วทางประธานกรรมการคุรุสภาแจ้งมาว่าไม่รับแล้ว อย่างนี้ถ้าจะเป็นการ

ทำให้เขาขาดความสามัคคีความร่วมใจกันได้ เพราะฉะนั้นในการที่พูดว่าจะทำประ-
โยชน์ใครหรือไม่ก็จะมีทั้งได้ทั้งเสีย เพราะฉะนั้นก็หวังว่าสำหรับในพระราชบัญญัตินี้ตาม
ข้อสังเกตของท่านสมาชิกทั้งหลายตามที่ท่านได้ให้ข้อสังเกตไว้เป็นอย่างดีนั้น ข้าพเจ้าได้
ปฏิบัติแล้วก็มี และจะให้ปฏิบัติให้ดียิ่งขึ้นไปอีก ข้าพเจ้าก็ขอรับว่าจะปฏิบัติให้ดียิ่งขึ้นไปอีก
เพื่อจะให้มันเป็นประโยชน์แก่สมาชิกของคุรุสภาตามพระราชบัญญัตินี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมคิดว่าสำหรับหลักการท่านสมาชิกก็ได้

อภิปรายกันมานานแล้ว ที่อภิปรายกันมาไม่ใช่เรื่องหลักการ โดยมากเป็นข้อสังเกตบ้าง
อนุสัญญาฯ นอกประเด็นที่สภาเสนอมา เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าคิดว่าเมื่อก่อนที่เราจะปิดอภิปราย
ไปแล้ว

นายसानนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : ขอประทานโทษท่านประธาน

ผู้มีเกียรติ บางที่ท่านอาจจะเลบไป ข้าพเจ้าจะขอชี้แจง คือมีกฎหมายว่าด้วยครุ
หมวด ๒ มาตรา ๒๒ ประเด็นจะเกิดการขัดกฎหมายขึ้น คือในกฎหมายบอกว่าครูต้อง
เป็นสมาชิกคุรุสภา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมคิดว่า นั่นเป็นเรื่องนอกหลักการ

เสียแล้ว ในหลักการก็มีว่า "ปรับปรุงกรรมการอำนวยการ" ส่วนที่ครูจะต้องเป็น
สมาชิกหรือไม่ เป็นอีกเรื่องหนึ่ง

นายसानนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : คือผมคิดว่าอะไรที่จะพูดในสภา

นี้เราอาจจะท้วงกันเพื่อให้ถูกต้อง และเราอาจจะติงกันให้ชอบ และสำหรับกฎหมายที่
แก้ไขฉบับนี้เป็นกฎหมายครุว่าถึงคุรุสภา แล้วข้าพเจ้าไม่ได้ว่าท่านรัฐมนตรี ท่านผัด คือ
ว่าท่านหน่วยงานต่าง ๆ อาจจะมีการผิดพลาดได้ ถ้าผิดแล้วปล่อยให้ผิด ๆ ไปแล้วอย่างนี้
เราจะเรียกว่ามีการทำอะไรได้ มันอาจจะผิดกันก็ได้ แล้วในการที่ท่านมาท้วง
กันนั้นก็ถูกต้อง

พลเอกมังกร พงษ์มนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมการ : ที่ท่าน
 บอกว่าครูจะต้องเป็นสมาชิกสุรสถานนั้น แต่ท่านสมาชิกบอกว่าไม่ใช่ ในร จะ เป็นก็ได้ไม่
 เป็นก็ได้ตามใจ คือการบังคับในกฎหมายอาญา ๒๕ ที่ท่านว่าถูกแล้วครูจะต้องเป็น
 สมาชิก แล้วถ้าหากว่าผมไปเป็นคอมมิวนิสต์แล้วจะเป็นสมาชิกได้อย่างไร เมื่อได้
 มีผู้ใดบ้างนั้น แต่ที่นี้เขาก็ไม่มีผู้คอดังนั้น แล้วจะทำอย่างไรจึงจะถูกคั่งตามที่ท่าน
 ว่า//ท่านเป็นครูหนึ่ง ท่านเป็นสมาชิกแล้วก็มาบอกว่ามาบังคับกัน

ข้าพเจ้าขอให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติดังกล่าวนี้ ไม่ต้องบังคับ เพราะฉะนั้นพระราชบัญญัติ

อย่างที่ท่านว่าก็ไปรไปอย่างนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ใครจะขอให้ประชุมวินิจฉัยว่าสมควรจะมีค

อกฎหมายใดหรือยัง ทุกคนเรื่องหลักการมานานแล้ว สมควรจะรับหรือยัง ท้องกิปรายกัน

ไม่เฉพาะหลักการ โศกเสนอเอาพระราชบัญญัติกฎหมายทั้งอันมาทุกคน แต่ว่าเมื่อออกจะพูดข้าพเจ้า

ปลอยให้ทุกคนบ้าง แต่จะคงระมัดระวังมีจะเห็นจะออกนอกเรื่องเกินไป

นายทองสืบ สุกะมารัก (ประจวบคีรีขันธ์) : ข้าพเจ้าขอเสนออีกอกฎหมาย

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้เสนอให้อีกอกฎหมายแล้ว ถ้าไม่มีผู้ใดเสนอให้

ไปอีกอกฎหมายข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมัติให้ไปอีกอกฎหมายใดแล้ว

ไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปนี้จะลงมติว่ารับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้

หรือไม่มี ผู้ใดเห็นว่าควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไปรคยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ใดไม่เห็นด้วย

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติรับหลักการแห่งร่าง

พระราชบัญญัตินี้ กรมการจะเอาสามัญหรือวิสามัญ

พลเอก บังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : ขอเสนอให้ตั้ง

กรมการวิสามัญ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลขอเสนอตั้งกรมการวิสามัญ ถ้าไม่มีผู้ใด

ข้องหรือเห็นอย่างอื่นข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมัติให้ตั้งกรมการวิสามัญตามที่รัฐบาลเสนอ

ไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่ากรรมาธิการวิสามัญ จำนวนที่นาย

พลเอก มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : จำนวนนี้ ๗ นาย

และรัฐบาลขอเสนอ ๓ นาย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลเสนอกรรมาธิการจำนวน ๗ นายและรัฐบาล

ขอสงวนไว้ ๓ นาย ถ้าไม่มีผู้ใดมีความเห็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมัติตามที่

รัฐบาลเสนอ

ไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

พลเอก มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : รัฐบาลขอเสนอ

๑. หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล ๒. หลวงปราโมทย์จรยยาวิภาส ๓. หลวงบริหารสถิตินิเวศกิจ

นายพันตำรวจเอก พันธุ์ นิลวัชรานานนท์ (สุราษฎร์ธานี) : ข้าพเจ้าขอเสนอ

นายธรรม พรหมโมบล

มีสมาชิกรับรอง

นายชახ สุธังคะ (ชลบุรี) : ข้าพเจ้าขอเสนอ ขุนวิเทศคุณการ

มีสมาชิกรับรอง

นายจិតตะเสน ไชยโยคะ (พระนครศรีอยุธยา) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายเพทาย

อมาศยกุล

มีสมาชิกรับรอง

นายสุรพงษ์ ศรีรัตน์ (จันทบุรี) : ข้าพเจ้าขอเสนอ ขุนคงฤทธิศึกษากร

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครบจำนวนแล้ว ขอให้เลขาธิการอ่านรายชื่อ

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : รายชื่อท่านที่ถูกเสนอเป็นกรรมาธิการมีดังนี้

หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล ๒. หลวงปราโมทย์จรยยาวิภาส ๓. หลวงบริหารสถิตินิเวศกิจ ๔. นายธรรม

พรหมโมบล ๕. นายประสพ ๕. ขุนวิเทศคุณการ ๖. นายเพทาย ๗. อมาศยกุล ๘. ขุนคงฤทธิศึกษากร

พลเอก มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : รัฐบาล

ปฏิบัติภายใน ๓ วัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลขอแปรญัตติภายใน ๓ วัน ถ้าหากว่า

ประชุมไม่เห็นเป็นอย่างอื่นข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมัติ

ที่ประชุมไม่เห็นเป็นอย่างอื่น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าแปรญัตติภายใน ๓ วัน

ต่อไป หมายเลข ๔. ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการเช่าที่ดิน
๕๓๕

ก. ๕๓๕ นายเทวัญ ไซคินุชิต เป็นผู้เสนอ

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่าง
พระราชบัญญัติควบคุมการค้าเคาน์เตอร์อัตโนมัติ

พ.ศ. ๒๕๕๕

หลักการ

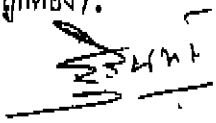
เพื่อปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการค้าในภาวะคับขันให้เหมาะสม
กับสถานการณ์ปัจจุบันยิ่งขึ้น

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติควบคุมการค้าในภาวะคับขันฉบับก่อน ๆ ไม่ได้ผล
ตามที่เจตนารมณ์ของสมานัตติบัญญัติ ซึ่งมุ่งจะคุ้มครองสิทธิของผู้ค้า ข้อเท็จจริงที่
ปรากฏขณะนี้ ผู้ค้าต้องได้รับความเดือดร้อนเพราะถูกฟ้องร้องบังคับศาล โดยข้อ
บังคับของกฎหมายฉบับนี้อยู่ และผู้ให้เขากังยังมิได้รับความเป็นธรรมตามสมควร
จากกฎหมายฉบับก่อน จึงสมควรที่จะปรับปรุงกฎหมายฉบับนี้เสียใหม่ เพื่อแก้
ปัญหาข้อเดือดร้อนต่าง ๆ ให้หมดสิ้นไป หรือให้เหลือน้อยที่สุดเท่าที่จะทำได้

ความจริงรัฐสภาในสมัยที่แล้วได้ประชุมปรึกษาหารือหลักการในร่าง พ.ร.บ.
ฉบับนี้ขอเสนอมาแล้ว แต่ด้วยความขัดแย้งในข้อปลีกย่อยบางประการระหว่าง
สภาผู้แทนและวุฒิสภา เป็นเหตุให้กฎหมายฉบับนี้ถูกขังค้างเสีย เป็นที่น่าเสียดายยิ่งนัก
สมควรที่สภาผู้แทนราษฎรปัจจุบันนี้จะพึงรับหมอบกกฎหมายฉบับนี้ขึ้นพิจารณา โดยความ
เห็นนี้เพื่อแก้ปัญหาระหว่างผู้ค้าและผู้ให้เขาให้ได้รับความเป็นธรรมด้วยกันทั้งสองฝ่าย.

สำเนาอันถูกต้อง/

แผนกการประชุมสภา.

โฆมเจลา พิมพ์.
ทาน.

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการเช่าเคหะและที่ดิน

พ.ศ. ๒๔๕๕

.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการเช่าให้
เหมาะสมยิ่งขึ้น

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติควบคุมการเช่า
เคหะและที่ดิน พ.ศ. ๒๔๕๕"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป และให้ใช้บังคับมีกำหนดหกปี

มาตรา ๓ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ในเขตจังหวัดพระนคร เขตจังหวัดธนบุรี
และในเขตเทศบาลทุกแห่ง ถ้าจะให้ใช้ในเขตท้องที่อื่นใด เมื่อใด ให้ประกาศ
โดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่บรรดาคดีแห่งที่ค้างพิจารณา
อยู่ในศาล ไม่ว่าจะเป็นศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ หรือศาลฎีกา

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติควบคุมการเช่าในภาวะคับขัน
พุทธศักราช ๒๔๕๔ และพระราชบัญญัติควบคุมการเช่าในภาวะคับขัน (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๔๕๐

มาตรา ๒ ในพระราชบัญญัตินี้

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

"เขต" หมายความว่า สิ่งปลูกสร้างซึ่งผู้เช่าเองใช้เป็นที่อยู่อาศัย โดยไม่คำนึงว่า การใช้เป็นที่อยู่อาศัยนั้นจะเป็นส่วนใหญ่หรือไม่ และไม่ตองคำนึงคววว่าสิ่งปลูกสร้างนั้น จะตั้งอยู่ในทำเลประกอบธุรกิจ หรือการค้า หรืออุตสาหกรรม หรือในย่านชุมนุมชนใด ๆ และผู้เช่าได้ใช้หรืออาจใช้สิ่งปลูกสร้างนั้นเป็นที่ประกอบธุรกิจ หรือการค้า หรืออุตสาหกรรมด้วยหรือไม่ แต่การที่มีคนอยู่อาศัยเพียงเพื่อดูแลรักษาทรัพย์สินเท่านั้น มิให้ถือว่าสิ่งปลูกสร้างนั้นเป็นเขตตามความในพระราชบัญญัตินี้

"ที่ดิน" หมายความว่า ที่ดินซึ่งเป็นที่ปลูกสร้างเขต รวมทั้งที่ดินซึ่งต่อเนื่องเป็นบริเวณของเขต

"คาเช่ามาตราฐานประเภท ๑" หมายความว่า อัตราค่าเช่าครั้งสุดท้ายก่อนวันที่ ๔ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๘๔

"คาเช่ามาตราฐานประเภท ๒" หมายความว่า อัตราค่าเช่าครั้งแรกในกรณีเริ่มให้เช่าในหรือภายหลังวันที่ ๔ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๘๔ จนถึงวันที่ ๑๒ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๘๕

มาตรา ๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่

(๑) เขตและที่ดินที่ผู้เช่าใช้เป็นที่อยู่อาศัย โดยมีได้ประกอบธุรกิจ หรือการค้า หรืออุตสาหกรรมด้วย

ก. ที่มีได้อยู่ในย่านการค้า มีค่าเช่าตั้งแต่หรือคำนวณได้ตั้งแต่เดือนละ ๑,๐๐๐ บาท ขึ้นไป

ข. ที่อยู่ในย่านการค้า มีค่าเช่าตั้งแต่หรือคำนวณได้ตั้งแต่เดือนละ ๑,๕๐๐ บาท ขึ้นไป

(๒) เขตและที่ดินที่ผู้เช่าใช้เป็นที่อยู่อาศัยและประกอบธุรกิจ หรือการค้า หรืออุตสาหกรรมด้วย

ก. ที่มีได้อยู่ในย่านการค้า มีค่าเช่าตั้งแต่หรือคำนวณได้ตั้งแต่เดือนละ ๑,๕๐๐ บาท ขึ้นไป

ข. ที่อยู่ในย่านการค้า มีค่าเช่าตั้งแต่หรือคำนวณได้ตั้งแต่เดือนละ ๒,๐๐๐ บาท ขึ้นไป

มาตรา ๔. เคนและที่ดินใด ถ้าได้มีการขึ้นค่าเช่าโดยอาศัยมาตรา ๓๗ จนค่าเช่าถึงจำนวนที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕ ให้เคนและที่ดินนั้นคงอยู่ในบังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้อีกหนึ่งปีนับแต่วันที่ค่าเช่าได้ขึ้นถึงจำนวนดังกล่าว

มาตรา ๕. สิ่งปลูกสร้างที่ผู้เช่าได้ใช้เป็นที่ตั้งโรงเรียนสามัญศึกษานับแต่ขึ้นโอนมาจนถึงชั้นเตรียมอุดมศึกษา ซึ่งผู้เช่าเป็นเจ้าของหรือมีส่วนเป็นเจ้าของโดยผู้ให้เช่ายินยอมเมื่อเริ่มการเช่าหรือโอนมูลค่าในภายหลังให้ผู้เช่าใช้ในกิจการเช่นว่านั้น ให้ถือว่าเป็นเคนตามความในพระราชบัญญัตินี้

ที่ดินซึ่งเป็นที่ปลูกสร้างเคนตามความในวรรคก่อน รวมทั้งที่ต่อเนื่องเป็นบริเวณของเคนนั้น ให้ถือว่าเป็นที่ดินตามความในพระราชบัญญัตินี้

เพื่อประโยชน์มาตรา ๓๗ ให้ถือว่าสิ่งปลูกสร้างและที่ดินตามความในมาตรานี้เป็น เคนและที่ดินที่ผู้เช่าใช้เป็นที่อยู่อาศัยโดยมิได้ประกอบธุรกิจหรือการค้าหรืออุตสาหกรรมควบ

มาตรา ๑๐. ในจังหวัดหนึ่ง ๆ ให้คณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า "คณะกรรมการควบคุมการเช่า" ประกอบด้วยประธานคนหนึ่ง เลขาธิการคนหนึ่ง และกรรมการอื่นอีก ไม่น้อยกว่าห้าคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ภายใต้บังคับมาตรา ๑๓ คณะกรรมการควบคุมการเช่ามีอำนาจและหน้าที่ตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับ เคนและที่ดินที่ตั้งอยู่ในเขตจังหวัดนั้น ๆ

มาตรา ๑๑. คณะกรรมการควบคุมการเช่า โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งบุคคลมีจำนวน ไม่น้อยกว่าสามคน โดยให้คนหนึ่งเป็นประธาน และคนหนึ่งเป็นเลขาธิการ ประกอบด้วยคณะกรรมการควบคุมการเช่า และมอบหมายให้ปฏิบัติภารกิจใด ๆ ภายในขอบเขตอำนาจและหน้าที่สองคนใด เว้นแต่การวินิจฉัยคำร้องขอใด ๆ ตามความในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๒. คณะอนุกรรมการควบคุมการเช่าซึ่งได้แต่งตั้งตามมาตรา ๑๑ ในส่วนที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการควบคุมการเช่า ให้มีอำนาจและหน้าที่เหมือนคณะกรรมการควบคุมการเช่า

มาตรา ๑๓. เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการควบคุมการเช่า จังหวัดหนึ่งอาจร้องขอให้คณะกรรมการควบคุมการเช่าอีกจังหวัดหนึ่งส่งผู้รับเช่า ผู้เช่า และบุคคลใด ๆ ที่อยู่ในอีกจังหวัดหนึ่งนั้นมาให้ถ้อยคำและให้ส่งเอกสารใด ๆ ต่อคณะกรรมการควบคุมการเช่าจังหวัดนั้นแทนได้

มาตรา ๑๔ การประชุมของคณะกรรมการควบคุมการเช่า ต้องมีกรรมการประชุมเกินกว่ากึ่งจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ในเมื่อประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการเลือกกันเองเป็นประธานชั่วคราวคนหนึ่ง

มาตรา ๑๕ การลงมติวินิจฉัยข้อปรึกษาในคณะกรรมการควบคุมการเช่า ให้ถือเอาเสียงข้างมากเป็นประมาณ ถ้ามีเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นได้อีกเสียงหนึ่ง เป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๖ บทบัญญัติมาตรา ๑๔ ให้นำมาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการควบคุมการเช่าด้วย

มาตรา ๑๗ เมื่อคณะกรรมการควบคุมการเช่าได้รับคำร้องขอให้วินิจฉัยตามความในพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการควบคุมการเช่าวินิจฉัยภายในกำหนด สิบห้าวันนับแต่วันได้รับคำร้องขอ เว้นแต่จะมีเหตุจำเป็นที่ไม่สามารถวินิจฉัยได้ภายในกำหนดนั้น ก็ให้ขยายเวลาไปได้ครั้งละสิบห้าวัน แต่ต้องบันทึกเหตุจำเป็นเช่นนั้นไว้ไม่ปรากฏทุกครั้ง

ให้คณะกรรมการควบคุมการเช่าแจ้งคำวินิจฉัยเป็นหนังสือให้คู่กรณีทราบโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๑๘ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการควบคุมการเช่า มีอำนาจ

- (๑) สั่งผู้ให้เช่า ผู้เช่า และบุคคลใด ๆ มาให้ตอบคำ และให้ส่งเอกสารใด ๆ ทั้งนี้เท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์แก่การวินิจฉัยตามความในพระราชบัญญัตินี้
- (๒) เข้าตรวจเขตและที่ดินที่เช่าในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก

มาตรา ๑๙ ก่อนที่จะวินิจฉัยคำร้องขอใด ๆ ตามความในพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการควบคุมการเช่าต้องให้โอกาสคู่กรณีได้ชี้แจงแสดงข้อเท็จจริงหรือความเห็นต่อคณะกรรมการควบคุมการเช่า และในกรณีที่มีการสอบ สัมภาษณ์หลักฐานใด ๆ คณะกรรมการควบคุมการเช่าต้องให้โอกาสบุคคล เช่นว่านั้นซักค้านพยานได้ด้วย

คู่กรณีสิทธิตั้งผู้ใดคนหนึ่งให้มาปฏิบัติการตามความในวรรคก่อนแทนตนได้

มาตรา ๒๐ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการควบคุมการเช่าซึ่งได้วินิจฉัยตามความในพระราชบัญญัตินี้ คู่กรณีซึ่งไม่พอใจในคำวินิจฉัยนั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีกำหนดสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยเพื่อพิจารณาชี้ขาดได้ คำชี้ขาดของรัฐมนตรีให้ถือเป็นที่สุด

มาตรา ๒๑ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๓ ผู้ให้เช่าไม่มีสิทธิเรียกร้องขึ้นค่าเช่า
เคหหรือที่ดินจากผู้เช่า

มาตรา ๒๒ เพื่อประโยชน์มาตรา ๒๑ การขึ้นค่าเช่านี้ให้หมายความ
รวมตลอดถึงการกระทำดังต่อไปนี้ ถ้าหากได้กระทำด้วยเจตนาให้เป็นการแก้ไขหรือ
เพิ่มเติมสัญญาเช่าที่ได้มีอยู่เป็นครั้งสุดท้ายเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ให้เช่านั้น คือ

(๑) การให้ผู้เช่าเสียเงินกินเปล่า เงินหรือทรัพย์สินอื่นใด หรือให้บริการ
อย่างหนึ่งอย่างใด แก่ผู้ให้เช่าหรือผู้อื่น ซึ่งผู้เช่าไม่จำต้องเสียตามกฎหมาย

(๒) การให้ผู้เช่าต้องมีหน้าที่หรือรับภาระใด ๆ ซึ่งตามกฎหมายผู้เช่าไม่
จำต้องมีหน้าที่หรือรับภาระนั้น ๆ

(๓) การให้ผู้ให้เช่าหลุดพ้นจากหน้าที่หรือภาระใด ๆ ซึ่งผู้ให้เช่ามิใช่ผู้
สัญญาหรือตามกฎหมาย

(๔) การให้ผู้เช่าได้รับประโยชน์ในเคหหรือที่ดินที่เช่าลดน้อยลงกว่าที่ตกลง
กันไว้ หรือตามสิทธิที่ผู้เช่ามีอยู่ตามกฎหมาย

มาตรา ๒๓ ผู้ให้เช่าเคหและที่ดินที่มีอัตราค่าเช่ามาตรฐานประเภท ๑ หรือ
มีอัตราค่าเช่ามาตรฐานประเภท ๒ มีสิทธิเรียกร้องขึ้นค่าเช่าจากผู้เช่าได้โดยอัตราซึ่ง
เมื่อรวมกับค่าเช่าซึ่งต้องเสียอยู่แล้วไม่เกินอัตราที่กำหนดไว้ต่อไปนี้ ทั้งนี้วันแต่จะมี
สัญญาระหว่างผู้ให้เช่ากับผู้เช่าบังคับไว้เป็นอย่างอื่นอันเป็นคุณแก่ผู้เช่า

(๑) เคหและที่ดินที่ผู้เช่าใช้เป็นที่อยู่อาศัยโดยมิได้ประกอบธุรกิจหรือการค้า
หรืออุตสาหกรรมควบ

ที่มีได้อยู่ในย่านการค้า

- ก. สองเท่าครึ่งของค่าเช่ามาตรฐานประเภท ๑
- ข. สองเท่าของค่าเช่ามาตรฐานประเภท ๒

ที่อยู่ย่านการค้า

- ก. สี่เท่าของค่าเช่ามาตรฐานประเภท ๑
- ข. สามเท่าของค่าเช่ามาตรฐานประเภท ๒

(๒) เคหและที่ดินที่ผู้เช่าใช้เป็นที่อยู่อาศัยและประกอบธุรกิจหรือการค้า หรือ

อุตสาหกรรมควบ

ที่มีได้อยู่ในย่านการค้า

- ก. สี่เท่าของค่าเช่ามาตรฐานประเภท ๑
- ข. สามเท่าของค่าเช่ามาตรฐานประเภท ๒

ที่อยู่ย่านการค้า

- ก. เจ็ดเท่าของค่าเช่ามาตรฐานประเภท ๑
- ข. ห้าเท่าของค่าเช่ามาตรฐานประเภท ๒

(ไปรเทศกิจ)

เทศและที่ดินโดยอยู่ในย่านการค้าแต่ละส่วนใดส่วนหนึ่ง ให้ถือว่าเทศและ
ที่ดินนั้นอยู่ในย่านการค้าทั้งหมด

เพื่อประโยชน์มาตรา ๓๑ ในกรณีที่ผู้เช่าหรือครอบครองใช้เทศหรือที่ดิน
ประกอบธุรกิจหรือการค้าหรืออุตสาหกรรมเพื่อหารายได้เล็ก ๆ น้อย ๆ ซึ่งโดย
พฤติการณ์เห็นได้ว่าไม่เป็นการประกอบอาชีพเป็นล่ำเป็นสัน ให้ถือว่าผู้เช่าใช้เทศ
หรือที่ดินเป็นที่อยู่อาศัยแต่อย่างเดียว

มาตรา ๒๔ การเรียกร้องขึ้นค่าเช่าตามความในมาตรา ๒๓ ผู้ให้เช่า
จะต้องทำขึ้นหนังสือแจ้งไปยังผู้เช่า และให้มีสมัยบังคับตามคำเรียกร้องนั้นภายใน
หกสิบวันนับแต่วันที่ผู้เช่าได้รับหนังสือ เรียกร้อง

ในกรณีที่ผู้เช่าไม่ยอมรับหนังสือเรียกร้องขึ้นค่าเช่า ถ้าผู้ให้เช่าได้ปิด
หนังสือเรียกร้องนั้นไว้ ณ เทศและที่ดินที่เช่าก่อนหน้าบุคคลไม่น้อยกว่าสองคนแล้ว
ให้ถือว่าผู้เช่าได้รับหนังสือเรียกร้องตั้งแต่วันที่ได้ปิดหนังสือนั้น

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่ผู้ให้เช่า เรียกร้องขึ้นค่าเช่าตามมาตรา ๒๓ ผู้เช่า
มีสิทธิร้องขอให้คณะกรรมการควบคุมการเช่าวินิจฉัยสั่งให้ลดค่าเช่าลงได้ ในกรณี
เช่นว่านี้ถ้าผู้เช่าพิสูจน์ให้เห็นที่พอใจคณะกรรมการควบคุมการเช่าได้ว่าภายในบริเวณ
หารอบแอมครจากเทศและที่ดินที่ผู้เช่าเช่าอยู่ มีเทศและที่ดินอื่นใดซึ่งโดยสภาพแห่ง
และที่ดินนั้น กับทั้งโดยทำเลที่ตั้งเทศและที่ดินนั้นมีลักษณะ เช่น เดียวกันหรือดีกว่าเทศ
ที่ดินที่ผู้เช่าเช่าอยู่และจำนวนเงินค่าเช่าเทศและที่ดินที่ผู้เช่านำมาพิสูจน์เปรียบเทียบ
หากได้ขึ้นค่าเช่าไปตามมาตรา ๒๓ แล้ว ยิ่งต่ำกว่าค่าเช่าที่ผู้เช่าจะต้องเสียตามที่
เรียกร้องของผู้ให้เช่า คณะกรรมการควบคุมการเช่ามีอำนาจวินิจฉัยสั่งให้ลดค่าเช่า
ตามคำร้องขอของผู้เช่าลงได้ตามที่คณะกรรมการควบคุมการเช่าเห็นสมควร แต่จะ
ลดต่ำกว่าค่าเช่าเทศและที่ดินที่ผู้เช่านำมาเปรียบเทียบเพียงสามส่วนสี่มิได้

มาตรา ๒๖ เพื่อประโยชน์มาตรา ๑๗ และมาตรา ๒๓ ในกรณีที่ผู้ให้เช่า
กับผู้เช่าตกลงกันไม่ได้ว่าอัตราค่าเช่ามาตรฐานอยู่ในประเภทใดหรือเป็นจำนวนเท่า
เท่าใด ตกลงกันไม่ได้ว่าผู้เช่าได้ใช้เทศและที่ดินที่เช่าเป็นที่อยู่อาศัยแต่อย่างใดหรือ
ประกอบธุรกิจหรือการค้าหรืออุตสาหกรรมด้วยก็ดี ผู้ให้เช่ามีสิทธิร้องขอให้คณะกร
ควบคุมการเช่าวินิจฉัย

มาตรา ๒๓ ในกรณีให้ผู้ให้เช่า เรียบรองขึ้นค่าเช่าตามมาตรา ๒๓ นั้น ในระหว่างที่ผู้เช่า ร้องขอลดค่าเช่าตามความในมาตรา ๒๕ ก็คือ หรือในระหว่าง ที่มีการโต้เถียงตามความในมาตรา ๒๖ ก็คือ และคณะกรรมการควบคุมการเช่ายังไม่ ได้วินิจฉัย ให้ผู้เช่าเสียบค่าเช่าแก่ผู้ให้เช่าตามอัตราที่ตนอ้างว่าควรต้อง เสียบไปทางก่อน

ถ้าคณะกรรมการควบคุมการเช่า ได้วินิจฉัยให้ผู้เช่าเสียบค่าเช่าเป็นอัตรา สูงกว่าอัตราที่ผู้เช่าอ้างว่าควร จะต้องเสียบเท่าใด ก็ให้ผู้เช่าเสียบค่าเช่าแก่ผู้ให้เช่าใน อัตราที่คณะกรรมการควบคุมการเช่าวินิจฉัยนับแต่วันที่ค่า เรียบรองขึ้นค่าเช่าของผู้ให้เช่า มีผลบังคับตามความในมาตรา ๒๔

มาตรา ๒๔ ผู้ให้เช่า เคหหรือที่ดินไม่มีสิทธิให้ผู้เช่า รุ่งได้ไร่หรือได้รับประโยชน์ ในเคหหรือที่ดินที่เช่าอยู่ในหรือภายหลังวันใดพระราชนัดดูลิขิต์ เลิกใช้หรือได้รับประโยชน์ ในเคหหรือที่ดินที่เช่า แม้จะไม่มีหลักฐาน เป็นหนังสือแสดงการเช่า หรือสัญญาเช่านั้นจะ ได้สิ้นอายุแล้วก็ตาม เว้นแต่ในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) ผู้เช่าผิดนัดไม่ชำระค่าเช่าซึ่งตนจะต้องชำระ โดยครบถ้วนเกินกว่าหกสิบวัน เว้นแต่จะมีสัญญาคอกัน เป็นอย่างอื่นอันเป็นคุณแก่ผู้ให้เช่า
- (๒) ผู้เช่าใช้เคหหรือที่ดินที่เช่า เพื่อการ รอบวงอื่นนอกจากที่ใช้กันตามประเพณีนิยม ปกติหรือนอกจากที่ตกลงกันได้ อันอาจเป็นเหตุให้เคหหรือที่ดินที่เช่าเสียหาย และผู้ให้เช่า ได้ให้ค่าเตือนแล้ว ผู้เช่าไม่ปฏิบัติตามภายในเวลาอันสมควร

(๓) ผู้ให้เช่า ให้เช่าช่วงเคหหรือที่ดิน โดยไม่ได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจาก ผู้ให้เช่า

(๔) ผู้เช่ายอมให้บุคคลนอกครุ ครอบครองหรืออนุญาตการของผู้อยู่อาศัยหรือ ประภอมระเวสเป็นประจำในเคหหรือที่ดิน โดยไม่ได้รับความยินยอมจากผู้ให้เช่า

(๕) ผู้เช่าไม่สงวนเคหหรือที่ดินที่เช่า สมอภัยวิญญูชนจะพึงสงวนทรัพย์สิน ของตน และผู้ให้เช่าได้ให้ค่าเตือนแล้ว ผู้เช่าไม่ปฏิบัติตามภายในเวลา อันสมควร

(๖) ภายในบังคับมาตรา ๒๕ ผู้เช่าได้ออกไปจากเคหหรือที่ดินที่เช่า โดย อាកารที่เห็นได้ว่าไม่ประสงค์จะเช่า เป็นที่อยู่อาศัยของตนต่อไป

(๗) จะต้องรื้อถอนเคหตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้สั่ง โดยอาศัย หน้าที่ตามกฎหมาย ในกรณีที่เคหนั้นไม่ต้องด้วยสุขลักษณะอันควร จะ เป็นที่อยู่อาศัย หรือไม่ปลอดภัยต่อสาธารณชน

(ไปรตพลิก)

บทบัญญัติใน (๔) แห่งมาตรา ๖ มีให้นำมาใช้บังคับในกรณีที่มีผู้เช่ายอมให้บุคคลภายนอกประกอบอาชีพในที่ดินซึ่งเป็นที่ตั้งโรงเรียนตามความในมาตรา ๕ ถ้าการประกอบอาชีพนั้นได้กระทำเพื่อประโยชน์แก่นักเรียนในโรงเรียนนั้น

มาตรา ๒๕ ถ้าผู้เช่าต้องออกหรือจะต้องออกไปจากเคหหรือที่ดินที่เช่า โดยมีความจำเป็นต้องไปมีถิ่นที่อยู่ในเขตท้องที่อื่นหรือในต่างประเทศ ก็ทั้งมีความจำเป็นจะต้องให้ภริยา สามี ผู้สืบสันดานหรือผู้บุพการีซึ่งได้อยู่อาศัยไม่เคยหรือที่ถิ่นนั้นมาแล้วลงอยู่อาศัยในเคหหรือที่ดินนั้นต่อไป ผู้เช่ามีสิทธิร้องขอต่อคณะกรรมการควบคุมการเช่าวิจฉัยให้บุคคลดังกล่าวลงอยู่อาศัยในเคหหรือที่ดินนั้น ในกรณีเช่นว่านี้คณะกรรมการควบคุมการเช่าวิจฉัยให้ตามคำร้องขอของผู้เช่าเพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่า ภริยา สามี ผู้สืบสันดานหรือผู้บุพการีแล้วแต่กรณีเป็นผู้เช่า เคหหรือที่ดิน

การร้องขอต่อคณะกรรมการควบคุมการเช่าตามความในวรรคก่อน ผู้เช่าจะร้องขอก่อนที่ตนจะต้องออกไปจากเคหหรือที่ดินที่เช่า หรือจะร้องขอภายหลังแต่ไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ตนออกไปจากเคหหรือที่ดินนั้นก็ได้ ในกรณีร้องขอถอนออกไปจากเคหหรือที่ดินที่เช่า ถ้าผู้เช่าไม่ได้ออกไปจากเคหหรือที่ดินนั้นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่คณะกรรมการเช่าหรือรัฐมนตรีในกรณีที่มีอุทธรณ์วิจฉัยหรือชี้ขาดแล้วแต่กรณีให้ตามคำร้องขอของผู้เช่า คำวิจฉัยหรือชี้ขาดนั้นไม่มีผลบังคับต่อไป แต่ไม่ตัดสิทธิที่ผู้เช่าจะร้องขอใหม่

มาตรา ๓๐ ผู้ให้เช่าอาจร้องขอต่อคณะกรรมการควบคุมการเช่าเพื่อวิจฉัยให้ผู้เช่าเลิกเช่าหรือได้รับประโยชน์จากเคหและที่ดินที่เช่า เมื่อแสดงให้เป็นที่น่าพอใจแก่คณะกรรมการควบคุมการเช่าได้ว่า

- (๑) มีความจำเป็นให้ผู้ให้เช่าเองหรือบิดาหรือมารดาหรือบุตรจะใช้เคหหรือที่ดินที่เช่า เป็นที่อยู่อาศัย
  - (๒) ผู้เช่าเป็นผู้มีเคหของตนเองอยู่แล้วในจังหวัดเดียวกันซึ่งโดยพฤติการณ์สมควรใช้เป็นที่อยู่อาศัยได้ตามฐานะอุป
  - (๓) จะต้องรื้อถอนเคหเพื่อประโยชน์ในการศึกษาหรือเพื่อเป็นทางสาธารณะ
- ความในมาตรานี้มีให้นำมาใช้บังคับในกรณีที่มีสัญญาโดยมีหลักฐานเป็นหนังสือ และสัญญานั้นยังไม่สิ้นอายุ

มาตรา ๓๖. ผู้ใดเข้าคนใดร้องขอต่อคณะกรรมการควบคุมการเช่าตามความ
ในมาตรา ๓๕ (๑) หรือ (๓) และคณะกรรมการควบคุมการเช่าได้วินิจฉัยให้ตามคำ
ร้องขอนั้นแล้ว ตาภายในหกเดือนนับแต่วันที่เขาครบครองเขตและที่ดินที่ร้องขอ
ได้โอนกรรมสิทธิ์ในเขตและที่ดินนั้นโดยไม่มีเจตนาเช่าเป็นกักตุนให้เช่าหรือให้ผู้อื่นเช่าหรือรับ
ประโยชน์ในเขตและที่ดินนั้นผิดไปจากคำร้องขอที่มีความผิดของระวางโทษปรับไม่เกิน
ห้าพันบาท

มาตรา ๓๗. ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการควบคุมการเช่าหรือค
อนกรรมการควบคุมการเช่าซึ่งได้สั่งตามความในมาตรา ๓๕ (๑) หรือขัดขวางมิให้
คณะกรรมการควบคุมการเช่าหรือคณะกรรมการควบคุมการเช่าปฏิบัติตามมาตรา
๓๕ (๒) มีความผิดของระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๓๘. เขตใดเป็นย่านการค้า ให้กำหนดโดยประกาศพระราชกฤษฎีกา
ภายหลังที่ได้ประกาศพระราชกฤษฎีกาตามความในวรรคก่อนแล้ว ถ้าสมคว
แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือกำหนดเขตใดเป็นย่านการค้าอีก ก็ให้ทำได้โดยประกาศ
พระราชกฤษฎีกา

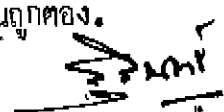
มาตรา ๓๙. ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราช
และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและกำหนดกิจการอื่น
ปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับ

.....
.....

(ลงชื่อ) เพทหาย โชคินุชิต

(ลงชื่อ) ชัยวัชรน์ อินทะพันธ์, เทพ, สอิ่ง มารังกุล, ทิม ภูริพันธ์,
อารีย์ คันธีเวชกุล, ป.ณ นาน, บุญปาง ทองสวัสดิ์, เสมอ,
สวน พรหมประกาย, กิเรก เมธีรัตน์, ร.ท.อุทิศ นิตยสุทธิ,
พันธ์ นีวาตานนท์, บุญช่วย ศรีสวัสดิ์, สิทธิข, ประสาท ไชยะโท
พร มลิตทอง, เสียง ไชยกาล, วิชัย, อรพิน ไชยกาล,
พ. อินทราวุธ

สำเนาอันถูกต้อง.

แผนกการประ

๒. ๒๗ น.

นายแพทย์ ไชยนิคม (ชูบุรี) : ข้าพเจ้าขอเสนอร่างพระราชบัญญัติ
ควบคุมการเช่าเคาน์และที่ดิน พ.ร.บ. ๒๕๕๕ โดยมีหลักการ ~~๗~~ ^๗ จุดที่ว่า
เพื่อปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมค่าเช่าในภาวะคับขันให้เหมาะสมกับ
สถานการณ์ปัจจุบันยิ่งขึ้น เหตุผล โดยที่พระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่าในภาวะค
ับขันฉบับก่อน ๆ ไม่ค่อยลุล่วงตามเจตนารมณ์ของสภานิติบัญญัติ ซึ่งมุ่งจะคุ้มครองสิทธิ
ของผู้เช่า ข้อเท็จจริงที่ปรากฏขณะนี้ ผู้เช่าไม่ค่อยได้รับความเดือดร้อนเพราะถูก
ฟ้องร้องถึงโรงศาล โดยข้อบกพร่องของกฎหมายฉบับนี้คือ และผู้ให้เช่าไม่ก็ยัง
ไม่ได้รับความเป็นธรรมตามสมควรจากกฎหมายฉบับนี้กัน จึงสมควรที่จะปรับปรุง
กฎหมายฉบับนี้เสียใหม่ เพื่อแก้ปัญหาค่าเช่าเดือดร้อนต่าง ๆ ให้หมดสิ้นไป หรือให้
เหลือน้อยที่สุดเท่าที่จะทำได้

ความจริงรัฐสภาในสมัยที่แล้ว ได้ประชุมปรึกษาหารือหลักการในร่าง พ.ร.บ.
ฉบับที่ขอเสนอมาแล้ว แต่ด้วยความขัดแย้งในข้อสัถย่อยบางประการ ระหว่าง
สภาผู้แทนและวุฒิสภา เป็นเหตุให้กฎหมายฉบับนี้ถูกยับยั้งเสีย เป็นต้นว่าเสียค
งบังคับสมควรที่สภาผู้แทนราษฎร ปัจจุบันนี้จะพึงรับหมอบกฎหมายฉบับนี้ขึ้นพิจารณา
โดยด่วน ทั้งนี้เพื่อแก้ปัญหาระหว่างผู้เช่าและผู้ให้เช่าได้รับความเป็นธรรมค
งกันทั้งสองฝ่าย

นอกจากเหตุผลที่ข้าพเจ้า ~~ได้~~ ^{ขอ} เสนอไว้ประกอบร่างพระราชบัญญัตินี้แล้ว
ข้าพเจ้าอยาก ~~จะ~~ ^{จะ} ขอความกรุณาต่อสภาฯ นี้เพื่อที่จะกราบเรียน ~~ให้~~ ^{แจ้ง} เหตุผลให้
ชัดแจ้งในการที่ท่านจะได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ เพื่อที่จะรับหลักการและ ~~ให้~~ ^{ให้}
ประกาศ ~~ให้~~ ^{ให้เป็น} กฎหมายให้บังคับต่อไป ด้วยเหตุผลประการแรกที่ข้าพเจ้าจะ
กราบเรียนนี้ คือว่าในเรื่องควบคุมค่าเช่าฉบับก่อนนั้น ความจริงรัฐบาลก็ได้
+ กฎหมายพระราชบัญญัติ
มีเจตจำนง ~~ที่~~ ^{ที่} ในอันที่จะคุ้มครองสิทธิของผู้เช่า ~~ให้~~ ^{ให้} ผู้เช่าได้รับความเดือดร้อนจาก

ผู้ให้เข้าได้น้อยที่สุด แล้วก็ได้เขียนกฎหมายแก้ไขกันมาเพื่อใหม่มีความเหมาะสม
 ถึง ๒ บก ๒ ครั้ง แม้กระนั้นก็ยังปรากฏว่ากฎหมายที่เราเขียนเหล่านั้นก็มี
 ข้อบกพร่องหรือช่องโหว่อยู่ เป็นเหตุให้อำนาจอธิปไตยอีกอำนาจหนึ่งคือ อำนาจ
 ศาลนั้นได้พิจารณาเข้าไปในทางที่ว่าเจตนารมณ์ของสภานิติบัญญัติไม่ได้เป็นไป
 ตามเจตนารมณ์ที่แท้จริง เป็นเหตุให้อำนาจพิพาทกันในเรื่องการให้เข้าได้มีขึ้น
 เป็นระยะที่เรียกว่าความวุ่นวายตลอดมา จึงเป็นผลให้สภาผู้แทนราษฎร ในยุคที่
 นี้ได้มองเห็นว่า เมื่อทางอำนาจอธิปไตยอีกอำนาจหนึ่งก็อำนาจทางนิติบัญญัติ
 จะขัดกันขึ้น ก็เป็นหน้าที่ของสภานิติบัญญัตินี้ สมควรที่จะบัญญัติกฎหมายเพื่อไม่ให้
 เกิดข้อบกพร่องหรือช่องโหว่

หรือของไหว้อะไร เป็นเหตุให้บรรดาผู้เช่าต้องเดือดร้อน จึง ไต่บัญชีกฎหมายฉบับนี้ขึ้น และเมื่อกฎหมายฉบับนี้ ได้กลับเข้าสู่สภาผู้แทน แม้มติที่ทางรัฐบาลเองก็เห็นชอบด้วย จนกระทั่งได้รื้อหลักการไปแล้ว จนกระทั่งได้เข้าสู่วุฒิสภา และวุฒิสภาได้รับหลักการแล้ว และตั้งกรรมาธิการร่วมเพื่อแก้ไขปรับปรุงคดีกลั่นกรองคดีแล้ว แต่มาถึงที่สุดท้ายซึ่งในการเสนอเพื่อพิจารณาให้ผู้ใช้เป็นกฎหมายได้ ทางสภาผู้แทนก็ประกาศ อมติ แต่วุฒิสภาขัดแย้งบางประการอาทิเช่นในเรื่องเกี่ยวกับว่าร่างพระราชบัญญัตินี้จะ ต้องใช้บังคับคดีที่ค้างค้างอยู่ที่ศาลนี้ซึ่งเห็นว่าเป็นความเห็นผิดเล็กน้อย ซึ่งจะยังมีกฎหมาย ฉบับนี้ นับตั้งแต่ได้มีรัฐธรรมนูญฉบับนี้มา เมื่อเช่นนี้สภาผู้แทนก็มีเจตนารมณ์ว่า ถ้าหากว่าครบ ๑ ปีก็ให้ร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้มา กฎหมายฉบับนี้มาในชั้นตาม รัฐธรรมนูญคำเรียกร้องของประชาชน แต่ที่ผู้ไม่มีโอกาสอีก ก็เกิดรัฐประหารขึ้นมา เป็นอันว่าสภาผู้แทนหมดอายุไป ก็ไม่มีโอกาสนำขึ้นมาขึ้นชั้นได้อีก

สภาผู้แทนราษฎรในยุคใหม่มีข้าพเจ้ามีที่เห็นว่าการเห็นว่าร่างพระราช บัญญัติที่มีความจำเป็นต่อราษฎรซึ่งกำลังได้รับความเดือดร้อนอยู่ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึง ขอโอกาสเสนอมาเพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรชุดนี้ ไต่บัญชีและช่วยกันในอนาคตที่จะให้คำปรึกษาหารือกัน เพื่อกฎหมายฉบับนี้ ได้ตลอดออกไปสำหรับไต่บัญชี เพื่อเป็นการขจัดปัดเป่า ข้อหกร้อนหรือเดือดร้อนของผู้ที่ไต่บัญชี ^{ในฐานะผู้เช่า} ^{ในขณะเดียวกันก็จะได้} ^{และใน} ช่วย ^{ผู้เช่า} ^{ให้} ^{เขา} ^{ได้รับความ} ^{เป็น} ^{ธรรม} ^{ขึ้น} ^{ตาม} ^{สมควร}

เหตุผลอีกข้อ ๑. ที่ข้าพเจ้าอยากจะกราบเรียนขอรับรองต่อสภานี้ ก็คือว่า ทุกวันนี้นักคิดที่ยังเป็นคดีฟ้องกันอยู่เป็นข้อพิพาทกันอยู่ในระหว่างผู้เช่าและ ผู้ให้เช่าซึ่งเราถือว่าเป็นข้อแตกต่างความสัมพันธ์ระหว่างประชาชนพลเมืองมีอยู่ ๑ - ๔ ศาล ~~แต่จะตรงแนวร่วมพันคดี ซึ่งเป็นข้อบกพร่องของกฎหมายฉบับที่แล้ว~~ เพราะฉะนั้น ~~ในฐานะที่เป็นรัฐบาลหรือเป็นสภาผู้แทนราษฎรที่ดี~~

181

เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าในฐานะที่เราเป็นรัฐบาลก็ตาม แล้วก็เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นตัวแทนของราษฎรก็ตาม เราก็ควรจะมีหน้าที่ที่จะมาร่วมปรึกษาหารือกันเพื่อที่จะจัด บัดเข้าข้อผิดพลาดต่าง ๆ ซึ่งจะเป็นหนทางแก้ความสามัคคีในระหว่างประชาชนพลเมือง ให้หันกลับใจ โดยที่เรามาบัญญัติกฎหมายกันเสียใหม่อย่างนี้

นอกจากนี้แล้วข้อเค็ดคร้อนซึ่งจะนับเป็น เรื่องที่น่าสังเวชใจแล้ว โดยเฉพาะอย่างปึงแล้วทางสภาผู้แทนราษฎรหรือที่ทางรัฐบาลนี้ควร จะร่วมออกร่วมใจกันคิดแก้ไขข้อเค็ดคร้อนนี้โรงเรียนราษฎรซึ่งเป็นที่ให้การศึกษาแก่บุตร บุตรธิดาเป็นจำนวนไม่ใช่น้อย ถ้ายังมีเรื่องที่จะถูกฟ้องขโมยไปเพราะข้อบกพร่องของกฎหมายฉบับเก่า ก็มีอยู่ไม่ใช่น้อยราย มีอยู่จำนวนหลายรายข้อเค็ดคร้อนในเรื่องนี้ ก็จะได้เห็นตัวอย่างนี้แล้ว เช่นโรงเรียนอานวชสิทธิ์ มีนักเรียนจำนวนพัน ๆ คนยังถูกฟ้องขโมยไปซึ่งได้ก่อความเค็ดคร้อนยุ่งยากขึ้นถึงกับเป็นปัญหา ให้ทางรัฐบาลต้องหยิบยกขบคิดเพื่อแก้ไข แล้วก็ได้แก้ไขมาสำเร็จดูแล้ว ซึ่งเห็นว่า กฎหมายฉบับนี้พิมพ์เดิมมาตราหนึ่งไว้ว่า เป็นผลบังคับใช้คือโรงเรียนราษฎรที่ไม่ให้ถูก ฟ้องขโมยไปแล้ว ก็เชื่อว่าข้อเค็ดคร้อนของโรงเรียนต่าง ๆ ก็จะไม่พบเห็นอีก และก็จะช่วยให้ลูกหลานของเราได้รับความสะดวกสบายในการที่จะมีสถานที่ศึกษา โดยไม่ต้อง ถูกฟ้องขโมยไปส่งอะไรเหล่านี้ก็จะหมดไป

นอกจากนี้แล้วทุกคน ทุกหมู่ ทุกเหล่า และทุกฝ่าย โดยเฉพาะทั้งแก่กรมกร ข้าราชการ ทหาร ตำรวจและพลเรือนได้รับความเค็ดคร้อนเมื่อถูกฟ้องขโมยไปหรือกำลัง ถูกฟ้องขโมยไปเพราะข้อบกพร่องของกฎหมายฉบับเก่าก็จะหมดไปสิ้นไปด้วย ข้าพเจ้าขอ ถวายเรียนในโอกาสสุดท้ายนี้ว่าโดยขอวิงวอนรัฐบาลช่วยปลดแอกปลดเข้าความเค็ดคร้อน ของอาณาประชาราษฎร์ที่เค็ดคร้อนอยู่ให้หมดสิ้นไป เพื่อเป็นอนุสรณ์แห่งความดี ของสภาผู้แทนราษฎรนี้ด้วย และหวังใจว่าท่านสมาชิกผู้แทนราษฎรคงจะได้พิจารณาวินิจฉัย ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วยดี และได้โปรดรับหลักการเพื่อใช้บังคับเป็นกฎหมายต่อไป

182

พระราชธรรมนิเทศ นำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : วาระเมื่อปีปลาย

นายแคล้ว นรปติ (ขอถอน) : กระผมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ของท่าน
 ซึ่งโดยถือถ่วงแล้วปรากฏว่า ข้าพเจ้าได้ตระหนักอยู่ดีแล้วว่า เจ้าของร่างพระราชบัญญัติ
 เจตนากรณีในอันที่จะให้ความเป็นธรรมทั้งแก่ผู้-เช่าและผู้ให้เช่าทั้งสองฝ่ายด้วยกัน
 หมายฉบับเท่านั้นแย้งแย้งซึ่งให้อายุมาก ข้าพเจ้าได้ตรวจดู มาตรา ๑ ซึ่งตลอดไป
 ปรากฏว่าตีมากสมควรได้รับการพิจารณาแก่ข้าพเจ้า แต่ข้าพเจ้าขอเรียนในครั้งสุดท้ายว่า
 ก็ดีหมด แต่มีจุดอยู่ซึ่งที่ข้าพเจ้าจะอ่านได้ ทั้งมาตรา ๓๐ ผู้ให้เช่าอาจร้องขอต่อ
 กับการควบคุมการเช่า เป็นวิธีที่ดีให้เช่าเล็กไซ้ หรือได้รับประโยชน์จากเหตุและ
 ชาติ เป็นอันแสดงให้เป็นประโยชน์แก่คณะกรรมการควบคุมการเช่าได้ว่า (๑) มีความ
 ผู้ให้เช่า เสนอหรือมิคาหรือมารคาหรือบุตรจะใช้เคทหรือที่ดินที่เช่าเป็นที่อยู่อาศัย"
 อันเสียก่อนว่า มาตรา ๓๐ นี้ท่านเจ้าของพ.ร.บ. ฉบับนี้ได้มีเจตนาที่จะรักษา
 ไปจนของผู้ให้เช่าแต่ไม่เป็นอย่างนั้นถูก ไม่มีเกิดขึ้นได้หลายประการดังที่ปรากฏขึ้นใน
 นครคือเป็นอย่างนี้ กฎหมายในข้อนี้ก็กำลังถึงเจตนาตามที่ว่า เจ้าของกรรมสิทธิ์ย่อมมี
 ที่ทรัพย์สินของตนได้นั้น ได้คำนึงข้อนี้เจ้าของไม่อย่างนั้น อยู่อาศัยข้อ ๑ เป็นเจตนา
 ษาของได้ไปแก่ไปสมคบกัน เจ้าของมีนาย ก. สมคบไปทำสัญญาแก่นาย ข. นอก
 ภาละกันจะ โอนทรัพย์สินให้แก่แล้วจะให้รางวัลแก่ผู้แล้วถ้าการดำเนินคดีเสร็จสิ้น
 ย์แล้วนาย ข. จำเป็นต้องผูกพันกับนาย ก. (คือเขาโอนให้นายข. เมื่อนาย ข.
 เจ้าของที่ชอบด้วยกฎหมายไม่ได้ นาย ข. ซึ่งเป็นเจ้าของใหม่ได้ผู้ขอระยะเวลา
 ระยะเวลาหนึ่งให้นาย ข. กลับเป็นเจ้าของแล้ว นาย ข. กลับอาศัยข้อหนึ่งมีความ
 ในบุตร หรือมิคาได้อยู่เป็นข้อต้องร้องผู้ให้เช่า คราวนี้ความจำเป็นผู้ให้เช่าตาม
 ๓๐ มีผู้ขอ/ข/เมื่อนาย ก. ออกไปแล้วผู้ขอ/ข/คราวนี้นาย ข. ถูกพันธสัญญาโอน
 ความเป็นความสัญญาอีกทีหนึ่ง

นี้ถ้าหากว่าไม่แก้ไขในมาตรา 30 ละก็จะต้องเกิดเป็นคดีขึ้นที่ศาล โดยเล่ห์เหลี่ยมและ
 ถูกไม้ของผู้อื่นให้เขาอย่างมากมายทีเดียว แม้กระทั่งมีคนก็ปรากฏว่าเล่ห์เหลี่ยมเช่นนี้ก็ใช้
 อยู่ในกรุงเทพ ฯ อันนี้เป็นช่องโหว่อย่างยิ่งใหม่ คือหมายความว่าในข้อ 1 ข้าพเจ้า
 ขอเรียนว่าควรจะได้มีการบัญญัติไว้ก่อนว่า "หรือห้ามไม่ให้ผู้รับโอนทรัพย์สินนั้นในอันตี
 หลงซึ่งใช้ร่างพระราชบัญญัตินี้ให้ล้มล้มผู้หนึ่งผู้ใด"สมควรที่จะมีในข้อนี้ ไม่เช่นนั้น
 ช่องโหว่มาก ไปก็มีใหม่เลย ซึ่งจะถูกต้องหรือไม่อยู่ นี่เป็นอย่างนี้ ข้าพเจ้าขอสรุปอีก
 ตอนหนึ่ง คือตอนนี้สำคัญมาก โดยมาตรา 30 ข้อ 1 เป็นเหตุให้ผู้รับโอนทรัพย์สินต่อจาก
 ผู้ให้เขานั้น ได้ล้มล้มผู้เขาออกไปจากเคสสถานได้โดยอาศัยการสมคบกัน ถ้าหากว่าล้มล้ม
 ไปแล้วก็มีความจำเป็นต้องโอนกลับคืนให้ผู้รับเจ้าของเดิม ทีนี้ข้าพเจ้าขอกว่าอีกข้อหนึ่ง
 ในข้อนี้ถ้าหากว่าจจะบัญญัติไว้เสียว่ามีความจำเป็นผู้เขาอยู่ บิดามารดาหรือบุตรก็จะใช้
 เคสสถานของผู้นั้น ข้าพเจ้าขอรับรองว่าจะต้องเกิดอีกมากมายทีเดียว เพราะว่าการกฎหมายนี้
 กับความกว้างขวาง นอกจากนั้นผู้ให้เขาเองยังมีบิดามารดาแล้วยังมีบุตร เช่นสมมติว่า
 ผู้ให้เขาเคสสถานหรือทรัพย์สินของผู้หนึ่งผู้ใดจะถูกรบกวนแล้วก็จะต้องถูกรบกวนจากผู้ให้เขา
 โดยประทุ์เดี่ยวจะมาอยู่เองบ้าง ให้บิดามารดาของเขาบ้าง บุตรของเขาบ้าง ถ้า
 ถ้าหากว่าเขาไม่มีบุตรสัก 6 คน ข้าพเจ้าจะต้องถูกรบกวนถึง 6 ราย ถ้าหากว่าเขาไม่มีบุตรสาว
 ถ้าหากว่าลูกเขยมีความจำเป็นจะต้องอยู่ เขาจะต้องบอกภรรยาเพื่อเข้าอยู่ เขาอาศัยช่องโหว่
 ของกฎหมายฉบับนี้เป็นอย่างไร ไหน ๆ เจ้าของร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่มีเจตจำนง
 ที่จะคุ้มครองผู้เขาซึ่งส่วนมากเป็นคนยากจนต้องเดือดร้อน และก็มีผลประโยชน์ที่
 จะถูกของไหว

ซึ่งมีอยู่แล้ว) ตามกฎหมายความคุมค่าเราเท่านั้น ข้าพเจ้าขอเรียนตราบนี้เพื่อจะให้เอา
 ไปพิจารณาว่าใครจะยื่นบรรณาธิการตีพิมพ์ มีความจำเป็นที่ผู้ใดจะเอาเองจะไร้เหตุผล
 เป็นที่ยุติธรรมที่จะคิดมีค่าหรือยกยอด ปีข้าพเจ้าว่าบางนี้ โทษ ๆ จะคุ้มครองคนจน
 ออรัล ออรัลให้มีความชอบเอาวิธีว่าในมาดหมาย มีความสามารถหรือยกยอดให้ขอลู่ได้เราเอง
 เพราะเวลานี้ผู้ที่เราเหตุผลต่างได้ได้รับความคุ้มครองเพิ่มขึ้นอย่างนี้

บรรณาธิการฎีกาแผนกคดีอาญาฯ : เวลาที่พูดกันถึงเรื่องคดีการ ปลัดกระทรวงเสียด

เวลาผ่านไป

นายชาติ ไหวดี (ผู้รับพร) : โทษคดีการและเหตุของการร่างพระราชบัญญัติ
 ข้าพเจ้าเห็นสมควรตามดูเสมอ แต่เมื่อข้าพเจ้าอ่านมาตรา ๑ ถึงสุดท้าย มาคิดใจ
 มาตรา ๔ บอกว่า พระราชบัญญัติใดไว้ซึ่งขัดแย้งบรรพการคือสิ่งที่ทางพิจารณารัฐในศาล
 ไม่สามารถเป็นศาลรับกัน ศาลยุติธรรมหรือศาลฎีกา อันของเดิม ๆ แล้วถึงจะข้ามไป ถึง
 แล้วความนี้ในพระราชบัญญัติเขียนไว้ในมาตรานี้ไว้กับด้วยรัฐของบัญญัติทาง เพราะว่ามี
 ในกฎหมายอาญา เพราะว่าการปฏิบัติทางจะหาในทางศาลสูงในเวลาที่ล่าหนาคมาตรา
 ไว้ ทั้งในการปฏิบัติทาง เพราะเหตุใด เพราะเหตุว่าในบางกรณีหรือทางกรณีทาง
 ที่เขียนเป็นระเบียบไปแล้ว คำสั่งศาลอยู่ในศาลฎีกา ถ้าเราทราบกฎหมายจะหาในคดี
 การสูงในการปฏิบัติทางศาล ซึ่งบางอย่างอยู่ในในกรณีทางศาลที่ศาลฎีกาพิจารณาคณะ
 ศาลที่ศาลฎีกาไม่มีความหมาย เห็นว่าจะรับหรือเห็นว่าจะแก้ บางทีก็อาจจะมาขอรับ
 แล้วถ้าเราดูแล้วศาลฎีกาหมายมาศาลจะเข้าใจอีกอย่างนั้น ก็คือยังมีให้มีชั้นศาลถึง
 ศาลฎีกาหรือไม่ บางทีอาจจะหาได้บรรณาธิการเมืองเข้าใจผิดว่าศาลนี้หรือดูเสมอ
 ในกฎหมายไว้ในทาง ไม่ค่อยคิดได้ ข้าพเจ้าขอรับที่ถ้อยคำโดยข้อข้างนี้

183

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: ในวาระนี้พูดเรื่องหลักการ เพราะฉะนั้นท่านควร
วางจังหวะให้ถูกดีกว่า ถ้าท่านจะทำกรณบัตรไว้อีกประเด็นหนึ่ง

นายญาติ ไหวติ (สุรินทร์): คือประเด็นนี้โดยหลักการและเหตุผลแล้วข้าพเจ้า
เห็นด้วย แต่ยังคงคิดใจประเด็นนี้เท่านั้น เป็นการไม่เหมาะสมจึงขอค้านในประเด็นนี้เท่านั้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: คราวนี้เป็นวาระของฝ่ายค้านที่จะค้านได้ในพระราช
บัญญัตินี้

๑๑.๔๕ น.

นายพลตำรวจโท เภา ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย:

รัฐบาลได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติควบคุมเคหะและที่ดินของชุมชนเพทาบ ไซคินุชิตแล้ว
ในหลักการนั้นรัฐบาลเห็นด้วยและได้พิจารณาหาบทามบรรดาท่านสมาชิกซึ่งมีส่วนสนับสนุน
รัฐบาลแล้วเป็นส่วนมาก ก็ยังเห็นว่ายังมีข้อบกพร่องตามที่บรรดาท่านสมาชิกหลายท่านอภิปราย
ในช่วงไหว้ของพระราชบัญญัติต่าง ๆ และอาจจะเกิดความเดือดร้อนให้แก่บุคคลบางประเภท
ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติหลายท่านได้อภิปรายมาแล้ว สำหรับผมเองซึ่งมีฐานะเหมือนกับ
กับชุมชนเพทาบ ไซคินุชิต คือไม่มีที่ดินให้ใครเช่า ก็รู้สึกว่าการร่างพระราชบัญญัติของชุมชนเพทาบ
มีเจตนาคือที่จะสนับสนุนผู้ที่ยากจนและพยายามให้ความเป็นธรรมแก่ผู้เช่าหลายอย่างหลาย
ประการ แต่เมื่อได้พิจารณาพระราชบัญญัติซึ่งคณะกรรมการของคณะรัฐมนตรีได้ร่างขึ้นมา
แล้ว และได้เสนอคณะรัฐมนตรีแล้วเมื่อเดือนเมษายน และขณะนี้กำลังอยู่ในคณะกรรมการ
กฤษฎีกาก็เห็นว่าพระราชบัญญัติควบคุมที่เช่าที่รัฐบาลนี้ ที่ผมก็ไม่เห็นด้วยโดยมีหลักการ
เช่นเดียวกับชุมชนเพทาบ ไซคินุชิตก็มีข้อความที่รัดกุมและมีความยืดหยุ่นไปตามกาลสมัย พ
นี้เพราะเหตุที่รัฐบาลได้กำหนดว่าการจะขอยกกฎหมายควบคุมค่าเช่าให้เป็นธรรมแก่ผู้เช่า
แต่ฝ่ายเดียวไม่ ^{อะไร} เป็นสิ่งที่ควร จะพึงบังคับให้เป็นหลักทั่วไป เพราะฉะนั้นรัฐบาลก็ได้พยายาม
ขยายการก่อสร้างซึ่งเป็นภาระสนับสนุนผู้ที่มีบ้านเรือนอยู่อาศัย ทั้งที่จะเห็นได้ว่ากรมประชา
สงเคราะห์

ไซต

พ.อิน ๕๓/๒

~~๒๐๑~~
๒๒
185

ก็ได้ดำเนินการขุดแล้ว และขณะนี้รัฐบาลก็ได้เสนอพระราชบัญญัติตั้งเมืองขึ้นมา เพื่อขยาย
เขตของเมืองให้กว้างขวางขึ้น เพราะเหตุว่าขณะนี้ประชากรในกรุงเทพเพิ่มขึ้นถึง ๔ แสน
คน บรรดาเทศบาลสถานจึงไม่มีพละกำลังที่จะทำการขุดและอุปอาสัยได้เพียงพอ แต่ความที่พระราช
บัญญัติตั้งเมืองนั้นยังไม่สามารถจะทำได้ เพราะเกี่ยวกับเงินทุนประเดิมเริ่มแรก

18-30

ซึ่งรัฐบาลจะได้เสนอพระราชบัญญัติสภาการสงเคราะห์มาให้สภานิติพิจารณา ทั้งนี้จะเห็น
 ได้ว่า การออกกฎหมายแก้บ้านเคี้ยวไม่มีการปฏิบัติกันอื่นไม่ใช่ลักษณะพึงประสงค์ ซึ่งจะ
 คุ้มครองกันทั่วไปให้ใคร่ได้รับความยุติธรรม เพราะจะได้รัฐบาลจะเสนอมาและมีระเบียบ
 กัดกว่าของคุณเพทาย โชติบุญชิต และบรรดาของไหวต่าง ๆ ซึ่งมีสมาชิกได้อภิปรายมาแล้ว
 รัฐบาลก็ได้แก้ไขอยู่แล้ว และในขณะที่ก็ยังมีอยู่ในคณะกรรมการกฤษฎีกา เพราะฉะนั้นเพื่อ
 ให้ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นไปตามความมุ่งหมายของผู้เสนอ และเป็นไปตามความประสงค์
 ของรัฐบาล รัฐบาลขอรับร่างพระราชบัญญัตินี้ไปส่งให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณา
 ถ้าหากคุณเพทาย ฯ จะไปชี้แจงต่อคณะกรรมการกฤษฎีกาด้วย รัฐบาลก็ไม่ขัดข้อง แต่
 พร้อมทั้งรับคำชี้แจงอย่างนั้น และรัฐบาลก็จะช่วยอยู่แล้ว.

นายเพทาย โชติบุญชิต (ชนบุรี) : ข้าพเจ้าขอขอบคุณท่านรัฐมนตรีช่วย
 วาการกระทรวงมหาดไทยที่ได้เห็นเจตนาดีของข้าพเจ้าที่เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้
 และได้กรุณาให้ความเห็นชอบในหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ด้วย และเท่าที่หา
 ได้ก็กรุณาชี้แจงว่าหากจะขอรับร่างพระราชบัญญัตินี้ไปพิจารณาก่อนรับหลักการ เพราะเหตุ
 ว่าทางรัฐบาลก็กำลังทำ เป็นการพิจารณาพระราชบัญญัติตามคุณคาเขา เคนๆ และที่คิดแล้ว
 สำคัญความดีของกรรมเป็นไปในทางอะกวมลด้วยหรือหากท่านมีใจของกันที่จะช่วยเหลือ
 ประชาชนไม่ให้เขาเดือดร้อนแล้ว ความจริงผมเองก็ไม่ปรารถนาที่จะกิน แต่ที่นี้ผมยัง
 ไม่มีความมั่นใจหรือหลักประกันว่า ความต้องการของประชาชนซึ่งได้รับความกตัญญูใน
 ขณะนี้และมีความต้องการต่อร่างพระราชบัญญัติใหม่นี้ เป็นอันมากนั้น จะได้รับผลตอบสนอง
 ในระยะเวลาใดหรือไม่ ถ้าหากว่าท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยจะกรุณา
 กำหนดเวลาสำหรับที่จะให้ความมั่นใจหรือหลักประกันได้ว่าจะเสนอเข้ามาได้ในระยะประ
 มาณสมัยนี้แล้ว ผมเองก็ไม่ขัดข้อง ก็ขอขอบทราบกำหนดเวลาเสียก่อน.

188

นายพลตำรวจโท เบ้า ศรีบานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย
แห่งร่างพระราชบัญญัติกำลังอยู่ที่คณะกรรมการกฤษฎีกา และรัฐบาลรับว่าจะกระทำให้
เสร็จภายในสิ้นเดือน และจะเสนอสภาฯ นี้เพื่อรับหลักการในเดือนหน้า

นายเพทาย โชติชูชีพ (ธนบุรี) : เจริญใจที่กรมฯ ทรงกันในเรื่องนี้
อันในเรื่องนี้ กระผมก็พอใจ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ร่างพระราชบัญญัตินี้ รัฐบาลขอรับไปพิจารณา
ก่อนรับหลักการ และจะเสนอสภาผู้แทนราษฎรในเดือนหน้า ซึ่งผู้เสนอก็พอใจ ถ้าหากว่า
ที่ประชุมไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่นแล้ว ข้าพเจ้าจะถือว่าที่ประชุมอนุมัติให้รัฐบาลรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไปพิจารณา

ต่อไปตามเลข ๕ ร่างพระราชบัญญัติการเลือกตั้ง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.

๒๕๕ นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา เป็นผู้เสนอ

(สำเนา)
บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการเลือกตั้ง (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๕๕

หลักการ

เพื่อแก้ไขพระราชบัญญัติการเลือกตั้งให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติการเลือกตั้ง บัญญัติคุณสมบัติของผู้เลือกตั้งไว้กว้างขวาง และห้ามหมิ่นเหม่ กิณกรรม เป็นเหตุให้เสถียรภาพความเป็นผู้แทนราษฎรอยู่ในฐานะไม่มั่นคง ขาดความที่ระพึงเป็น ซึ่งควรจะได้แก้ไขเสียใหม่ เหตุผลละเอียดจะได้นำแสดงในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเพิ่มเติมอีก.

สำเนาถูกต้อง.

นายกระเป๋ามัวร์

สมมติ พิมพ์.

190

(สำเนา)
ร่างพระราชบัญญัติการเลือกตั้ง (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๔๔๕

.....
.....
.....
.....
.....

โดยที่ เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๔๔๕
เหมาะสมยิ่งขึ้น

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการเลือกตั้ง (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๔๔๕"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบสก์เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้ง
แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑) พุทธศักราช ๒๔๓๕ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติม
โดยมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๔๔๔ และให้ใช้
ต่อไปนี้แทน

มาตรา ๑๖ ผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง ต้องเป็นผู้มีสิทธิเป็นผู้เลือกตั้งตาม
มาตรา ๑๓ ไม่ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๓ และต้องเป็นผู้ไม่เคยรับโทษจำคุกโดย
กฎหมายที่สุดโทษจำคุก เว้นแต่ความผิดที่เป็นสุ่มโทษหรือความผิดที่มีกำหนดโทษ
ไม่โทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท กับต้องมีคุณสมบัติเพิ่มเติมดังต่อไปนี้

(๑) อายุไม่ต่ำกว่าสามสิบปีบริบูรณ์ในวันแรกแห่งระยะเวลาซึ่งกำหนดให้มีการ
เลือกตั้งในพระราชกฤษฎีกา

(๒) มีความรู้สอบไล่ได้ชั้นมัธยมปีที่ ๒ หรือกว่านั้นขึ้นไปตามหลักสูตร
ของกระทรวงศึกษาธิการ หรือมีความรู้ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการรับรองว่าเทียบได้
ไม่ต่ำกว่านั้น หรือเป็นข้าราชการประจำตั้งแต่ชั้นโทขึ้นไป หรือมีชื่ออย่างใดซึ่ง
คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนรับรองว่าเทียบได้ไม่ต่ำกว่าชั้นโทขึ้นไป หรือ
เป็นข้าราชการประจำดังกล่าวมาข้างต้น แต่ผู้ที่ถูกทางราชการไล่ออกโดยมิได้
เห็นว่าจำเป็นตามกฎหมายมิให้สมัคร

(๓) บิดาต้องมีสัญชาติเป็นไทย

.....

.....

(ลงชื่อ) ส. อิศรางกูร

ผู้ว่า

(ลงชื่อ) สวน พรหมประกาย, จารุมุตร, บุญคุ้ม, เพทาม โชติบุญจิต, สวัสดิ์
เผด็จ ศิวะทัต, ดิเรก มณีรัตน์, น.เกษสุวรรณ, เทียม ไชยนิมิต
ช.ทานสัมฤทธิ์, ทิม ภูริพัฒน์, ประสิทธิ์ ฐุทธิกิจ, ชัยวัฒน์ อินทพันธุ์
นาด เงินทาบ, สอชิง มารังกุล, ประภาส คงสมัย, วิชัย โลจายะ
เผด็จ จิราภรณ์, บุญช่วย ศรีสวัสดิ์, ชาติ ไหวดี, บศ อินทรโณ
วัฒน์ บุญจิต, อรพิน ไชยกาล, ทองฮุน, ฉันท์ จันทร์นุ, นิวัฒน์,
สวัสดิ์ คำประกอบ

สำเนาถูกต้อง

แผนกระเบียบ

สมบัติ

๑๖

191

๒.๕๓ น.

นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : ข้าพเจ้าขอเสนอกฎหมายพระราชบัญญัติการเลือกตั้ง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยมีหลักเรื่องเพื่อแก้ไขพระราชบัญญัติการเลือกตั้งให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

เหตุผล โดยที่พระราชบัญญัติการเลือกตั้ง มีจุดประสงค์ของผู้เลือกตั้งไว้ทางขวางและหยุดยั้งเกินควร เป็นเหตุให้เสียบริภาพความเจริญแก่ราษฎรอยู่ในฐานะมั่นคงตามควรที่จะพึงเป็น ซึ่งควรจะได้แก้ไขเสียแก่ พระราชบัญญัติฉบับแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติฉบับที่ ๑๒ ซึ่งได้ออกมาแล้ว เมื่อเร็ว ๆ นี้ และว่าควรที่แก้ไขเพิ่มเติม คือหาข้อจำกัดบางประการ คือความพระราชบัญญัติการเลือกตั้ง ฉบับที่ ๑๒ ที่ได้แก้ไขไปแล้วนี้ มีคำว่า "ห้ามมิให้ผู้ใดรับโทษโทษอาชญากรรม เว้นแต่โทษฐานประมาทมิให้สมัคร เป็นผู้แทนราษฎรได้" ตามบรรพคานี้ กฎหมายก่อน ๆ ที่มีอยู่ คือพระราชบัญญัติการเลือกตั้งที่ชื่อว่า "ห้ามมิให้ผู้ใดรับโทษอาชญากรรม เว้นแต่โทษอาชญากรรมของศาลโดยคดีถึงที่สุด เว้นแต่โทษฐานประมาท หรือสุหนี่" เมื่อเป็นเช่นนั้นท่านจะเห็น

ความเป็นอยู่ของบรรดาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในขณะนี้มีฐานะอันแน่นอนเต็มทน เป็นอันว่า หากไปมีความผิดใด ๆ เกิดขึ้นเพียงเล็กน้อย แม้แต่ความผิดฐานลหุโทษซึ่งศาลพิพากษา จำคุกเพียง ๑ วัน ศาลได้ยกโทษจำเลย ก็จะต้องถูกขอลงจากสมาชิกภาพของสภาผู้แทนราษฎร ในฐานะที่ขาดคุณสมบัติอย่างนี้เป็นอัน ตามพระราชบัญญัติฉบับที่ออก ไปแล้วนั้นก็ได้ออกใน สมัยซึ่งสมาชิกประเภทที่ ๒ ดำสังกระหว่าง นออย่างถูกละหลุ ข่าพเจ้าไม่ไค้หมายความว่า หันเพ่งเล็งจะห้ามเสียทีเดียว แต่ว่าในระบะนั้นเป็นระบะที่กำลังระส่ำระสาย คือไค้มี การเปลี่ยนแปลงปกครองหรือเปลี่ยนรัฐบาลกันใหม่

เรื่องมีอยู่ว่าที่ศาลจังหวัด เชียง ใหม่มีผู้ที่จะสมัครรับ เลือกลง เป็นผู้แทนราษฎร คนหนึ่ง ไค้ยื่นใบสมัครแล้ว แต่ว่าบุคคลผู้นั้นมีความผิดโดยศาล ได้พิพากษาให้รอกการ ลงอาญาไว้ ศาลจังหวัด เชียง ใหม่ไม่รับใบสมัคร โดยหาว่าผิดตามเงื่อน ไขแห่งพระราช บัญญัติการ เลือกลง ในข้อที่ขาดคุณสมบัติ แต่ในขณะเดียวกันศาลจังหวัดสุโขทัยก็มีบุคคล คนหนึ่งยื่นใบสมัครรับ เลือกลง เช่นเดียวกันและเป็นผูซึ่ง เคยต้องคำพิพากษาให้รอกการลง อาญาไว้ แต่ว่าศาลจังหวัดสุโขทัยให้สมัครได้ จะเห็นไค้ว่าในกฎหมายฉบับเดียวกันนี้ ศาลทั้งสอง ศาลพิจารณาไม่เหมือนกัน เพราะเหตุว่ากฎหมายที่มีบัญญัติไว้ไค้ความไปไค้ ๒ ฉบับ คือจะอนุญาตก็ไค้หรือไม่อนุญาตก็ไค้อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นเพื่อ ให้เป็นการ แน่ชัดและเหมาะสม ข่าพเจ้าจึง ได้เสนอกฎหมายมาใหม่เพื่อให้สมรรถภาพของผูแทน ตีขึ้น คือว่าถ้าหากในขณะนี้มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรคนใดเกิดไปกระทำความผิดเพียง เล็กน้อยและศาลพิพากษาให้จำคุกหรือให้รอกการลงอาญาเช่นนี้ ก็ไม่ต้องขอลงจากสมาชิกภาพ ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร อย่างนี้เป็นต้น

อีกประการหนึ่ง ข่าพเจ้าเสนอมาไม่ไค้เป็นอันใหม่ —ที่ข่าพเจ้าได้เขียนขึ้น

ที่ไม่เข้าคุณสมบัติตามมาตรา ๑๗ และต้องเป็นผู้ไม่เคยรับโทษจำคุก โดยคำพิพากษา
พิพากษาให้จำคุก เว้นแต่ความผิดที่เป็นสุ่มโทษหรือความผิดที่มีกำหนดโทษสั้นสุ่มโทษ
หรือความผิดอันใดกระทำโดยประมาท อย่างนี้สภาเองก็ได้ออกพระราชบัญญัติ
ว่าด้วยการพลเรือนไป บุคคลที่จะเป็นข้าราชการพลเรือนได้ก็ต้องมีคุณสมบัติ
ที่ได้บัญญัติไว้อย่างนี้ ถ้าหากว่ามีคุณสมบัติอย่างนี้แล้วก็เป็นข้าราชการพลเรือนได้
ไม่ต้องห้าม และในทำนองเดียวกัน พระราชบัญญัติที่มาเห็นจำเป็นว่าราชการ
พลเรือนกับนิติไว้อย่างนี้ คือว่ามีโทษเพียงสุ่มโทษนั้นก็ยังไม่รับมาเห็นจำเป็นว่า
ซึ่งรัฐบาลก็ได้เสนอเข้ามาถึงสภาและได้ออกเป็นพระราชบัญญัติไปแล้ว เป็นการที่
เห็นได้ว่าเป็นการขัดกับพระราชบัญญัติเลือกตั้ง ส่วนพระราชบัญญัติเลือกตั้งนั้น
บังคับไม่ให้สมัครได้และเข้าคุณสมบัตินั้น โดยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงเสนอกฎหมาย
ขึ้นมาเพื่อให้สภานี้ตั้งใจแก่บรรดาพวกเราเอง ซึ่งถ้าแม่ไปเกิดเรื่องเพียงแม้สัก
ความผิดสุ่มโทษก็ต้องออกจากตำแหน่งสมาชิก ทั้งนี้หวังว่าท่านสมาชิกคงจะเห็นว่า
กฎหมายฉบับนี้เกิดประโยชน์อันแท้จริงในที่สุดที่สุด คราวนี้พวกขานหลักกฎหมายซึ่ง
ได้มีมาช้านานแล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สมควรแก่เวลาแล้ว ขอพัก ขอเริ่ม

ประชุมใหม่เวลา ๑๔.๑๑ น.

พักประชุมเวลา ๑๖.๑๑ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๔.๑๕ นาฬิกา.

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอความเป็นการประชุมต่อไป ในตอนเช้าตรู่ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการเลือกตั้ง และท่านผู้เสนอได้อภิปรายเสร็จแล้วต่อไปเป็นเวลาของฝ่ายค้านที่จะอภิปราย ถ้าผู้ใดต้องการจะเข้าขอได้โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกใครจะยกมือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ใครจะสนับสนุนขอได้โปรดยกมือขึ้น

นายเทียม ไชยนันท์ (ตาด) : สำหรับร่างพระราชบัญญัติการเลือก

ตั้ง ท่านสมาชิกแห่งบุรีรัมย์ที่ใดแกไขมานี้ ซึ่งข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะแก้ไขอย่างบางตัวว่าควรแก้ไขให้มากขึ้นดีกว่านี้ซึ่งในเรื่องที่รัฐบาลควรที่จะพิจารณาคำขอในร่างพระราชบัญญัติการเลือกตั้งเดิมกำหนดไว้ว่า ถ้าหาว่าสมาชิกสภาผู้แทนเกี่ยวกับการเลือกตั้งนั้นเกี่ยวกับสมาชิกภาพ อันนี้ทำให้เป็นการเสียหายทั้งในเวลา เป็นผู้แทนและในเวลาเลือกตั้ง เช่นในกรณีที่ว่าถ้าหากว่า เมื่อผู้มีอุปการะคุณหรือผู้ใดสักคนหนึ่งเขาขอปากเสียงในสัญญาของมนุษย์ก็ต้องต่อสู้โดยการต่อสู้คดีการป้องกันตัวเมื่อเขาออกจากสภาแตก และศาลก็จะจำคุกเราวันหนึ่งก็ได้ เมื่อถูกจำคุกวันหนึ่งก็เป็นอันขาดจากสมาชิกภาพ ก็เป็นอันต้องออกจากตำแหน่งผู้แทน ซึ่งเป็นการเสียหายมากเพราะทำให้กฎหมายบทนี้ทำให้ผู้แทนราษฎร ไม่ค่อยสู้เขา ~~คือควรต่อสู้~~ เพราะหน้าที่ที่จำเป็นเพื่อที่จะเป็นประโยชน์ให้แก่ประเทศชาติต่อไป ก็มีเรื่องเล็กน้อยก็เป็นอันขาดจากสมาชิกภาพไปอย่างนี้เป็นต้น หรือในกรณีที่มีการแข่งขันการเลือกตั้งคู่แข่งกันไม่พอหรือให้ลูกน้องไปหาเรื่องไปแย่งเขา ก็เกิดการวิวาท เขาก็ถูกปรับศาลตัดสินจำคุกวันหนึ่งก็จะเป็นอันสมัคร ไม่ได้ออกไป แล้วนั้นก็เป็นอย่างเสียหายนบ้านเมืองและประเทศชาติไป ผมเห็นว่าควรที่จะยกฐานะเลิกมาครั้งนี้เสียที คือให้เขาเข้าเป็นประโยชน์แก่ประเทศ แต่แม้คดีนี้และเนห์รุ ซึ่งเป็นนักการเมืองเขาก็เคยคิดร่างมา ๕ คนในเรื่องนี้ข้าพเจ้าทราบว่ารัฐบาลก็จะรับไปพิจารณาร่วมกันกับของรัฐบาล

ข้าพเจ้าใคร่จะขอรับรองว่าควร จะยกเลิกในเรื่องการจำกัดคุณสมบัติข้อนี้ เกี่ยวกับกร
 ศึกตารางแล้ว มันก็จะเป็นผู้แทนไม่ได้หรือขาดคุณสมบัติเสียเลย ข้อนี้ข้อเสียที่ คือให้ผู้ที่
 ได้เต็มทีหรือมีจะนั้นก็กำหนดเฉพาะความผิดบางอย่าง เช่นปลดทรัพย์อะไรเหล่านี้ เพราะ
 บางสิ่งบางอย่างก็ควรอยู่ แต่ไม่ควร จะคลุมเคลือทุกกรณีอย่างเช่นเสียวันนี้ จะไปยกเว้น
 บางประการหรือลหุโทษเพียงเล็กน้อยเท่านั้นไม่เป็นการเหมาะสม ควรจะเปิดโอกาส
 ให้เขาบ้าง เพราะบางเรื่องบางรายอาจจะเกินไปบ้าง เช่นการปล่อยกันตัวอาจจะเกิน
 กว่าเหตุบ้าง เหล่านี้มีบ้างควรปล่อยให้นักการเมืองได้กระทำของคนใดคนหนึ่งเห็นสมควร
 หรือในบางกรณีก็ไปให้บุคคลไปเสียรัฐบาลเข้ามาบ้างสิ่งบางอย่าง ต้องกลายเป็นถูกจำกัด
 บุคคลที่อาญา เพราะนักการเมืองบางทีก็พ้นบ้างบุคคลวิญญูณ์บ้างเป็นบางครั้งบางคราว
 อาจกระทบกระ เทือนเป็นการหมิ่นประมาทบ้างเล็กน้อย ศาลก็ลงโทษจำคุกหรือมีความผิด
 ในทางอาญาไป และก็ต้องขาดคุณสมบัติไปเช่นนี้แล้ว เป็นการเสียหาย ข้าพเจ้าเห็นว่าควร
 ให้ข้อจำกัดข้อนี้ออกเสีย ขอให้ทางรัฐบาลได้โปรดรับไปวินิจฉัย หากจะได้แก่กฎหมาย
 ลอกตั้งต่อไปด้วย

นายพลตำรวจโท เภา ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย
 ความจริงพระราชบัญญัติเลือกตั้งนี้ ทางรัฐบาลได้เตรียมการที่จะแก้ไข **ตามที่ท่าน**
สมมติ เสนอมาแล้ว แต่เพื่อรัฐบาลจะได้มีโอกาสรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
 ของสมาชิกไว้พิจารณาบ้าง รัฐบาลขอรับหลักการในสภานี้ ขอรับหลักการเลย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางรัฐบาลไม่ขัดข้องที่จะรับหลักการ
 เพราะฉะนั้นก็ไม่มีอะไรอีก

นายพันตำรวจเอก พิณ นิลวัฒนานนท์ (สุราษฎร์ธานี) : คำว่ารับไม่รับแค่นั้น

รับแค่นี้ยังไม่พอใจ ผมขอพูดให้ละเอียดว่ารับแค่นั้น คือตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๒๐ แล้ว

อย่างไร "ก่อนที่จะมีกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐ-

ธรรมนูญนี้ "ให้นำบทกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ใช้อยู่ในวัน

ที่รัฐธรรมนูญนี้มาใช้บังคับ" นี่หมายความว่าสิ่งที่มืออยู่แล้วเราใช้ เราดูที่แล้วมาเท่านั้น

ฉะนั้นรัฐบาลรับเอาไม่ไปพิจารณาเฉพาะเรื่องนี้อีกจะขอให้ทั้งหมดที่เดียว

ผู้ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลไม่ได้ รับทั้งหมด ผู้ที่เสนอพระราชบัญญัติ

ผู้คัดค้านได้ไปแล้วมีพระราชบัญญัติที่ร่างมาแล้วนี้เพราะฉะนั้นขอเพียงเท่านั้น ส่วน

ทั้งหมดเป็นอีกอย่างหนึ่งไม่ใช่เรื่อง

นายพันตำรวจเอก พิณ นิลวัฒนานนท์ (สุราษฎร์ธานี) : กรุณาให้โอกาส

ผู้ใดก็ตามมาตรา ๑๒๐ ~~ที่~~มืออยู่แล้วที่พระราชบัญญัติเลือกตั้งไม่ใช่เป็นฉบับถาวร เป็นฉบับชั่วคราว

เพราะฉะนั้นเมื่อรัฐบาลรับแล้วกรณาคำไม่ด้วยอย่ารับเฉพาะเท่านั้นเดี๋ยวจะมา

ในเวลาเปล่า ๆ พระราชบัญญัตินี้มีอยู่แล้วออกมา ๕ ครั้งแล้วครั้งนี้เป็นครั้งที่ ๕

เป็น ๑ ที่ใหม่เสียเลยให้เดี๋ยวมติธรรมนูญและอยากขอให้ เร็ว ๆ หนึ่งฉบับนี้

ก็ค่อนข้างว่า พวกผู้แทนจะถูกขัดข้องอย่างง่าย ๆ ถ้ามีการแก่งัดกันหน่อย เพราะ

การจะให้มีการป้องกันไว้บ้างรวมทั้งผู้ที่จะมาใหม่ข้างหน้าด้วย

ผู้ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็เห็นจะไม่เสียอะไร รัฐบาลก็ไม่ขัดข้องที่จะรับที่ผู้

ที่ในร่างพระราชบัญญัตินี้แล้ว เพราะฉะนั้นผมขอให้ที่ประชุม - - - - -

กษ

นายเทียม ไชยนิพันธ์ (ตลก) : ความที่รัฐบาลได้เลือกขอมในการที่จะ
รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไปแล้ว เพราะฉะนั้นขอมมีความเข้าใจว่าหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติเลือกตั้งมีอยู่ว่าเพื่อแก้ไขพระราชบัญญัติการเลือกตั้งให้เหมาะสม
ยิ่งขึ้น เพราะฉะนั้นความเข้าใจของข้าพเจ้าว่าจะแก้ไขมากกว่านี้หรืออย่างไร
จะแก้ไขหลายมาตราว่าจะทำได้ เพราะว่าอยู่ในหลักการคือเป็นการแก้ไขกฎหมาย
เลือกตั้งทั้งหมดก็อาจจะแก้ไขได้ เพราะว่าให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ไม่ได้บังคับว่าจะต้อง
เฉพาะเรื่องนั้นเรื่องนี้ เข้าใจว่าอย่างนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเคยกล่าวมุงหมายอย่างไร คุณพระราชบัญญัติ
เลือกตั้งขึ้นประกอบให้หมด ด้วยเหตุผลอย่างไรท่านผู้เสนอนั้นผมเข้าใจว่าความมุ่งหมาย
คงจะเพียงเท่าที่ผู้เสนอมา ออกจากจะขอขอมกับคุณเสรี ฯ เสียก่อนว่ามุงหมายอย่างไร

นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : เท่าที่ได้เสนอพระราชบัญญัติ
เลือกตั้งนี้ก็มีเหตุผลเท่าที่เสนอมานี้ที่จะแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าอย่างนั้นเห็นจะไม่มีการสงสัย เพราะเหตุว่า
เรื่องนั้นแจ้งอยู่แล้วในเหตุผลที่มีอยู่แล้ว ฉะนั้นไม่มีอะไรมากกว่านี้

นายเพหาบ ไชยนิสิต (ชามบุรี) : ความจริงหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ก็ได้บอกไว้อย่างเพื่อนสมาชิกว่าแก้ไขพระราชบัญญัติการเลือกตั้งให้เหมาะสม
ยิ่งขึ้น หนึ่งนี้พูดถึงเหตุผลที่มาประกอบร่างพระราชบัญญัตินี้ขึ้น คือสำหรับความเห็น
ของแผนแล้วถึงแม้ผู้เสนอจะมีเหตุผลอย่างนี้ก็ตาม แต่ว่าในเมื่อสภานี้ได้พิจารณาแล้ว
ก็พร้อมครบแล้ว ประกอบกับทางรัฐบาลไม่ขัดข้องในอันที่จะแก้ไขพระราชบัญญัติเลือกตั้ง
ฉบับใหม่ขึ้นมา ผมเห็นว่าไทย ๆ จะแก้ไขสิ่งที่เราควรจะได้แก้ไขให้สมบูรณ์ให้เสร็จ
โดยเร็ว ถ้าเป็นอย่างนี้แล้ว ไม่ใช่ในนั้นพระราชบัญญัติเลือกตั้งฉบับนี้หมายความว่า

พระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติหมายเลขความว่าพระราชบัญญัติเลือกตั้งปี ๒๔๗๕ - ๒๔๘๘ และพระราชบัญญัติ
 เลือกตั้งแก้ไขเพิ่มเติม ๒๔๘๘ ซึ่งบอกไว้ที่พระราชบัญญัติเลือกตั้งปี ๒๔๗๕ มี ๒๔๗๕
 เท่านั้นผมเห็นว่าลึกลับอยู่ โทษ ๆ ๗๗๗ ที่นี้ที่สภาที่เราเห็นว่าพระราชบัญญัติเลือกตั้ง
 ใญ่ถูกเสนอขึ้นมาใหม่เพื่อให้เหมาะสม เราก็ควรถือโอกาสในคราวนี้เป็นมติของสภา
 ที่พระราชบัญญัติเลือกตั้งให้สมบูรณ์ทีเดียวเลย _____

200

สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๓/๒๕๕๕ (สามัญ) โสภณ กอน ๕๓/๑

เพราะฉะนั้นกระผมก็ได้รับทั้งท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยในขณะนั้นท่านอง
คมนตรีกำลังจะรวบรวมหรืออะไรของท่านนั้น กระผมฟังแล้วไม่ชัด ไม่จะแจ้ง กระผมใครกราย
รับรัฐบาลว่าเพียงแต่ให้รับหลักการร่างพระราชบัญญัตินี้ของคุณเสรี ฯ เสนอมาเท่านั้นเอง
หรือว่าจะมอบให้รัฐบาลไปยกร่างนี้มาใหม่ทั้งหมด กระผมเออทราบ ถ้าหากว่าจะให้เป็นอีก
ฉบับหรือจะร่างเป็นฉบับเดียว กระผมก็เห็นว่าก็เหมือนกัน เพราะเราจะโต้เถียงหรือ
ตรวจตราให้ถี่ถ้วนละเอียดขึ้นไปอีก ไม่ใช่ว่ามาตรานั้นมาพร่ามัยกเลิกหรือแก้ไขตรงไหน
ก็เหมือนกัน กระผมขอทราบนโยบายหรือความเห็นของรัฐบาล

นายพลตำรวจโท เป่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการ กระทรวงมหาดไทย
รัฐบาลได้เรียนแล้วว่า รัฐบาลเตรียมตัวที่จะแก้พระราชบัญญัติเลือกตั้งเหมือนกัน แต่ว่า
อีกสัปดาห์หรือเวลายังไม่พอที่จะให้เจ้าหน้าที่จะรวบรวมมาเสนอสภาฯ และยังมีเวลาอีกนานที่ท่าน
สมาชิกจะรับเลือกตั้งใหม่ และในขณะเดียวกันเพื่อไม่ให้เสียน้ำใจสมาชิกที่เกษียณมา บาง
หลักการที่รัฐบาลควรจะรับได้ รัฐบาลก็รับฟังประโยชน์ที่รัฐบาลที่จำเป็นจะต้องรับ สมอบ
ขณะนี้รัฐบาลขอรับหลักการ เฉพาะที่เสนอเสนอ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: ก็เห็นจะพอละท่าน เพราะเรื่องก็แจ่มแจ้งแล้ว และ
นอกจากนี้ผู้ สนอท่านก็มีความมุ่งหมายแค่นั้น เพราะฉะนั้นก็ขออย่าให้ เรื่องนี้ติดออกไป สม
รัฐบาลไม่ขัดข้องที่จะรับหลักการ ในพระราชบัญญัติที่เสนอมานี้ เพราะฉะนั้นขอให้ประชุมวิจิตร
สมควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ ท่านผู้ใด เห็นสมควรรับหลักการ โปรด
มือขึ้น

สมาชิกยกมือ โศภณพร้อมเพียง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นควรรับหลักการแห่งร่างพระราช

ราชบัณฑิตนี้ ท่านผู้เสนอต้องการให้ส่งกรรมการวิสามัญเพื่อวิสามัญ

นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : ขอกรรมการวิสามัญ

ไม่มีสมาชิกผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าส่งกรรมการวิสามัญ จำนวนเท่าไร

นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : จำนวน ๗ คน

ไม่มีสมาชิกผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้เสนอขอให้ส่งกรรมการวิสามัญจำนวน ๗ คน

2021

นายเทพาบ โชติบุษิต (ธนบุรี) : เรื่องปีควรจะได้ฟังความคิดเห็นจาก
พี่น้องที่เป็นส่วนมาก เพราะฉะนั้นขอเสนอ ๕ คน

มีสมาชิกที่รับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้เสนอ ขอเสนอ ๗ คน มีท่านผู้หนึ่ง
ขอเสนอ ๕ คน ถ้าหากว่าที่ประชุมไม่เห็นเป็นอย่างอื่น เป็นอันว่าส่งคณะกรรมการ
วิสามัญจำนวน ๕ คน ไปรณรงค์ข้อนี้

นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายเสวตร
เปี่ยมพงศ์ลาภ

มีสมาชิกรับรอง

นายเทพาบ โชติบุษิต (ธนบุรี) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายเสรี อิศรางกูร ๗

มีสมาชิกรับรอง

× นายชาญบุษิต ชัยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายชิน ฐิติวรรณ

มีสมาชิกรับรอง

นายนาถ เงินทาบ (มหาสารคาม) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายวิเชียร

สำคัญฐานนท์

มีสมาชิกรับรอง

นายชชาติ ไหวที (สุรินทร์) : ผมได้เตือนแล้วว่าท่านประธานทำผิดข้อ

บังคับ ข้อ ๕๗ .....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ ต่อไปนี้ใครรับรองก็ถูกขึ้นให้เห็นชัด

นายชชาติ ไหวที (สุรินทร์) : ที่แล้มาไม่มีใครรับรองนี้ เปรคอย่าลืม

ท่านประธานครับ

นายแก้ว สิงหะเกษม (พิจิตร) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายอุบงศ์ ตรีวิทย์

มีสมาชิกรับรอง

X พลตรี บัญญัติ เทพหัสดิน ณ อยุธยา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย :
ข้าทูลเจ้านายเสนาบดีแห่งราชสำนัก

นายพลตำรวจโทเย้า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :
ข้าทูลเจ้านายเสนาบดี หลวงอรรมลิตวิสุนทร

นายพันตำรวจเอก พันธ์ นิลวิชันานนท์ (สุราษฎร์ธานี) : เมื่อวันก่อน
ข้าทูลเจ้านายเสนาบดีที่รับปากกับผมเองว่าจะหาตามชอ้มบังคับ ในชอ้มบังคับตามปรกติการเลือก
ไม่จำกัดจำนวน เว้นแต่.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร เราเคยทำอย่างนี้มานานแล้ว ถ้าหากว่า
ที่ประชุมไม่จำกัด จนถึงไม่จำกัดของ จะเอาอย่างนั้นก็ไม่ได้ แล้วแต่ที่ประชุม

นายพันตำรวจเอก พันธ์ นิลวิชันานนท์ (สุราษฎร์ธานี) : ไปรบกวนที่
ประชุมดู เพื่อรักษาชอ้มบังคับไว้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ที่ทำอย่างนี้เพื่อระมัดระวัง ถ้าหากว่า
ที่ประชุมจะเอาอย่างนั้นก็ไม่จำกัดของ

นายพันตำรวจเอก พันธ์ นิลวิชันานนท์ (สุราษฎร์ธานี) : ผมเกรงว่าถ้า
ทำอย่างนี้ศรัทธาให้หายไป ประเด็นถึงคราวบางนั้นจะเสียชื่อ คือตามชอ้มบังคับตาม
ปรกติของไม่จำกัดจำนวน ถ้าหากว่าเอาชอ้มบังคับเป็นหลักแล้วจะเสียระเบียบ เพราะ
ฉะนั้นไปรบกวนระเบียบเท่านั้น

นายประสิทธิ์ กัญจนวัฒน์ (จะเด็จเฑรา) : ขำพเจ้าขอเสนอ นาย-

นายเอก หัตถ์ นิลฉันทานนท์

มีสมาชิกรับรอง

นายสานนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : ขำพเจ้าขอเสนอท่านรัฐมนตรี

กระทรวงมหาดไทย

มีสมาชิกรับรอง

นายพันตำรวจเอก หัตถ์ นิลฉันทานนท์ (สุราษฎร์ธานี) : วันนี้จะถามที่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ได้ มีท่านผู้หนึ่งขอเสนอว่าในการเสนอข้อ
พิจารณาให้ทำโดยไม่จำกัดจำนวน ขำพเจ้าบอกจะถามที่ประมุขว่า จะให้เป็นอย่าง
ข้อใด เสนอมาแล้วหรืออย่างไร

นายสานนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : ก็คือเรื่องเป็นข้อนี้ ข้อบังคับ
กว้างไว้ ที่ใครเห็นควร ไม่ควรอย่างไร ความข้อบังคับ ก็เสนอขึ้นมาได้ว่าให้เสนอ
การจำกัด ถ้าหากว่าไม่มีใครคัดค้านก็ถือว่าที่ประชุมอนุมัติ จะเสนอถามที่ประชุม
หรือไม่ถูก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้ท่านนั่ง

นายสานนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : แล้วเมื่อขำพเจ้าฟังแล้วท่านประธาน
ว่าอย่างไร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือจะมีการเสนอโดยจำกัดจำนวน หรือไม่

นายพันตำรวจเอก หัตถ์ นิลฉันทานนท์ (สุราษฎร์ธานี) : ผมไม่ได้เป็นผู้เสนอ ผม
ท่านประธาน ไม่ได้เสนอ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมจะถามที่ประชุม

นายพันตำรวจเอก พิชย์ นิลวัชยานนท์ (สุราษฎร์ธานี) : เรื่องไม่จำกัด

ถาม ถามว่าจำกัดจึงจะถูก ข้อมึงคับมีแล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมจะขอถามที่ประชุมว่า ข้อไปเป็นระเบียบวาระ
เสนอกรรมาธิการ จะเสนอให้...

นายสนั่น สบายสว่าง (นครปฐม) : ก็ระเบียบอยู่แล้ว ท่านจะทำอะไร
ถ้าไปจากระเบียบนี้ ระเบียบที่มีอยู่แล้ว ท่านจะแก้ระเบียบในขณะที่ไม่ถูก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านนิ่ง

นายสนั่น สบายสว่าง (นครปฐม) : ท่านนิ่ง เพราะว่าระเบียบมีอยู่แล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จะเอาเป็นจำกัดจำนวนเสีย ข้างหน้าจำกัด

หรือ

นายพันตำรวจเอก พิชย์ นิลวัชยานนท์ (สุราษฎร์ธานี) : ก็ต้องเอา

เป็นการชั่วคราว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านนิ่ง ถ้าไม่อย่างนั้น ข้างเจ้าก็รู้สึก
เพราะระเบียบไม่ได้ ก็คิดว่าถ้าที่ประชุมจะเสนอไปจำกัดจำนวน ข้างหน้าจำกัด

หรือ

นายพันตำรวจเอก พันธุ์ นิลวัฒน์นันท์ (สุราษฎร์ธานี) : เมื่อบุญตกแล้ว

ถ้าจะชี้แจงท่านประธานเลย

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ข้าแต่ท่านผู้เป็นประธาน เรื่องมัน
อลเวงเกินไป ข้าพเจ้าทราบความประสงค์ของท่านสมาชิกเป็นอย่างดี จึงขอเสนอผู้
ที่ใหม่มีการเลือกตั้งกรรมการโดยวิธีจำกัดจำนวน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอบใจมาก มีผู้เสนอขึ้นว่าจะเสนอโดยจำกัด
จำนวนหรือไม่ เราจะเสนอจำกัดจำนวนหรือไม่

นายพันตำรวจเอก พันธุ์ นิลวัฒน์นันท์ (สุราษฎร์ธานี) : ขอข้อมความเข้าใจ
ด้วยเถอะ เมื่อก่อนหัวเต็มทีแล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ใดเห็นสมควร เสนอโดยจำกัดจำนวนไปรคยกมือขึ้น
มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ใดเห็นสมควร เสนอโดยไม่จำกัดจำนวนไปรค

มือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นควรให้มีการเสนอโดย
จำกัดจำนวน

ขอให้เลขาธิการอ่านรายชื่อกรรมการ

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : รายชื่อกรรมการมีดังนี้คือ

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ๒. นายเสรี อิศรางกูร พอบุรุษยา ๓. นายชื่น รวิจักร

นายวิเชียร สาคูวิชานนท์ ๕. นายสุรพงศ์ ศรีวิรัตน์ ๖. นายทวี แรงขำ ๗. นายอรุณดิษฐ์

นายสุวิทย์สุนทร ๘. นายพันตำรวจเอก พันธุ์ นิลวัฒน์นันท์ ๙. พลตรีบุญฤทธิ์ เทพหัสดิน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : แปรญัตติภายในที่วัน

นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : แปรญัตติภายใน ๓ วัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าที่ประชุมไม่เห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่า

สมมติให้แปรญัตติภายใน ๓ วัน

ไม่มีสมาชิกผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าแปรญัตติภายใน ๓ วัน

ต่อไปหมายเลข ๒ ร่างพระราชบัญญัติการบัญชี (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕

พลตรี ศ.ประจักษ์ เป็นผู้เสนอ

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติ
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๔๕

หลักการ

เพื่อบังคับให้ผู้ที่มิหน้าที่ที่ต้องทำบัญชีตามพระราชบัญญัติ พ.ศ. ๒๔๔๒
"สมุดบัญชีการค้า" ให้มีประจำเพื่อทำบัญชีในบริษัทหรือร้านค้าที่ตนมีหน้าที่ดำเนินการ

เหตุผล

นับแต่ปี พ.ศ. ๒๔๔๒ เป็นต้นมา สภาได้ตราพระราชบัญญัติออกไปฉบับ
ในบังคับให้บริษัทหรือร้านค้าทั่วไปทุกจังหวัดที่มีค้าขายมีตั้งแต่ ๒๐๐ บาทขึ้นไป ต้องทำ
บัญชี ๕ เล่ม) วัตถุประสงค์ของการบังคับให้ทำบัญชี ๕ เล่มนี้
มาจากเพื่อรู้ถึงผลประโยชน์รายรับรายจ่ายซึ่งร้านค้านั้น ๆ ได้ดำเนินไปในรอบปีหนึ่ง
เป็นหลักคำนวณในการที่รัฐจะได้ประเมินการเก็บภาษีอากรต่าง ๆ ต่อไป ถ้าร้านค้า
ใหญ่มีทั้งรายรับรายจ่ายและการหมุนเวียนในเชิงการค้าตามบัญชีมาก ก็จำต้องเสียภาษี
ในลำดับ แต่จะอย่างไรก็ตาม พ่อค้าก็มักทำบัญชีไว้ ๒ ชุด ชุดหนึ่งเรียกว่าชุดหน้าร้าน
ให้เจ้าพนักงานตรวจ ซึ่งเป็นชุดที่ลงรับจ่ายไม่ตรงความจริง ลงไว้เป็นจำนวนเงินเพียง
เพื่อหลบภาษี อีกชุดหนึ่งเป็นชุดตัวจริง ลงรับจ่ายไว้ถูกต้อง แต่เก็บซ่อนไว้และปิดบังไว้
บัญชีหลังร้าน ซึ่งทั้งนี้ย่อมเป็นที่รู้ในวงการทั่วไป อันยังผลให้ภาษีอากรที่รัฐควรได้รับ
อันน้อยลงเป็นอันมาก เมื่อรัฐขาดรายได้ทางนี้ ก็จำเป็นต้องหารรายได้ทางอื่นเพื่อมาชดเชย
ส่วนที่สูญหายไป ที่มองเห็นขณะนี้ก็คือ รัฐขาดได้เพิ่มภาษีที่ดินแก่ประชาชนทั่วไป ซึ่งส่วน
ราชการอื่นต้องรับภาระเสียค่านาคำว่ารุงท้องที่กว่าปี พ.ศ. ๒๔๔๔ อีกไม่น้อยกว่า ๕
ถึง ๒๐ เท่าตัว

จึงเห็นว่าถ้าได้แก้ไขพระราชบัญญัตินี้ให้รัดกุมยิ่งขึ้น โดยบังคับให้มี "สมุด
" ประจำอยู่ทุก ๆ ร้านแล้ว อาจจะบังผลดีขึ้น สมุดบัญชีดังกล่าวนี้ต้องมีคุณสมบัติ
ความถูกต้องของระบบ ๒ โดยให้ผู้ดำเนินการค้านั้น ๆ เป็นผู้จัดทำหาช่างเอาเอง
หรือผู้ดูแลการบัญชีเป็นการประจำในร้านค้านั้น ๆ ถ้าสมุดบัญชีการค้าคนใดไม่จัดทำหรือ
อากรดังกล่าว บอมน้อยลงโทษ โดยการทวงหนี้หรือถอนไม่รับรองราชการเป็นสมุดบัญชี
นี้อาจถึงแม้ถึงจำคุกตลอดชีวิต

ร้านค้าที่อยู่ในตำบลบึงคัมต้องมีสัญญาซึ่งตั้งกล่าวนี้ก็เฉพาะแต่ร้านที่ตั้งอยู่ภายใน
เทศบาลเท่านั้น และร้านนั้นต้องเป็นร้านที่มีการค้าพอปานกลาง โดยกำหนดคือค้ารายปีตั้งแต่
๑,๒๐๐ บาทขึ้นไปเป็นเกณฑ์

เหตุผลอีกประการหนึ่งก็เพื่อให้เด็กนักเรียนที่มีความรู้ผ่านมัธยม ๒ ไปแล้ว
ที่ไม่สามารถจะเรียนต่อได้ หรือขาดสถานที่เรียนต่อ จะได้มีหนทางปิดหนังสือเพื่อประกอบอาชีพ
และศึกษาวิชาการค้าในทางปฏิบัติไปด้วยในตัว ซึ่งน่าจะเป็นโรงเรียนอาชีพะโดยผดณ โยบาย
ทางออมไคอยู่ กฎหมายฉบับนี้จะเป็นเครื่องมือกรุยทางไปข้างหน้าเพื่อให้เด็กเกิดความหลังเข้า
สู่วงการค้า การเศรษฐกิจได้บ้างตั้งแต่เยาววัย เมื่อคลุกคลีอยู่ในวงการค้าย่อมได้รู้ได้
ความรุ่งเรืองโศกาลัยในการค้า อาจจะทำให้เกิดมีนิสัยรักการค้าและเลิกหวังเกาะเกาะอีกต่อไป
ได้บ้าง

เหตุผลอื่น ๆ ตลอดจนรายละเอียดจะได้แนลงโดยสมบูรณ์ในสภาต่อไป.

ลำเนาถูกต้อง,

แผนกระเบียบวาง

สุรินทร์ พิมพ์

207

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติการบัญชี (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕

.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการบัญชี พุทธศักราช ๒๕๕๒

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการบัญชี (ฉบับที่ ๒) ๒๕๕๕"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความ
พุทธศักราช ๒๕๕๒

มาตรา ๒๑ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการบัญชี

"มาตรา ๒๑ ทวิ ผู้ใด
ไม่ตรงระหว่างโทษปรับไม่เกิน ๓,

ผู้ผิดมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๗
คุกไม่เกิน ๒ เดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ"

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความ
ระราชบัญญัติการบัญชี พุทธศักรา

บท ๔ ว่าด้วยสมุหบัญชีการค้านั่ง
มาตรา ๒๒ เป็นถ้อยคำไป

มาตรา ๒๒ "สมุหบัญชี
ระราชบัญญัตินี้ได้แต่งตั้งขึ้นให้ทำ

ด้วยความถึงบุคคลผู้ที่มีหน้าที่ทำบัญชีตาม
กั

มาตรา ๒๓ บริษัท ห
กกว่ามีค่ารามปีตามที่กรมสรรพ

ระกอบการค้าใด ซึ่งตั้งอยู่ในเขตเทศบาล
ไว้ตั้งแต่ ๑,๒๐๐ บาทขึ้นไป ให้ผู้มีหน้าที่

บัญชีกรมพระราชบัญญัตินี้ ต้องจัดทำให้มีสมุหบัญชีการค้านั่งประจำในเวลาเปิดทำการ
หรือทำบัญชีของบริษัทห้างร้าน หรือประกอบการค้าอื่น ๆ ภายในกำหนด ๑ ปี นับตั้งแต
แต่ที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

(ไม่ออกสื่อ)

มาตรา ๒๔ ผู้มีหน้าที่ทำบัญชีจะต้องเสนอรายชื่อสมทบบัญชีการค้าซึ่งคนได้จัดหรือแต่งตั้งขึ้นนั้นไปยังอธิบดีกรมสรรพากรเพื่อทราบรายชื่อภายในกำหนด ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้แต่งตั้งให้มีหน้าที่ทำบัญชี

ผู้มีหน้าที่ทำบัญชีจะแต่งตั้งตนเองเป็นสมทบบัญชีการค้าก็ได้ เมื่อได้รับใบรับรอง

มาตรา ๒๕ สมทบบัญชีการค้าจะต้องมีความรู้สำเนาวิชาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ หรือระดับการศึกษาที่เทียบเท่า และต้องเป็นบุคคลที่อธิบดีกรมสรรพากรได้ออกใบรับรองความสามารถ

มาตรา ๒๖ เมื่ออธิบดีกรมสรรพากรตรวจดูสำเนาแล้ว เห็นว่าบุคคลใดมีความรู้สำเนาวิชาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ หรือเทียบเท่า และมีความสามารถพอจะทำบัญชีตามพระราชบัญญัติการค้าบัญชีได้ ก็ให้ผู้นั้นออกใบรับรองให้

แบบฟอร์มใบรับรองนั้น ให้อธิบดีกรมสรรพากรเป็นผู้กำหนด โดยให้มีรูปถ่ายของผู้ยื่นคำร้องนั้นติดอยู่กับใบรับรอง

มาตรา ๒๗ สมทบบัญชีการค้า ผู้ใดจะรับทำงานบัญชีในบริษัทห้างร้าน หรือการค้าใดในขณะเดียวกันได้แต่เพียงแห่งเดียวเท่านั้น และต้องปฏิบัติงานโดยสุจริตเพื่อให้ความพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๘ สรรพากรจังหวัดเฉพาะใน เขตท้องที่จังหวัดของตน หรือสาขาบัญชีมีอำนาจและหน้าที่ดูแลการปฏิบัติงานของสมทบบัญชีการค้าให้กระทำโดยสุจริต เห็นเป็นการสมควรจะรายงานให้อธิบดีกรมสรรพากรพิจารณาเพื่อส่งถอนใบรับรองเสีย

มาตรา ๒๙ อธิบดีกรมสรรพากรมีอำนาจที่จะส่งถอนใบรับรองเสียจากการค้าเป็นการชั่วคราว หรือมีกำหนดระยะเวลาก็ได้เมื่อเห็นเป็นการสมควร แต่ต้องเกิน ๑๐ ปี ในระหว่างที่มีคำสั่งถอนนั้น ให้ถือว่าสมทบบัญชีการค้าผู้นั้นไม่มีใบรับรอง.

(ลงชื่อ) สวัสดิ์ คำประกอบ ผู้เสนอ

(ลงชื่อ) ประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์, อรุณ ไซยกาล, เสียง ไซยกาล, ทองสืบ ศุภกิจ, ภูวนันท์, อารีย์ คันติเวชกุล, แคล้ว นรปติ, อัมพร สุวรรณผล, ทิม วัชรวัฒน์ อินทพันธ์, เยศุจ จิราภรณ์, จารุมุข, บุญช่วย ศรีสวัสดิ์, สวัสดิ์ พิเศษ, ประภาส คงสมัย, เพทาบ โชคินุชิต, ทองพูน, สอน พรหมประกาย, บุญผ่อง ทองสวัสดิ์, สัมฤทธิ์ อินทรตระกูล, จรินทร์ สุวรรณชาติ, ฉันท จันทชุม, นิวัฒน์ ศรีสุวรรณันท์, ประสิทธิ์ ชูพิโนจ, หลวงเจริญคำจุงการ, เสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา, งามเดบ อัครศรีศรียางศ์, ประสิทธิ์ จกละภณ ใบรับรอง

นายพันตำรวจเอก พัทม์ นิลวิจิตรานนท์ (สุราษฎร์ธานี) :

ขอประทานโทษขออ้อมความเข้าใจ คือไม่อย่างนั้นแล้วต่อไปก็จะโดนอีก
ผมไม่เข้าใจ

X ประธานสภานุเคราะห์ : ท่านนั่งก่อน จริงอยู่ข้อบังคับ
ว่าอย่างนั้น แต่มีผู้เสนอแล้วก็ยืนยันว่ามีผู้ต้องการ อย่างนั้นแล้ว เพราะฉะนั้น
เป็นการถูกต้อง

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) :

ตามที่ข้าพเจ้าได้เสนอ
ร่างพระราชบัญญัติการบัญชีเข้ามาสู่รัฐสภาในนี้ ก่อนอื่นข้าพเจ้าอยากจะขอเชิญชวน
ให้ท่านหลวงระลึกถึงเมื่อปี ๒๕๕๒ ในปี ๒๕๕๒ นั้นเราได้มีการเสนอพระราชบัญญัติ
การบัญชีฉบับหนึ่ง เรียกว่าพระราชบัญญัติการบัญชี สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ
การบัญชีฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ประสงค์ในการที่จะควบคุมร้านค้าให้อยู่ในระเบียบแบบแผน
ที่ดียิ่งขึ้น เมื่อปี ๒๕๕๒ นั้นได้มีผู้ใดไว้อุปมาคราหนึ่งว่า มีวัตถุประสงค์ต้องการ
ที่จะให้ร้านค้าที่มีค้ำรายปีตั้งแต่ ๒๐๐ บาทขึ้นไปต้องทำบัญชีร้านค้า ทั้งนี้ก็คำนวณ
ได้โดยทางกรมสรรพากร เพราะถ้าร้านค้าใดมีค้ำรายปีตั้งแต่ ๒๐๐ บาท
ขึ้นไปกรมสรรพากร เป็นผู้ประเมิน โดยทั่ว ๆ ไปร้านค้าทุกหนทุกแห่งภายใน
ประเทศไทยกรมสรรพากรประเมินไว้ โดยเรียบร้อยว่าร้านค้าใดมีค้ำรายปีเป็นจำนวน
เท่าใด เพราะฉะนั้นอยู่ในข่ายของการบัญชี พ.ศ. ๒๕๕๒ ว่าร้านค้าใดมีค้ำ
รายปีตั้งแต่ ๒๐๐ บาทขึ้นไปให้ทำบัญชีร้านค้า บัญชีไว้ให้ทำเป็น ๕ เล่ม
คือ บัญชีเงินสด บัญชีรายวัน บัญชีเจ้าหนี้ลูกหนี้ และบัญชีแยกประเภท มี
๕ เล่มด้วยกัน นับตั้งแต่ปี ๒๕๕๒ เป็นต้นมา ปรากฏว่าบัญชีร้านค้าต่าง ๆ ก็ได้
ทำมาส่งมาเสมอมีไขว่ทวนสาย แต่วัตถุประสงค์ที่บรรดาพ่อค้าหรือร้านค้าได้กระทำ
ไปนี้ไม่ได้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของสภานี้ก็หาไม่ ^{เพราะผู้ให้เหตุผล} เราอาจจับจ่าย
ใช้สอยในการบริหารแผ่นดินของประเทศไทย ที่ข้าพเจ้ากล่าวมาว่าพระราชบัญญัติ
การบัญชี พ.ศ. ๒๕๕๒ ไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของสภานี้ก็เนื่องมาจากเหตุผลว่า

210

เพราะฉะนั้นนี่ เป็นวัตถุประสงค์อันหนึ่งซึ่งข้าพเจ้า ใคร จะ ออกพระราชบัญญัติการ บัญชี
 ฉบับนี้ให้รัดกุมยิ่งขึ้น ส่วนจะให้รัดกุมประการใดนั้น ได้ชี้แจงอยู่ในรายละเอียดแล้วมีหลาย
 มาตราด้วยกัน ถ้าท่านสมาชิกผู้ใดมีความเห็นว่าพระราชบัญญัติที่เสนอไว้ มาตราซึ่งใด
 ไม่เหมาะสมเพียงพอ ท่านก็มีทางแปรญัตติได้คือจะเพิ่มเติม คัดทอน หรือแก้ไขให้ดีขึ้น
 ก็ได้ วัตถุประสงค์ที่ข้าพเจ้า เสนอนั้นมีวัตถุประสงค์อยู่ประการเดียวคือเพื่อจะแก้ไขพระราช
 บัญญัติการ บัญชีให้ดีขึ้น และควบคุมการ เก็บภาษีอากรของรัฐบาลให้เป็นการเหมาะสม
 ยิ่งขึ้นด้วย นี่เป็นวัตถุประสงค์ประการที่หนึ่งที่เสนอร่างพระราชบัญญัติการ บัญชีขึ้นเพื่อให้
 เป็นการรัดกุม และขอเรียนต่อรัฐบาลและท่านสมาชิกผู้มิได้มีเกียรติต่อไปว่า วัตถุประสงค์
 ประการที่สองที่จำเป็นต้องเสนอพระราชบัญญัติการ บัญชีเข้าสู่สภานี้ก็คือว่า เราย่อมทราบ
 กันอยู่ทั่วไปแล้วการ เศรษฐกิจทุกวันนี้ยังไม่ก้าวหน้า เพราะการ เศรษฐกิจของแผ่นดินไทยเรา
 บังคับอยู่ในกำมือของชนต่างชาติ ข้าพเจ้า เห็นว่ารัฐบาลชุดที่บริหารราชการแผ่นดินนี้ก็ได้
 พยายามแก้ไขในปัญหาเศรษฐกิจนี้อยู่ รัฐบาลนี้ได้พยายามสร้างโรงงานเพื่อส่งเสริมการ
 ห่วงหากินของบรรดาประชาชนคนไทย เช่นในด้านการค้ามักจะ โฆษณาว่า "ไทยทำไทยได้"
 และนอกจากนั้นรัฐบาลยังช่วยเหลือส่งเสริมในด้านการ ประ มูค ในในทางแห่งเพื่อให้คนไทย
 ได้ประกอบกิจการในด้านการค้า การที่รัฐบาลส่งเสริมเช่นนี้แม้รัฐบาลจะพยายามเพียงใด
 ก็ตาม แต่วัตถุประสงค์หรือเจตนาของรัฐบาลนั้นก็ยังไม่บรรลุผลสำเร็จ จดจูงไปได้ โดย
 เฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันนี้รัฐบาลมีความจำเป็นต้องหันมาใช้วิธีประ มูค อีกครั้งหนึ่ง ยิ่ง
 กว่านั้นยังมีอีกหลายสิ่งหลายอย่างที่ข้าพเจ้า ใคร จะขอเรียนต่อไปว่า อำนาจการ เศรษฐกิจ
 ตกอยู่ในมือของชนต่างชาติ เช่นนี้ รัฐบาลก็ได้พยายามทุกวิถีทางที่จะ เก็บเอาอำนาจ
 การ เศรษฐกิจให้มาอยู่ในมือของคนไทย สิ่งเหล่านี้เป็นวิชาทาง เทคนิคซึ่งยิ่งกว่าการ
 ปฏิบัติที่จะ เอาอำนาจ มาอยู่ในมือของคนไทยแต่ประการใด

โดยนายชายไร โดยโกหกผู้ปกครองว่าจะทำอย่างนั้นอย่างนี้ ย่อมเป็นภัยแก่บรรดาประชาชน

ผู้ปกครองมาก นานเข้าเด็กเหล่านี้ก็จะเสียไปเป็นอันมาก ในกรุงเทพฯ เด็กอยู่ตาม

ถนนที่ โรอาซิดักดี ปรากฏว่าเป็นเด็กประเภทนี้เป็นอันมาก ยิ่งกว่านั้นการปราบปราม

ผู้รับ กรมตำรวจซึ่งปราบปรามเด็กประเภทนี้ไม่พอ กลายเป็นอาชญา

กร คือ เด็กที่ไม่มีงานทำหรือไรที่เรียน นี่เป็นวัตถุประสงค์ประการที่ ๓ ข้าพเจ้า

ขอเป็นอย่างไรที่จะต้อง เสนอร่างพระราชบัญญัติการศึกษาขึ้นเข้าสู่สภาเพื่อพิจารณาต่อไป

ข้าพเจ้ากล่าวมาแล้วในวัตถุประสงค์ของการ เสนอพระราชบัญญัติการศึกษามีอยู่ ๓ ประการ

ประการแรกเรียนมาแล้ว วัตถุประสงค์ ๓ ประการซึ่งข้าพเจ้าอภิปรายมาแล้วเป็นวัตถุประสงค์

ซึ่งจะแก้ไขโดยร่างพระราชบัญญัติการศึกษานี้ ข้าพเจ้าคิดว่าร่างพระราชบัญญัติ

การศึกษานี้จะสามารถแก้ไขข้อบกพร่องดังที่กราบเรียนมาแล้วได้ ถ้าหากข้อเสนอของ

ข้าพเจ้านี้ได้นำไปแก้ไขข้อบกพร่องเหล่านี้ได้ และข้าพเจ้าก็พอใจและขอขอบคุณ

สมาชิกเป็นอันมากที่จะสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติการศึกษานี้ของข้าพเจ้าไว้พิจารณาต่อไป

ต่อไปนี้ข้าพเจ้าจะเรียนถึงวัตถุประสงค์ ๓ ประการ คือ ๑. ข้อบกพร่องของ

การศึกษา ๒. เรื่องอำนาจการเศรษฐกิจ ๓. เด็กว่างงาน เมื่อสำเร็จมัธยมปีที่ ๖ แล้ว

จะแก้ไขร่างพระราชบัญญัติการศึกษานี้ได้หรือไม่ ขอเรียนแจ้งว่าตามกฎหมายที่เสนอ

มานี้ ได้เสนอไว้อยู่มากกว่าหนึ่งซึ่ง เป็นแบบไปรษณีย์หรือแบบอื่นที่เป็นจุดสำคัญของร่าง

พระราชบัญญัติ ก็คือว่าถ้าจะบังคับให้ร้านค้าทั่วไปซึ่งมีค้าขายปีตั้งแต่ ๑,๒๐๐ บาทขึ้นไป

ต้องมีสมุดบัญชีร้านค้าไว้เมื่อกล่าวถึงร้านค้าทั่วไป ปีการค้าขายปี ๑,๒๐๐ บาท ขึ้นไปนั้น

ถ้าเจ้าได้สอบสวนติดต่อกับกรมสรรพากรที่ร้านค้าทั่วไป ซึ่งร้านค้ามีค้าขายปี ๑,๒๐๐ บาท

จะบอกว่าเป็นร้านค้าใหม่ ซึ่งกฎหมายฉบับนี้ใช้บังคับเฉพาะเขตเทศบาลเท่านั้นว่าร้านค้า

มีค้าขายปี ๑,๒๐๐ บาทขึ้นไปจึงจะบังคับ คือภายในเขตเทศบาลจะต้องมีสมุดบัญชี

การค้าขายปี ๑,๒๐๐ บาทขึ้นไปจึงจะบังคับ

คือภายในเขตเทศบาลจะต้องมีสมุดบัญชี

การค้าขายปี ๑,๒๐๐ บาทขึ้นไปจึงจะบังคับ

คือภายในเขตเทศบาลจะต้องมีสมุดบัญชี

การค้าขายปี ๑,๒๐๐ บาทขึ้นไปจึงจะบังคับ

ผู้ที่จะมาเป็นสมมุติฐานร้านค้าต้องมีความรู้สำเร็จขั้นมัธยมปีที่ 6 เป็นอย่างน้อย
ถ้าเขาปริญญานหรืออะไรนั่นแล้วแต่ใครซึ่ง เป็นเจ้าของร้านค้าจะหาเอง

จากลาวว่าจะเป็นการแก้ไขอำนาจการเศรษฐกิจนั้นก็เนื่องจากว่าถ้ามีเด็กของเรา
 ใ้เรียนมัธยมปีที่ ๒ ซึ่งเราก็ข้อมริบกันแล้วว่าจะต้องเป็นเด็กไทยเป็นส่วนใหญ่ แต่ทั้ง
 นี้ก็ไม่ได้หมายความว่าในการกล่าวถึงของเจ้าของร้านมั่งคั่ง เร็วขึ้นมัธยมปีที่ ๒ จะเป็นสมมุติฐาน
 เราเปิดโอกาสโดยทั่วไป แล้วก็ เป็นนโยบายอันหนึ่งที่จะดึงเด็กชาวต่างศาามา เรียน
 มัธยมปีที่ ๒ เพราะเมื่อเรียนชั้นมัธยมปีที่ ๒ แล้วเขาก็จะมีจิตใจเป็นไทยยิ่งขึ้น ings เวลา
 การแทรกแซงในเรื่องชนต่างศาามาก และเราก็ทราบแล้วว่ามี การแทรกแซงกันใน เรื่อง
 ต่างศาามากขึ้น วิธีนี้จะเป็นทางที่ช่วยให้มีความสัมพันธ์และมีชีวิตจิตใจเป็นไทยมากขึ้น
 ข้าพเจ้าเชื่อว่าในการเศรษฐกิจนั้นถ้าเด็กไทยได้ไปอยู่ในร้านค้ามาก ได้แลเห็นผล
 ในการค้าและเห็นผลกำไรหรืออาชีพประจำวันของร้านค้าแล้ว นั้นแหละจะเป็นการฝัง
 ยึดของแก ทำให้แกไม่คิดแต่จะมุ่งทำราชการอย่าง เดียว จะทำให้แกกระเสือกกระสนใน
 การประกอบการค้ายิ่งขึ้นก็ได้ และต่อไปอาจจะทำให้แกเป็นเจ้าของร้านค้าของแกเองก็ได้
 แกมีความสามารถยิ่งขึ้น นี่เป็นเหตุผลประการหนึ่งที่ว่า ไปถึงคั้นนั้นได้ข้าพเจ้าก็พอใจว่า
 เด็กของเราไปอยู่ในร้านค้าแล้วกลายเป็นเจ้าของร้านไม่ได้ นี่เป็นเรื่องที่เราน่าพอใจ
 และในฐานะปัจจุบันนี้ข้าพเจ้าคิดว่าจะเป็นประโยชน์ เพราะเด็กเมื่อไปอบรมแลเห็น
 ไร้อาจจะทำให้มีความสนใจในเรื่องการค้ามาก อีกทางหนึ่งข้าพเจ้ากล่าวแล้วว่าพระราช
 บัญญัติฉบับนี้จะเป็นทางอันหนึ่งที่จะแก้ไขความบกพร่องของภาคีอากาศที่เราได้ช่วยหรือไป
 เมื่อเรามีสมมุติฐานร้านค้าเช่นนี้ และสมมุติฐานนี้เราก็มียุบกำหนดใหม่ถึงจำกัดไว้ด้วยถ้าหาก
 มีการช่วยเหลือเจ้าของร้านหลบภาคีอากาศและอาจจะถนอมการเป็นสมมุติฐานได้ แล้วนอก
 จากนี้แล้วเจ้าของ เร็วขึ้นว่าไประเบียบวินัยปฏิบัติซึ่งข้าพเจ้าได้คร่าวไว้เป็นรายละเอียดยังจะ ไปสู่
 ประเด็นหรือวัตถุประสงค์ ๓ ประการนี้ แต่อย่างใดก็ตามท่านที่ ราชทั้งหลาย วัตถุประสงค์
 ๓ ประการที่ข้าพเจ้า เร็วขึ้นมาแล้วและการที่ตราพระราชบัญญัติฉบับนี้มันมาอย่างบางประการท่าน
 ทั้งหลายอาจจะกำหนดตีเคียนหรือท่านอาจจะเห็นว่าราชพระ รชบัญญัติฉบับนี้อาจจะมีข้อปฏิบัติ

ไซท

ทอ.บ. ๒๓/๒๘ ๒/๘

ไม่เกิดผล หรือเกิดผลที่จะนำไปสู่วัตถุประสงค์ที่ได้ด้วยความยากลำบาก แต่อย่างไรก็ตาม
ท่านสมาชิกทั้งหลายเมื่อเรามี ~~ความประสงค์~~ ^{ความตั้งใจ} นี้แล้ว ข้าพเจ้าขอให้ท่านทั้งหลายได้โปรด
กรุณาไปปฏิบัติในถิ่นรับหลักการ ไปแนวเด็ก _____

ท่านมีความคิดประการใดในการตราพระราชบัญญัติความแน่นอนนโยบายและวัตถุประสงค์
 การนี้ ข้าพเจ้าก็พอใจ ขอให้เป็นไมคามวัตถุประสงค์นี้ได้ ข้าพเจ้าขอเรียนว่า ในฐานะ
 นี้เคยเป็นกรรมการกฤษฎีกาหรือเคยร่างบทกฎหมายประการใด เพราะฉะนั้นการตรา
 พระราชบัญญัติไม่สู้จะเหมาะสม อาจจะมีข้อบกพร่องเป็นไปบ้าง และคิดว่ารัฐสภาคง
 ให้เกียรติและรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ ในโอกาสต่อไปท่านสมาชิกคงจะได้
 ปรึกษา และขอขอบคุณท่านสมาชิกที่รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้

๕๒ บ.

นายบรรณารักษ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ : ผมรู้สึกว่าร่าง
 พระราชบัญญัตินี้มีข้อเท็จจริงสมาชิกผู้มีเกียรติแห่งจังหวัดนครสวรรค์ได้เสนอมาด้วยเจตนา
 บางอย่างซึ่ง ทั้งนี้ก็เพื่อจะให้ผู้ประกอบการค้าบางประเภททำบัญชีให้เป็นระเบียบ
 เรียบร้อย และประสงค์จะให้ร้านค้าต่าง ๆ ทำบัญชีให้ตรงต่อความจริงและเพื่อป้อง
 ปรามการฉ้อโกง เพราะพ่อค้าทำบัญชีไว้ ๒ ชุด ทั้งที่ใครทราบกันอยู่ว่าเป็นเช่นนั้น
 ในโอกาสเดียวกัน ผมอยากจะขอประทานเรียนสมาชิกไว้ว่า ในฐานะที่กระทรวง
 การก็ได้ร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้เรียบร้อยแล้ว แม้แต่จะเสนอ จะเป็นอาทิกับท่าน
 สมาชิกในนั้นเท่านั้น กระผมรู้สึกเห็นใจเพื่อนสมาชิกผู้จริง ๆ ว่าเป็นความประสงค์
 หนึ่ง แต่กระผมรู้สึกว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ก็มีวัตถุประสงค์ตรงกัน แต่ว่าส่วนวิธีการ
 บางข้อสงสัยว่าจะสู้ไม่ได้สมความมุ่งหมายของท่าน คือดังนี้ ผมจะชี้แจงต่อไปนี้
 ๑. การขายปี ๑,๒๐๐ บาท นั้น คือเกินละ ๑๐๐ บาท หมายความว่าผู้/รวมทั้ง
 ผู้จะขายด้วยกัน กระผมคิดว่าเป็นจำนวนเงินที่น้อยมาก และบางร้านค้าอาจจะเสีย
 หนักนี้ คือค้าขายเพียงเล็กน้อยก็ได้ และบางร้านค้าเสียทั้งพันค้าขายมากมาย
 แล้วการที่บังคับให้ผู้ทั้งหมดมี ๒ เป็นสมมติฐานเช่นนี้ กระผมรู้สึกว่าสงสัยเกิน
 ไปแล้วความกระทัดรัดเห็น อนุญาติที่ประกอบการค้าอยู่เป็นอันมาก เพราะความ
 ยืดหยุ่นการ/ที่

แล้วว่าการทำบัญชีต้องทำเป็นภาษาไทย แม้ว่าจะทำเป็นภาษาต่างประเทศ
 ของทำเป็นภาษาไทยกำกับอยู่ด้วย เหล่านี้เป็นต้น นี่ก็เท่ากับเป็นการช่วยเหลือคนไทย
 ษาไทยอยู่แล้ว และอีกประการหนึ่งผมก็ไม่แน่ใจว่านักเขียนที่เรียนจบชั้นมัธยมศึกษา
 ให้ทำบัญชีได้ และจะ เป็นการบังคับกันเกินไป และก็ยังไม่แน่ใจว่าจะทำได้เท่ากับ
 ่งงานที่ใคร่เรียนมาบ้างหรือได้รับการอบรมบ้าง แต่ที่สำคัญที่สุดที่ผมหนักใจ
 หน้าที่ของกระทรวงเศรษฐกิจนั่นก็คือ เราจะทำอะไรก็ตามจะต้องให้มีชุดระเบียบ
 เป็นการทำให้พ่อค้าเดือดร้อนมากนัก เพราะฉะนั้น คือเพราะถ้าเรายังไม่ทำบัญชี
 ้เข้าเงินไปแล้ว ก็จะเป็นการขัดกันนโยบายในกว่าที่เราได้นำข้อมูลพ่อค้าไทยใน
 ้ไว้ราคาแล้ว และเพื่อที่จะให้กิจการนั้นดำเนินได้ด้วยดีเพื่อเป็นผลดีกับเศรษฐกิจของชาติ
 ในเวลานั้น เพราะฉะนั้นทางกระทรวงเศรษฐกิจจึงได้เร่งรัดการบัญชีนี้มาด้วยความ
 ้ให้ขยายประการ เพราะโดยเรื่องมีมานานแล้ว เขาพูดอย่างมีดีที่ว่ามี ๒ บัญชีเงิน
 ้ทางกระทรวงเศรษฐกิจ เห็นว่ามีดีของร้านค้าคือไปทำเองไม่ได้ คือท่านจะต้อง
 ้รับการประคับประคองเจ้าหน้าที่ของทางกระทรวงเศรษฐกิจเป็นก่อน เมื่อท่านจะได้
 ้เอาบัญชีอีกชั้นหนึ่งมาอ้างว่าในบัญชีที่ถูกต้อง เพราะว่าเราทำไปเป็นหลักฐาน แล้ว
 ้กันในเรื่องความสำคัญ ผมคิดว่าท่านผู้เขียนสำเร็จชั้นมัธยมศึกษา ๒ แม้ว่าจะได้ช่วย
 ้บัญชี คือการเขียนในสมุดบัญชีนั้น ไม่ได้หมายความว่าเราจะทำบัญชีของร้านค้าได้ถูกต้อง
 ้เสมอไป เพราะว่าเขาได้ทำหน้าที่ในฐานะที่เป็นลูกจ้างซึ่งเขาเป็นลูกจ้างจะต้องทำ
 ้ได้ถูกเจ้านายจ้างซึ่งคิดว่าคงจะ ไปทำอะไรเลย ความสำคัญเขาได้รู้ ทว่าผลก็คืออยู่ที่
 ้ผู้ตรวจบัญชีซึ่งได้ไปจากพระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. ๒๕๒๖ พวกเหล่านี้
 ้คือเจ้าหน้าที่ของกรมตรวจเงินแผ่นดิน ซึ่งขณะนี้ก็ได้มีข้อสั่งการมาให้เจ้าบัญชีของ
 ้รัฐบาลเกือบจะไม่มีเวลาเสียแล้ว ผมคิดว่าส่วนกับผู้ตรวจบัญชีได้เสียมาก และ
 ้รัฐบาลก็ได้กำลังเร่งรัดที่จะออกร่างพระราชบัญญัติฉบับหนึ่งเริ่มกว่าพระราชบัญญัติว่าด้วย
 ้ผู้ตรวจบัญชี คือผมเห็นว่าจะได้ประโยชน์อย่างนี้

๒๖

ว่าจะได้ประโยชน์อย่างยิ่ง แต่กรณีจะเป็นอย่างไรก็ตาม ผมคิดว่าเพื่อสมานึก
 ถิ่นนครสวรรค์ที่มีความคิดเห็นตรงกันกับรัฐบาลเป็นข้ออ้างถึงในข้อที่ว่าเราจะ
 ่างไรหนอถึงจะไม่ให้มีภาชีอากาศรวิไล เพื่อว่าภาชีอากาศนี้จะ ได้กลับมาทำมา
 ชาติ นอกจากวิธีการเท่านั้นที่ยังมีความขัดแย้งกันอยู่ เมื่อความเห็นตรงกันเช่นนี้
 จะขอเสนออย่างนี้คือว่า โทษ ๆ พระราชบัญญัติของรัฐบาลจะ ~~รับ~~ เสนอเข้ามา
 สอรับอันนี้ไว้เข้าไปร่วม หรือเอาไปพิจารณาก่อนรับหลักการ เพราะโทษ ๆ
 ฎก็จะมี เสนอมา หรือมีฉะนั้นเมื่อรัฐบาลเสนอมาเมื่อท่านรับหลักการไปแล้ว มี
 เห็นตรงกันแล้ว ท่านจะแปรญัตติอย่างไรก็ได้ทุกเมื่อ ขอเรียนว่าของรัฐบาลก็
 มาในอาศัยหน้า นี้แล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลขอรับไปพิจารณา
 นายवरการบัญชา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ : ร่างพระราชบัญญัติ
 เห็นตรงกัน แต่ความเห็นเท่านั้นยังไม่พอ ของรัฐบาลจะถี่ถ้วนกว่านี้ รอรัฐบาล
 ผมขอรับร่างพระราชบัญญัตินี้ไปก่อนรับหลักการในวสัน และเมื่อร่างพระราช-
 รัฐบาลเสนอเข้ามา เมื่อเป็นที่ ~~ที่~~ ^{ที่} ท่านหรือถูกต้องแล้วสภากรับหลักการ ไป
 นสมมติยังรู้สึกคิดใจก็แปรญัตติ จะทำให้เรียกว่าวิรูฬยิ่งขึ้นก็ไม่มีอะไร
 ่ง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็เป็นอันว่ารัฐบาลขอรับไปพิจารณาก่อนรับ

นายสวัสดิ์ คำประดาบ (นครสวรรค์) : ข้าพเจ้าขอขอบใจท่านรัฐมนตรี
 รวงเศรษฐการที่ได้อธิบายว่าข้าพเจ้ามีเจตนาที่ต่อรถที่บ้านเมืองในอันที่จะ
 ฎกรของประเทศชาติให้ดีขึ้น และข้าพเจ้าก็ขอขอบใจอีกครั้งหนึ่งที่ท่านจะรับ

๒๒๒

ญานฎหมายราชฎร ท. ๓/๒๕๕๕ (สามัญ)

ญากอนรับ

ญมเห็นว่าจะไค้ประโยชน์อย่างยิง แค้กรณี
 สื่เกียรทึแห่งนครสวร รทึความคึกเห็นตรงกัน
 ทการอย่างโรหนอลึงจะ ไม้ให้มีภาษีอากรรั้วไห
 ระเทศชาติ นอกจากรวิธิการเท่านั้ยังมีควม
 เมอความเห็นตรงกันเช่นนี้
 มอยากจะขอ เสนออย่างนี้คือว่า ไหน ๆ พระราชบัญญัติของรัฐบาลจะรั้วไห เสนอ เข้ามา
 อยากรจะขอรับอันนี้ไว้เข้าไปรวม หรือเอาไปพิจารณาากอนรับหลักการ เพราะไหน ๆ
 ของรัฐบาลก็จะเสนอมา หรือมิฉะนั้นเมื่อรัฐบาลเสนอมา เมื่อท่านรับหลักการ ไปแล้ว มี
 ความคึกเห็นตรงกันแล้ว ท่านจะแปรฤคคืออย่างโรก็ได้ทุกเมื่อ ขอเรียนว่าของรัฐบาลก็
 จะเข้ามาในอาทศย์หน้า นี้แล้ว

ประธานสภาญานฎหมายราชฎร : รัฐบาลขอรับไปพิจารณา

นายวรการบัญญัติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ : ร่างพระราชบัญญัติ

นี้ก็มีควมเห็นตรงกัน แค้ความเห็นเท่านั้ยังไม่พอ ของรัฐบาลจะถึถวนกว่านี้ รอรัฐบาล
 ถึงมาแล้ว ผมขอรับร่างพระราชบัญญัตินั้ไปกอนรับหลักการในวันนี้ และเมื่อร่างพระราช-
 บัญญัติของรัฐบาลเสนอเข้ามา เมื่อที่นั้ที่สื่ของท่านหรือถูกคองแล้วสภาคั้รับหลักการ ไป
 อย่างที่ท่านสมมุชคังรูสึกคึกใจก็แปรฤคคิ จะทำให้ เรียบกว่ามวิญญยงขึ้นก็ไม่มีอะไร
 ที่จะชัคของ

ประธานสภาญานฎหมายราชฎร : ก็เป็นอันว่ารัฐบาลขอรับไปพิจารณาากอนรับ

หลักการ

๒๕.๑๑ น.

นายสวัสดิคิ ค่ำประกอบ (นครสวรค) : ข้าพเจ้าขอขอบใจท่านรัฐมนตรี

ว่าการกระทรวงเศรษฐการที่ไค้กล่าวว้าข้าพเจ้ามีเจคชาติค้อชาติบ้านเมืองในอันที่จะ
 ใค้ในภาษีอากรของประเทศชาติให้คึขึ้น และข้าพเจ้าก็ขอขอบค้อคังคังนังที่ท่านจะรับ

๒๒๒

ข้าพเจ้านั้นไปพิจารณาก่อนรับหลักการ แต่ในการที่ท่านจะรับไปพิจารณาก่อนรับ
เป็น ข้าพเจ้าไม่ขัดข้อง พอใจที่จะให้รับไปพิจารณา แต่เมื่อได้สำรวจจุดตรวจของท่าน
การอภิปราย
เมื่อท่านรับฟังของข้าพเจ้าไปนั้น ข้าพเจ้ามั่นใจเหลือเกินว่าสาระสำคัญในร่าง
ที่ข้าพเจ้าจะ ไม่กลับเข้ามาสู่สถาบันแม้แต่มาตราเดียว แต่ข้าพเจ้ากล่าวเช่นนั้นก็เพราะ
ได้กล่าวทำหนังสือเวียนหลายประการไว้

...ไม่มั่นใจ... แต่จะอย่างไรก็ตามก็เป็นทีพอใจ อย่างน้อยเท่าที่รับของ
 ...ไปพิจารณา... แต่ก่อนที่จะรับไปพิจารณา ข้าพเจ้าขอฝากข้อสังเกตและข้อ
 ...ใจของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์...
 ...ปัญหาข้อข้องใจว่าบางพระราชบัญญัติฉบับนี้ จะไม่สามารถไปสู่วัตถุประสงค์ ๓ ประการ
 ...ที่ข้าพเจ้าได้แถลงไว้ได้ อันนี้ข้าพเจ้าขอแถลงชี้แจงว่าจะไปสู่วัตถุประสงค์ ๓ ประการ
 ...ตามที่ท่านรัฐมนตรีข้อใจก็คือว่า ราคาค่าที่มีค่ารายปีตั้งแต่ ๑๒๐๐ บาทขึ้นไปของ
 ...ผู้มีฐานะบ้านค้ำนี้ ท่านรัฐมนตรีข้อใจว่าอาจจะกระทบกระเทือนถึงร้านค้าเล็ก ๆ ได้
 ...เพราะทุกวันนี้ร้านค้าเล็ก ๆ นั้นก็มีค่ารายปีถึง ๑๒๐๐ บาท อันนี้ข้าพเจ้ายืนยันว่า
 ...ไม่จับพวกคนนครสวรรค์ซึ่งเป็นจังหวัดที่ใหญ่โตจังหวัดหนึ่ง มีร้านค้าที่มีค่ารายปีตั้งแต่
 ...๑๒๐๐ บาทขึ้นไปเพียง ๑๕ ร้านเท่านั้น นครสวรรค์ทั้งจังหวัดมีร้านค้าที่มีค่ารายปี
 ...เพียง ๑๕ ร้านเท่านั้น และในพระนครนี้ข้าพเจ้าเคยถามแถวที่หน้าโอเดียน ข้าพเจ้า
 ...ประมาณราคาสินค้าของร้านค้าของเขาแล้ว ก็เห็นว่าสมควรอย่างยิ่งที่จะให้ร้านค้า
 ...เหล่านั้นได้ทำบัญชีที่ร้านค้าและควรมีสัญหบัญชียุติประจำไว้ เพื่อที่จะได้เรียกมาคำนวณ
 ...ชี้แจงหรือปรับอะไรก็ได้ และในเรื่องที่ท่านรัฐมนตรีข้อใจอีกข้อหนึ่งคือที่ท่านข้อใจ
 ...ว่าท่านเกรงว่าเค็กสำเร็จมีชัยปีที่ ๒ จะไม่สามารถทำบัญชี ๕ เล่มนี้ได้ ข้าพเจ้าขอ
 ...เรียนชี้แจงว่า บัญชี ๕ เล่มนี้ ถ้าหากว่าเป็นร้านค้าธรรมดาไม่ใหญ่โตก็ให้ร้าน
 ...อะไรก็ได้แล้ว เค็กมีชัยปีที่ ๒ ก็สามารถจะทำได้ และโดยขณะอย่างนี้ทุกวันนี้
 ...เค็กนักเรียนจีนซึ่งสำเร็จจากโรงเรียนชินหมีน กวางซีว เหล่านี้ก็ทำได้ เพราะไม่
 ...ยากอะไรนัก เว้นแต่ร้านค้าที่เป็นบริษัทจำกัด หรือเป็นห้างร้านใหญ่โตเหล่านั้น
 ...เค็กมีชัยปีที่ ๒ บางทีอาจจะทำไม่ได้

หรืออย่างอื่นสำเร็จมาจากนอกเราไม่ต้องวิตกวิตถุหนั้น แต่อย่างไรก็ดีร่างพระราช
 บัญญัติที่เสนอเขามานี้ ^{+ ประเด็น} เมื่อข้อข้องใจอยู่หลายประการ คือเด็กที่สำเร็จมัธยมปีที่ ๒ ใหม่ ๆ
 ไม่ใช่สำเร็จมัธยมปีที่ ๒ ทุกคนเป็นสมุหบัญชีได้ เราตราไว้ว่าจะต้องมีใบประกาศนียบัตร
 หรือใบรับรองของอธิบดีกรมสรรพากร—จึงเป็นสมุหบัญชีได้ เมื่อจ้างใครแล้วต้องเสนอ
 รายงานไปยังอธิบดีกรมสรรพากรตรวจสอบ แล้วสมุหบัญชีคนที่เสนอชื่อมานั้นเป็นสมุหบัญชี
 จากกรมสรรพากรหรือยังเหล่านี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นเราให้เด็กสำเร็จมัธยมปีที่ ๒ ทำ
 การอบรม ๒ เดือนแล้ว ๑๐ วัน ๑๕ วันทำได้อีกสอง ถ้าหากว่าเป็นนักเรียนเราไม่ต้อง
 วิตกโดยมาก เราสำเร็จมาจากนอกหรือสำเร็จจากสุภาพ หรือธรรมศาสตร์ ๆ การค้า
 ไม่ใช่ทุนส่วนจำกัด เรา ^{+ เสนอ} พิจารณาให้เด็กเข้าไปฝึกหัดเสียก่อน สำหรับเด็กที่สำเร็จมัธยม
 มปีที่ ๒ นั้น ~~บุตรบรรพบุรุษ~~ เราให้มีประกาศนียบัตรเสียก่อน แล้วใครให้ประกาศนียบัตร
 ข้างหน้าขอเรียนว่า เราสามารถจะออกกฎให้กระทรวงได้ ในการให้ ~~อธิบดี~~ อธิบดีกรมสรรพากร
 เปิดคอมมิตีเป็นคราว ๆ เด็กที่มาอบรมถ้ามีความรู้พอจะให้ประกาศนียบัตรซึ่งเราสามารถ
 จะแก้ไขข้อบกพร่องได้แล้ว ข้างหน้าคิดว่ารัฐบาลผู้ ~~ผู้~~ ที่นั่นคงจะมีใจเอื้อเฟื้ออย่าง
 กว้างขวางที่จะอบรม ~~เด็ก~~ เด็ก ~~ผู้~~ เเยะแยะที่มาอบรมจนเข้าแล้ว มีสมาชิกหลายคนซึ่งได้เสนอ
 อย่างเข้าพเจ้ามาขอให้ไปฝากโรงเรียน ~~ที่~~ สหสสหลวงชำนาญ ๆ โรงเรียนยาสูบ นำไปฝาก
 บางปีชั้นทุกหนทุกแห่งทุกโรงเรียนก็ไม่ได้คู่แค้นไปหมดเหล่านี้เป็นต้น แล้วนักเรียนที่สำเร็จ
 ที่ ~~ที่~~ / ก / ไม่มัธยมปีที่ ๒ ที่ ~~ที่~~ / ก / ไม่ตามโรงเรียนทั่ว ๆ ไป จะไล่ให้แตกกันไปทำไรไถนา
 ความที่อาชีพบรรพบุรุษเขาไม่ไป ถ้าเขาไปอาจจะเป็นประโยชน์ไม่ใช่น้อย —

ยิ่งกว่านั้นท่านรัฐมนตรีว่าการมีความสนใจเป็นประการที่ ๓ ก็คือว่าในปัจจุบันนี้ความ
พระราชบัญญัติการบัญชีปี พ.ศ. ๒๕๕๒ ได้มีบัญญัติแล้วว่า "ร้านค้าจะต้องทำบัญชีเป็น
ภาษาไทย" ข้อนี้ข้าพเจ้าไม่เถียงและทุกร้านทำบัญชีเป็นภาษาไทย จริงอยู่ แต่บัญชี
ภาษาไทยที่ร้านค้าทำนั้นผิดวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติการบัญชีที่เป็นอยู่ทุกวันนี้ การ
ลงบัญชีนั้น ขาดลงเป็นภาษาต่างคำว ัวก่อน ก็ใช้เวลาประมาณ ๒ เดือนจะมีนายหน้าทากิน
เดินสพัด ไปที่ละร้านแล้วเอาบัญชีการค้าภาษาต่างคำว นั้นมาร้อยกรองแปลเป็นภาษาไทย
ขึ้น คือ ๒ เดือนเขาจะทำกันครึ่งหนึ่ง และการลงบัญชีนั้นเป็นภาษาไทยนั้นก็ถึงความบัญชี
ของร้านนั่นเอง เหล่านี้เป็นต้น ข้าพเจ้าคิดว่าเป็นการบกพร่องไม่น้อยที่ช่วยบัญชีแบบนี้
เป็นประการหนึ่ง

การทำบัญชีที่ท่านรัฐมนตรีเข้าใจนั้นก็เป็นการช่วยบัญชีตามที่ข้าพเจ้ากล่าวมา
แล้ว การทำบัญชีประเภทนี้ได้ทำความเดือดร้อนให้แก่ร้านค้าทั่ว ๆ ไป ยิ่งกว่านั้นยังทำ
ให้เกิดการคอร์ปชั่นกันขึ้นในวงการกรมสรรพากรเป็นอันมาก นายร้อยสารองปีพ.ศ. ๒
ก่อน ๆ นั้นไม่มีงานทำ ก็เอาเข้าบรรจุในกรมสรรพากร มีหน้าที่ตรวจบัญชีบ้าง ตรวจ
อากรและศุลกากรบ้าง ถ้าร้านไหนไม่ทำก็ต้องเอาเงินมา ๕๐๐ บาทหรือ ๑,๐๐๐ บาท
อย่างนี้เป็นต้น นี่เป็นวิธีการที่ทำให้เกิดการคอร์ปชั่นกันขึ้น เพราะร้านค้าที่ไม่ทำบัญชี
ให้ถูกต้องเพื่อเป็นการหลบภาษีอากรอย่างนี้ทำให้ภาษีอากรที่รัฐควร ได้นั้นต้องลดน้อยลง
เป็นอันมากทำให้รัฐขาดรายได้ และรายได้พวกนี้ก็ต้องมาจากทางกรมสรรพากร เพราะ
ฉะนั้นในเรื่องการดำเนินการค้าต่อไปข้าพเจ้าคิดว่าถ้าหากมีสมุหบัญชีการค้าประจำอยู่
ทุก ๆ ร้านแล้วจะเกิดข้อบกพร่องไม่ได้ง่าย และอาจจะยังผลดีขึ้นอีก และทุกวันนี้เรื่อง
เหล่านี้ก็ได้เข้าสู่วงการตำรวจบ่อยที่สุด ที่ท่านบอกว่าเราจะแก้ไขเรื่องการบัญชีนี้จะต้อง
มีคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินนั้น มีแค่ไหนจึงจะพอที่จะไปตรวจความทั่วบ้านทั่วเมืองได้

โดยเขตจังหวัดสระบุรีและนครสวรรค์ ๑๐ ปีแล้วไม่เห็นมีคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินไปตรวจ จึงเป็นกรณีเหลือวิสัยที่จะทำการแก้ไขปัญหาเรื่องนี้ให้รัดกุมได้ นอกจากทำการตรวจเงินแผ่นดินขององค์การรัฐบาล และกระทรวงทบวงกรมแล้ว เมื่อเป็นอันเข้าพิจารณาว่างประมาณรายได้ของรัฐที่จะใช้จ่ายนั้นก็ขาดไป คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินจะไม่ทำการตรวจเราจะแน่ใจหรือว่าเขาทำงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริตเสมอไป ให้ทำงานฝ่ายเดียวเช่นนี้ควร จะให้สมมุติฐานอีกฝ่ายหนึ่งหาจะดีกว่า

ฉะนั้นขอให้ยุติฟ้องฟ้องเท่านั้นมิฉะนั้นจะ ไปกันใหญ่

นายเปี่ยม ณ สงขลา (ราชบุรี) : มีบางประการที่ไม่สมควรนำออกมาในกฎหมาย
แต่ที่รัฐสภาไม่มีโครงการที่จะไปยื่น มี หลักเกณฑ์ที่ อธิการบดีไม่พิจารณา

จะมีเพิ่มในมาตรา ๔ เรื่องสมทบดูซิร้านค้า แต่ในหลักการของพระราชบัญญัติเห็นว่า
กฤษฎีกา ถ้าหากว่ารัฐบาลเสนอมาแบบนี้ เข้ามาหมดก็สู้กันจะมีผลร้ายมาก.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เพราะฉะนั้นขอเพียงเท่านี้ ออกออกไปนอกเลย
อันนี้ขอเพียงว่า เมื่อทางรัฐบาลขอรับไปพิจารณาก่อนรับหลักการ ผู้เสนอไม่ขัดข้อง จะขอ
ผู้ประชุมว่าอนุมัติหรือไม่ ถ้าหากว่าท่านไม่เห็นควรให้เป็นไปเช่นนี้ก็แปลว่า ไม่ควร
รัฐบาลรับไป ควรจะพิจารณาหนักให้เด็ดขาดในที่นี้ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง

นายพัน นิวาสานนท์ (ชัยภูมิ) : ผมเพิ่งได้รับความกรุณาในการที่มาพูด
วันนี้ ยกมือมาขอบคุณแล้ว ผมขอขอบคุณมาก ความจริงผมเห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติ
นี้ เพราะเหตุว่าเป็นการอุดหนุนให้ในการเก็บภาษีอากรกันเป็นเงินภาษี แต่ว่าใน
กรณีที่ข้าพเจ้าเป็นผู้แทนราษฎรในสภาฯ ข้าพเจ้าได้ปรึกษาต่อหน้าเสวตร จิตรว่า จะปฏิบัติ
กับและรักษาไว้ซึ่งรัฐธรรมนูญ ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับด้วยการเงินได้มีรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๕๓ บัญญัติไว้ว่าอย่างน้อยต้องมีนายกรัฐมนตรีเป็นผู้รับรอง คือไม่กล่าวรับรอง กรณีใด
เป็นที่สงสัยก็ให้พระราชกฤษฎีกาเป็นผู้วินิจฉัยว่าจะ เป็นพระราชบัญญัติเกี่ยวกับด้วยการ
เงินหรือไม่ เมื่อเป็นเช่นนี้อยากจะถามท่านประธาน ฯ ว่าท่านประธาน ฯ ได้พิจารณา
หรือแปลว่าพระราชบัญญัตินี้เกี่ยวกับด้วยการเงินหรือไม่ จึงจะ เสด็จมาพิจารณา ก็นั่งในสภา
ต่อไป.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พระราชบัญญัติไม่เกี่ยวกับการเงิน ขอให้ท่าน
รัฐธรรมนูญ ไม่เกี่ยวกับการเงิน ถ้าเกี่ยวกับการเงินต้องส่งให้

นายพัน นิวาสานนท์ (ชัยภูมิ) : ผมว่าเกี่ยวกับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ออก่าเสียงประธาน ฯ เพราะประธาน ฯ เป็นผู้
พูด ขออย่าพูดเรื่องนี้ เขาแต่เพียงเท่านี้ ถ้าหากว่าเรื่องนี้มีรัฐบาลขอรับไปพิจารณา
รับหลักการ ท่านผู้เสนอไม่ขัดข้อง ถ้าหากว่าที่ประชุมไม่เห็นเป็นข้ออย่างอื่นถือว่าที่ประชุมนี้

230

อุดม ท.71/2

มติให้รัฐบาลรีบไปพิจารณาทำก่อนรับหลักการ ได้

ขอไปพิจารณาหมายเลข 7 ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่ง
พาณิชย์ (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2495 ซึ่งนายเปศลย์ จิราภรณ์เป็นผู้เสนอ

(สำเนา)

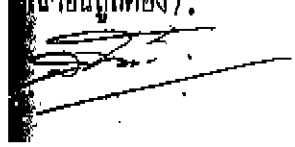
บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
(ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๕

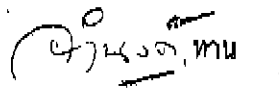
หลักการ

เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่เกี่ยวเนื่องการกู้ยืมเงิน
และดอกเบี้ย

เหตุผล

- ๑. แก้ไขเพิ่มเติมวงเงินการกู้ยืมที่คงเหลือหลักฐานเป็นหนังสือจากทำสัญญา
การยืมเงิน ทั้งนี้เพราะค่าของเงินสมัยเดิม กับสมัยนี้แตกต่างกัน ทั้งนี้เป็นการให้ความ
แก่ความยุติธรรมแก่ผู้ยืมเงินกันเพียงสุจริตธรรมดา ไม่ต้องนำหลักฐานเป็นหนังสือให้เป็นการยุ่งยาก
  - ๒. แก้ไขเพิ่มเติมว่า ในกรณีที่ยืมหรือผู้ให้ยืมเป็นผู้ไม่รู้นหนังสือ ต้องนำหลักฐาน
ที่บ่งบอกหนี้ใหญ่มาหรือหลักฐานอื่น หรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง หรือผู้รู้กฎหมายเขียนไม่
ออกอุปฤกษ์าศาสตร์ หรือทำนายความ ทั้งนี้เพื่อเป็นการคุ้มครองป้องกันความยุติธรรม
ผู้ยืมไม่ให้ถูกหลอกลวง หรือฉ้อโกงได้โดยง่าย
- เหตุผลละเอียดคนอื่นจากนี้จะแสดงในสรุปรายงาน

นายอนุชิต /

นายอนุชิต /
นายอนุชิต /

(ไปรษณีย์)

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

(ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๕

.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
เรื่องการกู้ยืมเงิน

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๕"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๕๐ วัน นับ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๕๓ แห่งประมวลกฎหมาย
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๕๕๓ การกู้ยืมเงินตั้งแต่ห้าร้อยบาทขึ้นไป ถ้ามิได้มีหลัก
กู้ยืมเป็นหนังสืออย่างใดอย่างหนึ่ง ลงลายมือชื่อผู้ยืมเป็นสำคัญ ท่านว่าจะฟ้อง
คดีหาได้ไม่

ในการกู้ยืมเงินมีหลักฐานเป็นหนังสือนั้น ท่านว่าจะนำสืบการใช้เงิน
หลักฐานเป็นหนังสืออย่างใดอย่างหนึ่ง ลงลายมือชื่อผู้ให้ยืมมาแสดงหรือเอกสาร
หลักฐานแห่งการกู้ยืมนั้นได้ เว้นคั้นแล้ว หรือได้แห่งเพิกถอนลงในเอกสารนั้นแล้ว

ในกรณีที่ผู้ยืมก็ค้ หรือผู้ให้ยืมก็ค้ เป็นผู้ไม่รู้หนังสือ การทำหลักฐานการ
ใช้เงินตามความในวรรคก่อนนั้น ต้องกระทำต่อหน้าผู้ใหญ่มากกว่าสองคน หรือ
ฝ่ายปกครอง หรือผู้มีความรู้วิชากฎหมายเห็นสมควรได้ ไม่ต่ำกว่าอนุปริญญาศึกษาศาสตร
ศาสตรบัณฑิต หรือบุคคลทั้งกล่าวคนใดคนหนึ่งลงลายมือชื่อเป็นพยานรับรองลาย
ชื่อนั้นเป็นหนังสือนั้น"

.....
.....

(ลงชื่อ) เติ๋น จิราภรณ์ ผู้ร่าง

(ลงชื่อ) เททาบ โสคินุสิต, ถวิล วัฏฏานนท์, ชัยวิรัตน์ อินทะพันธ์, นิต
ป. ฌานัน, ส. อิศรางกูร, พ. นิสสัยสุข, จารุบุตร, บุญคุ้ม, ป.
ชาญบุษ ไรบคำมิ่ง, ส่อง มารังกุล, แคลว นรปติ, ประภาส คงสม
อารีย์ คณิตเวชกุล, โฉง สุวรรณหัตถ์, ถัง พรหมมาภพ, หลวงเจริญ
สวัสดิ์ คำประถอม, บุญปาง ทองสวัสดิ์ ผู้รับรอง.

สำเนาถูกต้อง.

๑๕,๑๕ น.

นายเบ็จ จิราภรณ์ (พีจีที) : ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิก
ผู้มีเกียรติ ข้าพเจ้าขอเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและ
พาณิชย์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๕๕ โดยมีหลักการและเหตุผลดังต่อไปนี้

หลักการ

เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่เกี่ยวข้องกับการกู้ยืมเงิน
ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

เหตุผล

๑. แก้ไขเพิ่มเติมวงเงินการกู้ยืมที่ควรทำหลักฐานเป็นหนังสือจากทำสัญญา
เป็นคำอธิบาย ทั้งนี้เพื่อกำหนดวงเงินสมยอมกับ สมัยนี้แตกต่างกัน ทั้งนี้เป็นการให้
ความสะดวกแก่ราษฎรที่กู้ยืมเงินกันเพื่อธุรกรรมการค้า ไม่ต้องทำหลักฐานเป็นหนังสือ
ให้เป็นยุ่งยาก

๒. แก้ไขเพิ่มเติมว่า ในกรณีที่ผู้กู้หรือผู้ให้ยืม เป็นผู้ไม่รู้นิติสัมพันธ์
หลักฐานการกู้ยืมต่อหน้าผู้ให้ยืมหรือก่อนนั้น หรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง หรือผู้ถูกกฎหมาย
เทียบไม่ต่ำกว่าอนุปริญญาตรีศาสตร์ หรือเทียบเท่า ทั้งนี้เพื่อเป็นการคุ้มครองป้องกัน
ราษฎรผู้ไม่รู้นิติสัมพันธ์ให้ถูกหลอกลวง หรือข้อ โกง โฉก โฉงง่าย

ร่างพระราชบัญญัติก็มีหลักการ และเหตุผลสั้นๆที่แถลงในบันทึกหนังสือ
แจกท่านสมาชิกแล้ว นอกจากนี้ข้าพเจ้าขอแถลงเหตุผลรายละเอียดประกอบกรณีย
หลักการต่อท่านสมาชิกทั้งหลายดังต่อไปนี้ ความจริงยอมรับกันแล้วว่าคนไทยเราจำ
นวนเปอร์เซ็นต์ที่ไม่รู้นิติสัมพันธ์เป็นจำนวนมาก ซึ่งสถิติกระทรวงศึกษาธิการ ก็ยอมรับ
ชี้ว่า คนที่ไม่รู้นิติสัมพันธ์ของประเทศเราไม่รู้นิติสัมพันธ์ ๒๐-๕ คนรู้นิติสัมพันธ์ ๓๐ กว่า

เปอร์เซ็นต์ _____

ในจำนวนผู้ที่ไม่รู้นั่งสือจำเป็นต่องประกอบอาชีพของเขาซึ่งมีการดูหมิ่น และผลปรากฏจาก
 ภาพเจ้าเองมีหน้าที่เกี่ยวกับเรื่องการค้าและนายความที่เขาคิดเรื่องการค้า ๑๖ ปี
 ที่ไม่รู้นั่งสือ/สืองานตีกรรมทั้ง/ผู้รู้หนังสือที่รัก/หนังสือซึ่งตั้งใจจะเอารักเอาเปรียบ
 ฎฐรที่ไม่รู้นั่งสือยอมเสียเปรียบเป็นอันมาก และในที่สุดผู้ไม่รู้นั่งสือก็แพ้คดีเป็น
 วนมากเช่นเดียวกัน เหตุนี้จึงมีการแก้ไข

ราษฎรผู้ไม่รู้หนังสือในที่สุดก็ตกเป็นจำนวนมากเช่นเดียวกับ โดยเหตุนี้แหละจึงได้มีการ
กฎหมายมาพิจารณานี้ เพื่อให้เป็นการช่วยเหลือให้ราษฎรผู้ไม่รู้หนังสือได้~~รับ~~รับความเป็น
หรือป้องกันกิจการขอ โกงหลอกลวง ได้โดยง่าย นั้นประการหนึ่ง

และนอกจากนี้ในเรื่อง~~เงิน~~เงินนี้เหมือนกัน ความจริงนี้ หมายถึงไขประมวลกฎหมาย
๕๓๓๓ อยู่ในบรรพ ๒ ของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งประกาศใช้แต่ปี พ.ศ. ๒๔๖๕
นั้นก็เป็นเวลาสิบ ๆ ปีแล้ว จำนวนเงินที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้คือกำหนดเพียง ๕๐ บาท
ไม่กว่า ๕๐ บาทแล้วต้องทำหลักฐานเป็นหนังสือ แต่อัตราเงินในสมัยปัจจุบันนี้ท่านสมาชิก
หลายท่านทราบแล้วว่าได้มีอัตราเปลี่ยนแปลงไป เพราะฉะนั้นจำนวนเงินเพียง ๕๐ บาท
นี้ ถ้ายังจะคงไว้ก็ไม่เหมาะสมกับการสมัย และอัตราจำนวนเงินต่าง ๆ เกี่ยวกับประมวล
กฎหมายแพ่งและพาณิชย์นี้คือประมวลวิธีพิจารณาความคดี เราก็ได้พยายามแก้ไขให้สมดุลกับอัตรา
เงินของเรามีปัจจุบันเสมอมา เพราะฉะนั้นเหตุผลในการแก้ไขวงเงินจาก ๕๐ บาทเป็น
บาทนั้นก็จะเป็นการ ข้องใจประการใด~~ใน~~เหตุผลในเรื่องนี้ให้ท่านผู้ใหญ่นาน
พยานรู้เห็นในการกู้ยืมเงินของผู้ที่ไม่รู้หนังสือนั้น ทุกท่านอาจจะเห็นว่าเป็นการ เริ่มการระ
การราษฎร หรืออาจจะนับคดีอยู่ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์บรรพ ๘ แล้วว่าในกรณี
วางลายมือชื่อแล้วต้องมีพยานรับรอง ๒ คนจึงเป็นอันใช้ได้ จริงอยู่นั่นก็เป็นการคุ้มครอง
ผู้ไม่รู้หนังสือก็จริงอยู่ แต่ข้าพเจ้าเห็นว่ายังไม่พอ เพราะเหตุผลในการกู้ยืมเงิน เช่นนาย
เงินนาย ๕. แล้วให้พยานเต็มไป~~ไว้~~ ๒ ไป แต่ภายหลังปรากฏว่าที่กู้ยืมกัน ๕๐ บาท
กลายเป็นห้าพันบาทไปเสียแล้ว แกจะแก้ไขอย่างไรก็ไม่ได้ เพราะพยานที่เต็มไป~~ไว้~~วัน
มากก็เป็นพวกผู้ให้ยืมนั่นเอง เรื่องนี้ข้าพเจ้าคิดว่าท่านผู้แทนก็คงจะได้รับคำร้องจากราษฎร
เข้ามา และบางทีท่านสมาชิกบางท่านอาจจะมีส่วนอยู่ตามบ้านนอกและอาจจะมีการ เช่นนี้
ขึ้นบ้างก็ได้ และในเรื่องการกู้ยืมเงินนี้การ โกงมี ๒ อย่าง ประการที่ ๑ มีการเต็มไป~~ย~~
ย ๆ ไม่ได้ตรอกเงินว่ากู้ยืมกันเท่าไรในเวลาทำหนังสือสัญญา แต่ให้ไปตรอกกันภายหลัง

พจน ๓๓/๒

๒๓๕

ประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งลงจำนวนเงินเหมือนกัน แต่ลงไม่ตรงกับความจริง เช่น
อย่างนี้แรกสุดไว้ว่าพันบาท แต่เขียนไว้ในหนังสือผู้เช่าพันบาท
คู่เงิน

แล้วลงลายมือชื่อไว้ ทำให้ผู้ยากจนยิ่งยากจนกว่าเดิมลงไปอีก และสำหรับเจ้าหน้าที่ที่จะ
 มาเป็นพระยานุเห็นอันนี้ ก็เอาค่าน้ำเงินในหมู่บ้านหรือหมู่บ้านที่ถูกต้องมาเสีย ข้าพเจ้าเข้าใจว่าบุคคล
 เหล่านี้ข้าพเจ้าถือว่าเป็นคนกลาง การที่จะเอาผู้ขึ้นมารับรองลายพิมพ์นิ้วมือ อาจจะเป็น
 ฝ่ายเราของ แต่เอาฝ่ายที่ข้าพเจ้าระบุแล้ว ข้าพเจ้าเชื่อว่าจะเป็นคนกลาง แต่ท่านอาจ
 จะเห็นว่า เป็นการยุ่งยากมากไปอีก แต่ว่าการยุ่งยากเพียงผู้หรือคนจนหรือคนที่ใจเขลา
 ย่อมเป็นสิ่งที่พวกเราควรจะช่วย ท่านทั้งหลายก็ทราบแล้วว่าคนใจเป็นเหยื่อคนฉลาด
 จึงหวังว่าสภานี้คงจะรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เนื่องจากผู้ไม่รู้อะไรเสียได้พ้นจากข้อ
 โกง จึงขอวิงวอนให้ท่านรับหลักการและเหตุผลซึ่งข้าพเจ้า เสนอมานี้ ส่วนรายละเอียด
 เลิศกลาง ๆ หากท่านสนใจประการใดประการใด ก็ขอให้ไปปรึกษากฎหมายหรือแปรรูปคดีใน
 ชั้นรับหลักการแล้วก็ได้ หวังว่าท่านสมาชิกทั้งหลายจะพิจารณากฎหมายฉบับนี้ด้วยดี

๑๕.๒๓ ๒.

นายพันธุ (นครพนม) ^{อินทวณิช} : ร่างพระราชบัญญัติซึ่งมีสมาชิกเสนอมานี้ ก่อนอื่น
 เป็นเรื่องการ เสนอแก้ไขกฎหมายที่เป็นประ ^{มาติ} ~~มาติ~~ แต่ที่เราเสนอแก้ไขหลักการของ
 ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เพราะฉะนั้นก่อนอื่นข้าพเจ้า จึงเห็นว่าเราควรจะได้
 พิจารณาโดยละเอียดถี่ถ้วนก่อนที่เราจะแตะของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
 ซึ่งเป็นหลักใหญ่ ๆ แต่อย่างไรก็ตามขอให้เข้าใจหลักสำคัญประมวลกฎหมายแพ่งและ
 พาณิชย์ตามมาตราที่ท่านสมาชิกผู้เสนอแก้ไขกฎหมาย มุ่งหมายที่จะให้มีหลักฐานเพื่อการ
 ภาษี เพื่อการฟ้องร้อง ความวิตดุประสงค่น่าพูดกันง่าย ๆ ก็คือว่า คดีในการภาษีไม่ได้
 มุ่งยากขึ้น จึงได้กำหนดจำนวนเงิน ๕๐ บาท ไว้ เพื่อให้มีหลักฐานเป็นหนังสือในการ
 ที่จะฟ้องร้องขึ้นเมื่อได้รับหลักการ เสนอไปแล้ว.

257

เข้าใจว่าเมื่จำนวนเงินที่ระบุไว้ถึงจำนวน ๕๐ บาท หรือจะสูงกว่านั้นหรือ
 ก็ตาม ก็เป็นเรื่องของผู้ใหญ่หรือผู้เอง ถ้าจะรักษาประโยชน์ของแกเองในการที่
 ให้เงินเข้าถูกผู้ไป หลักฐานนี้เป็นหลักฐานเพื่อการพิสูจน์เท่านั้น คือตัวคุณเรา
 คุยกันความยุ่งยากก็ไปเกิดขึ้น หรือภายหลังเมื่อแกจะมีหลักฐานแม่เป็นเพียงจดหมาย
 บอกว่าเงินการกู้ยืมเงินเท่านั้น คือผู้กู้หรือหลักฐานในการกู้ยืมเงินมา หลักฐานนี้ก็
 เป็นหลักฐานที่จะฟ้องร้องผู้แล้ว ซึ่งไม่จำเป็นที่จะต้องมีการยื่นฟ้องหรือหมายความ
 เป็นผู้รับรองอีก ที่จะต้องเขียนกฎหมายคุ้มครอง บังคับให้กู้ยืมไม่รู้นั่งสี่ขวบแล้ว
 รั้งก็จะเป็นอย่างนี้ จะไปกำหนดว่าขานหลักฐานที่กู้ยืมเงินจะเงินกำหนดผู้ใหญ่บ้าน
 อยความ แล้วจะเป็นการลงโทษ ข้าพเจ้าเข้าใจว่าร่างพระราชบัญญัติที่ท่านเสนอ
 หนึ่งในการที่จะคุ้มครองผู้ที่จะถูกหลอกลวงโดยไม่รู้หนังสือ แต่ว่าหลักการใหญ่อยู่ที่
 ใหญ่การพิสูจน์ได้ง่ายไม่เป็นการยุ่งยากต่อศาล เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่า
 เป็นการจำเป็นที่เราจะต้องรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติในการแก้ไขประมวลกฎ
 หมายและพาณิชย์ให้เป็นการยุ่งยาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ใดเห็นด้วยว่าเป็นการสมควร...

ร้อยโทจรรยาบุตร เรื่องสุวรรณี (ขอนแก่น) : ความที่ไต่ถามผู้มีเกียรติ
 แห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านได้วิตกกังวลถึงเรื่องที่ใหญ่กว่านั้น
 ยืนหรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง หรือผู้ที่มีความรู้ชั้นนี้ชั้นนั้น มารับรองอาจจะเป็นการ
 ใดคือครั้นให้แก่เจ้าของเงินนั้น เรื่องนี้ท่านไม่พอใจก็อาจจะตกลงกันได้ในส่วน
 การ แต่ว่าหลักสำคัญในการอภิปรายครั้งแรกที่ท่านยืนยันว่ามาตรา ๕๕๑ ใช้ได้
 หมายความว่าเกี่ยวกับประมวลแพ่งและพาณิชย์ซึ่งจะเป็นหลักในการพิสูจน์เรื่องนี้

เป็นหลักในการพิพจน์เรื่องนี้ เท่าที่เจตนาของผู้อนุญาตเสนอเข้ามาสถานนี้ก็ตรงกัน
 ที่ทางหัวใจ คือว่าในการที่ผู้อนุญาตเสนอแก้ตัวเงินในมาตรา ๒๕๓ ว่า การกู้ยืม
 เพียงแค่ ๕๐๐ บาท ขึ้นไป เท่าที่ใครสนับสนุนและลงชื่อรับรองร่างพระราชบัญญัตินี้ก็เนื่อง
 มาจากความจำเป็นว่าสถานการณ์การเงินของประเทศหรือค่าของเงินนั้นถ้าอนุมาณทั่ว ๆ ไป
 ของเงินเวลานี้มีค่าลดต่ำลงมาไม่ต่ำกว่า ๑๐ เท่า ถ้าหากเราไปคิดเทียบอัตราดอกเบี้ย
 อัตราค่าเช่าก็ตาม อัตราเงินลงทุนก็ตาม หรืออัตราการค้าก็ตาม จะเห็นว่าการเงิน
 ในประเทศไทยเวลานี้ตกอยู่ในเกณฑ์ที่สมควรจะไปไม่ต่ำกว่า ๑๐ เท่า เพราะฉะนั้นเมื่อ
 พ.ศ. ๒๔๗๒ ได้กำหนดตัวซึ่งกำหนดหลักฐานในการเพื่อการพิพจน์นี้กำหนด ๕๐ บาท ในการ
 อนุญาตแก้ไขมาในร่างพระราชบัญญัติให้เป็น ๕๐๐ บาทนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าเหมาะสม
 ที่จะเป็นการเพิ่มความรับผิดชอบมากขึ้นอีก ๑๐ เท่า จะเห็นว่าความเดือดร้อนของ
 ผู้สำหรับผู้ที่ใหญ่และผู้นั้น ถ้าไม่บัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมในมาตรา ๒๕๓ นี้ คือว่าถ้าหากว่า
 กันนี้ไม่มีการแก้ไขกฎหมายนี้แล้ว บุคคลที่กู้ยืมเงินกัน ๕๐ บาท ก็ตาม ๕๐ บาท ๕๐ บาท
 สองร้อยบาทก็ตาม ถ้าหากว่าใหญ่แล้วอย่างนี้ไม่มีหลักฐานเป็นหนังสือแล้ว ผู้เป็น
 ผู้ให้หรือเป็นเจ้าของเงินไม่สามารถจะฟ้องร้องว่ากล่าวกันได้เลย คือการขมขืน
 เงินเมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๒ ในจำนวนเงิน ๕๐ บาท ถือเป็นเรื่องที่ดีอยู่ไม่น้อย แต่
 การขมขืนเงิน ๕๐ บาท รู้สึกว่าเป็นอัตราที่ง่ายและคล่องเหลือเกิน เพราะฉะนั้น
 จะให้บุคคลกู้ยืมเงิน ๕๐ บาท ร้อยสองร้อยบาทก็ไม่ควรจะทำให้เป็นกฎหมายตาม
 พ.ศ. ๒๔๗๒ ก็ควรจะรับรองว่าเงินจำนวนไม่ถึง ๕๐๐ บาทนั้น ก็ควรจะรับรองได้ว่าเป็น
 ขมขืนโดยถูกต้อง แต่ถ้าหากว่าเกิน ๕๐๐ บาท บาทขึ้นไป เช่น ๕๐๐ ถึง ๑๐๐๐ จึง
 จะบังคับเป็นหนังสือ

- ๒๐๐๐,๐๐๐ - ๒๐๐๐ อะไรเข่นนี้แล้วจึงสมควรบังคับ ถ้าหากว่า

กับแล้วก็จะเกิดลำบาก เพราะความปกติการเพิ่มเงินทั่ว ๆ ไป เคี่ยวนี่

- ๕๐ บาท ๑๐๐ บาท ๒๐๐ บาท ไม่ทำเป็นหนังสือ ออกมมา/เร่ ่องนี้

ชาวนทั่ว ๆ ไปเกิดยุ่งเหยิงกันขึ้น บ้านเจ้าจึงเห็นด้วยกับท่านที่เสนอจะแก้ไข

กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๕๓ นี้

นายสนนที สบายสว่าง (นครปฐม) : ในการที่จะแก้ไขกฎหมาย

กฎหมายว่า ถ้าหากว่าเพิ่มเงิน ๕๐๐ บาทแล้วจะเป็นการกำจัดความเดือดร้อน

ถ้าเห็นว่าจะเป็นการเดือดร้อนยิ่งขึ้น และในการที่จะเป็นต้นข้อยความกัน

กันมากขึ้น เพราะเราจะขยายอัตรา ๕๐ ให้เป็น ๕๐๐ อัตรานั้นก็จะเป็นไป

เดือดร้อนทั่วกันมาก ถ้าไม่ดูไม่ทราบ สืบว่าไม่มีหลักฐาน การที่จะฟ้องร้อง

บุคคลศาลมากขึ้น เพราะฉะนั้นการดูนั้นไม่ว่าจะดูเท่าใดก็ตามควรจะต้อง

หน้าเป็นหนังสือ การฟ้องร้องหรือการคัดโกงก็จะลดน้อยลงไป ยิ่งคนใน

สังคมเวลานี้ด้วยแล้ว จะไว้วางใจกันก็ไม่ได้ เพราะฉะนั้นเราควรที่จะหา

หลักฐาน ถ้าไม่เข่นนี้แล้วก็จะเป็นการเปิดโอกาสให้ศาลมีพะยานเท็จมากขึ้น

ดูแล้วก็บอกที่ไม่ได้ดู อะไรอย่างนี้ ก็จะเป็นการยุ่งยากกันใหญ่ และเป็น

ได้ เมื่อไม่ทำหนังสือก็เท่ากับเป็นใจให้เขา ทำผู้แทนขึ้นมาที่ละร้อยสองร้อย

กันตัวเองเลยกล่าว ไปถึงประชาชน อันนี้ข้าพเจ้าเห็นว่ามันจะเป็นการ

กฎหมายนี้เป็นหลักประมวล ที่ไม่ประมวลกฎหมายนี้เราจะต้องใคร่ครวญให้

กว่าจะควรจะเป็นประมวลเรื่องร้อยละต้องใช้เวลาอัน ความทรงจำของ

หรือความเข้าใจของประชาชนสามัญทั่ว ๆ ไปที่ไม่ได้ศึกษามากแล้ว ถ้า

ก็จะผิดไป เมื่อผิดไปแล้วก็จะเกิดความลำบาก อย่างนี้ก็จะเกิดการคัดโกง

กัน ๑๐๐ ก็เติม ๐ ให้เป็นพัน ๑,๐๐๐ ก็เติม ๐ ให้เป็นหมื่น

เพราะไม่มีนักกฎหมายหรือผู้ใหญบ้าน หรือไม่มีผู้รู้กฎหมายว่าจะเห็นด้วยหรือไม่ใช่นัก
 ขงหาเรื่องคน คนที่รู้มากก็โกงมากไม่แน่แท้ ู่มากก็โกงมาก เข้าทำนองที่ว่า "คนคนพาล
 ฆาตพาไปหาผิด คนดีหาค บัณฑิตพาไปขึ้นโรงขึ้นศาล" เราไม่ไว้ใจเขาก็เอาลูกหลาน
 ของเราที่รู้หนังสือไป เขียนดูหรือไม่ดู ชื่อเขาเขียนลงไป คนใจเป็นมเหย์คนฉลาด
 คนฉลาดก็โกงคนใจเหมือนกัน ชื่อนี้เป็นคำพิงเพย ตามหลักกฎหมายควรสืบฐานว่าทุกคน
 เป็นคนสุจริต จนกว่าใคร ไม่สุจริตก็ลงโทษแล้วก็มีศาล มีโรงพักพิสูจน์เขาอยู่แล้ว ก็จะมีเพิ่ม
 คุกโรงรศาลขึ้นมาก ผลที่สุดพูดที่หาไม่พอเรือหน่ คุกโตมา ๕๐๐ ทนาย
 ๑๐๐ แล้วนิดหน่อย เขาก็ไม่ทำให้ ผลที่สุดก็คงเหลือแต่กางเกงขาถวย ใจห
 ใจและจำเลยเหลือแต่กระดูกที่หนัก เป็นอันหมดไป ยิ่งกว่านั้นโจทก์และจำเลยก็คงแบ่ เพราะ
 คุก/มีหลักฐานเป็นหนังสือไม่ เรียบรอบพอ—ไม่ต้องฟ้องร้อง เรียนว่ากูหนีมีสินเท่ากัน ทำนี้
 เพราะว่างกแล้ว ~~เพราะฉะนั้นคดีนี้คงประหารเป็นเล็ก ๆ น้อย ๆ โดยไม่จำเป็น~~
 ฎพเจ้าไม่เห็นด้วย เพราะฉะนั้นไม่จำเป็นที่จะต้องรับหลักการกฎหมายฉบับนี้

๑๕.๓๖ น.

นายเผด็จ สิริภรณ์ (พิจิตร) : ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ได้อธิก
เห็นมาหลายประการด้วยกันนั้น ข้าพเจ้าใคร่จะชี้แจงดังนี้

ประการแรกท่านบอกว่าไม่ควร จะแก้ไขกฎหมายที่มีประมวล ความจริง
กฎหมายที่เป็นประมวลก็เคยมีการแก้ไขกันมาแล้ว แต่การแก้ไขนี้ แก้ไขให้ดีขึ้นนั้น
ประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่งอัตราวางเงินที่ข้าพเจ้ากำหนดไว้ นั้น ข้าพเจ้าหมายความว่า
ว่าอย่างนี้ คือกำหนดเสียที่นี้ทีเดียว ไม่ควร จะให้มีการแก้อ่อยๆ เช่นอัตราค่าของเงิน
เป็นต้น คือเดี๋ยวนี้การเศรษฐกิจของเราเป็นอย่างไรท่านก็ทราบ ถ้า ๕๐ บาทเป็น
๕๐ บาทอยู่ไม่ควรแก้ ถ้าหวลไปหาสมัยเก่าก็อย่าไปแก้ เมื่อหวลกลับมาเก่าแล้วไม่ค
็นก็ควรแก้ นี้จุดประสงค์เพื่อจะแก้จาก ๕๐ บาทเป็น ๕๐๐ บาท เพราะค่าของเงิน
สมัยเดิมกับสมัยนี้แตกต่างกัน นี้เพื่อจะวางหลักการกู้ยืมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น และใน
กรณีเช่นนี้ข้าพเจ้า เห็นว่ามีความจำเป็นจึงควรแก้

ที่ท่านสมาชิกให้ข้อสังเกตประการที่สองอีกอันหนึ่งก็คือว่า การที่ขยาย
วงเงินเช่นนี้อาจทำให้ให้เกิดฟ้องร้องกันขึ้นยังโรงศาลได้มาก การกู้ยืมเงินกัน
เพื่อภารกิจเพียงธรรมดาเท่านั้นในอัตราวางเงินไม่เกิน ๕๐๐ บาทเป็นปกติประจำวัน
แล้ว ซึ่งถ้าเราแก้กฎหมายฉบับนี้แล้วทำให้การหลบลูกกฎหมายสะดวกขึ้น การโกง
การไม่โกงก็เป็นไปได้ ทั้งสองฝ่ายต้องระมัดระวังเป็นธรรมดา ถ้าไม่เชื่อถืออย่าง
นี้ ๕๐๐ บาท แม้ ๑๐ บาทที่ทำหลักฐานได้ ถ้าเชื่อถือก็ไม่ต้องทำหลักฐาน ถ้าไม่เชื่อ
ถือเกิน ๕๐ บาทก็ต้องทำหนังสือเป็นหลักฐาน ถ้าต่ำกว่าก็ต้องทำ คือ ๑๐ บาท
๑๐ บาททำหลักฐานได้ เพื่อเป็นหลักฐานในการพิสูจน์

๒๔๓

๑๑/๑๘/๖.
๑๕.๔๘ น.

พระนิติข้าราชการพิเศษ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม : เรื่องนำคำที่ท่าน
 มาชิกเสนอแก้ไขกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เกี่ยวกับการกู้ยืมเงิน ข้าพเจ้าอยากจะขอเรียนว่า
 ความห่วงใยของท่านสมาชิกผู้เสนอข้อนี้ห่วงใยถึงเรื่องการกู้เงินและราคาเงินกู้ค่า
 กู้เงิน ๕๐ บาทที่ควรจะแก้ไขเป็น ๕๐๐ บาทนั้น ข้าพเจ้าใคร่จะขอเรียนว่าการกู้
 ยืมเงินนี้มีมาคึกคักขรรค์ เป็นกฎหมายเบ็ดเสร็จ การกู้เงินนี้ต้องทำเป็นหนังสืออย่างน้อย
 เพียง ๔ บาทเท่านั้น ต่อมาเมื่อเกณฑ์ ๕๐ บาท ที่ว่ารากรู้ไม่เข้าใจนั้น ไม่น่าวิตก
 เพราะกฎหมายมีมาแต่คึกคักขรรค์ คือ ๔ บาทขึ้นไปก็ทำหนังสืออยู่แล้ว การเพิ่ม ๕๐ บาท
 เป็นหนังสือนั้น เห็นว่าโดยเจตนารมณ์ต้องการ ให้เป็นหลักฐานการกู้เงินเท่านั้น เพราะ
 การเงินการทองเราทำไรไม่เป็นหลักฐานนั้นท่านก็ยอมรับ อยู่แล้วว่ากฎหมายเงินเป็นของ
 สาธารณะ เป็นชีวิตจิตใจของประชาชน การให้กู้เงินยืมเงินกฎหมายบัญญัติไว้ว่าต้องทำเป็น
 หลักฐาน ท่านอย่าลืมนะว่าหลักฐานนี้เองทำเป็นหนังสือโดยส่วนตัว ที่ ๔ บาทแก้ไข ๕๐ บาท
 ล้มมากไป คือมาตั้งแต่คึกคักขรรค์ เป็นกฎหมายเบ็ดเสร็จ ที่ ๔ บาทกลับมาเปลี่ยนแปลง
 เป็น ๕๐ บาทก็เพื่อตัดความเสียหายของประชาชนและโรงศาล ศาลนั้นถ้าใครมาฟ้องร้อง
 ศาลในเรื่องหนี้ยืมสิน ถ้าไม่มีเอกสารกู้เงินตั้งแต่ ๕๐ บาทขึ้นไปไม่พิจารณา คือ
 แสดงว่าคงแสดงว่าเขาเป็นลูกหนี้ ไม่อย่างนั้นก็ฟ้องไม่ได้เลย เพราะฉะนั้นจำเป็นจะต้อง
 มีเอกสารมาฟ้องร้อง ถ้าหากว่าจะเพิ่มจำนวนเงินเป็น ๕๐๐ บาทจริงจะทำเป็นหนังสือแล้ว
 ข้าพเจ้ารู้สึกเป็นห่วงใยราษฎร คือกรรมกรที่ไม่รู้หลักเกณฑ์อะไรต่าง ๆ จะได้รับความ
 เกือบร้อนมาก เพราะเหตุว่าการกู้เงินนั้นไม่ถึง ๕๐๐ บาทก็มีโอกาสที่จะฟ้องร้องกันได้
 ถ้าหากคดีเป็น เช่นนี้ก็น่าพยานบุคคลไปศาล และไม่ต้องมีเอกสารอะไรมาแสดงเลย
 ก็เป็นเรื่องที่ทำให้โรงศาลทวีมากขึ้น นอกจากความเดือดร้อนของประชาชนแล้ว

ความเดือดร้อนในแง่ โรงศาลก็จะทวีมากขึ้น ข้าพเจ้าได้เคยเป็นผู้พิพากษาคู่ลาการมา
 ๒๐ ปีกว่านี้ รู้สึกว่าคดีที่ขึ้นสืบมีมากทาง โรงศาล เพราะว่าคดีที่ขึ้นสืบเป็นคดี
 ขึ้นหน้าชั้นศาลเกี่ยวกับคดีพิงจะเห็นได้ว่า แม้แต่เนิ่นหลังบังคับ ๕๐ บาท ก็ทำเป็นหนังสือ
 เงิน ๒๐๐ - ๓๐๐ แลยังปฏิเสธว่าไม่ใช่ลายมือของแก แลปฏิเสธมือเป็นเช่นนี้ อย่างให้
 เงิน ๕๐๐ บาทต้องทำเป็นหนังสือลำบาก คดีในระหว่างนั้นก็จะมีคดีขึ้นมากขึ้น ประชาชน
 ก็จะเกิดเดือดร้อนยิ่งขึ้น เพราะเหตุว่าอาจจะหาความกันได้ง่าย คือการทำหนังสือเราจะ
 เขียนหนังสือให้เพราะให้รู้เป็นการยาก เป็นการลำบาก แต่หาพยายามบุคคลมาสอบเป็น
 ของง่าย หากใคร ๆ มาเป็นพยานก็ได้ อย่างนี้เป็นของง่าย ถ้าออกกฎหมายไปแล้วกรณี
 ความเดือดร้อนก็จะมีความขึ้นแก่ประชาชน และคดีโรงศาลก็จะเพิ่มขึ้นนั้นประการที่หนึ่ง
 อีกประการหนึ่ง ข้อ ๒. ที่ท่านสมาชิกเป็นห่วงโยหนักหนาเฉพาะผู้ที่ไม่มีหนังสือ แต่การ
 เป็นห่วงของท่านกลับจะได้รับความเมตตาสงสารจากผู้มีหนังสือ ท่านกลับบังคับให้ผู้ไม่มี
 หนังสือต้องไปทำหนังสือสัญญากันที่บ้านท่านหรือผู้ใหญ่ผู้ใหญ่นบ้านหรือนิติศาสตร์บัณฑิต
 หรือทนายความที่มีหนังสือว่าหนที่จะเวทนาผู้ไม่มีหนังสือบังคับ เช่นนั้นถือว่าถ้าไม่ทำหนังสือ
 ก็เป็นโมฆะ ต้องไปทำหนังสือก่อนหน้ากับผู้ใหญ่บ้านหรือทนายความ ถ้าผู้ไม่มีหนังสือ
 ก็ไม่ทำก็กลายเป็นโมฆะอย่างนี้เป็นผลร้าย แลวิธีที่จะหนังสือจะเห็นได้ว่าผู้
 มีหนังสือแบ่งชั้นวรรณะว่าคนมีหนังสือแล้ว ทำกันเองก็ได้ แต่ผู้ไม่มีหนังสือให้ไปทำ
 กับท่านผู้ใหญ่บ้านหรือทนายความหรือนิติศาสตร์บัณฑิต ผู้ที่เสนออุทธรณ์ประสงค์อันนั้นไม่น่า
 จะเป็นเช่นนั้น เราควร จะสนับสนุนผู้ไม่มีหนังสือ แต่กฎหมายฉบับนี้บังคับให้ลำบากขึ้นอีก

เราควรจะสนับสนุนผู้ไม่รู้หนังสือ แต่ตรงกันข้ามกฎหมายที่ออกมาใหม่นี้ตามร่างนี้กลับทำ
 ให้ราษฎรผู้ไม่รู้หนังสือต้องลำบากไปอีก คือกฎหมายที่เป็นมาแล้วนี้ เขาใช้คำว่า "ให้มี
 หลักฐานเป็นหนังสือ" ไม่ใช่มุ่งตัวว่าต้องมีหลักฐานผู้เป็นหนังสือ การรับสภาพที่ไม่จำ
 เป็นว่า เราผู้ไม่มีเงินใครเขาสองร้อยหรือห้าร้อยบาทก็ตามไม่ต้องมีหนังสือสักตัวเดียว
 เข้าแล้ว แต่ต่อมา เรามีหนังสือถึงเพื่อนรับสภาพนี้ เขาอาจจะเอาหนังสือนี้มาอ้างเป็น
 ฐานะกันก็ได้ฉันใด หากผู้ไม่รู้หนังสือต้องไปทำหนังสือกับกำนันผู้ใหญ่บ้านว่าข้าพเจ้า
 ผู้ไม่มีเงินจริง กฎหมายก็ฟ้องร้องไม่ได้ เพราะว่ากฎหมายบังคับว่าต้องทำกับกำนันผู้ใหญ่
 บ้านเท่านั้น ไม่อย่างนั้นไม่เป็นหลักฐาน เพราะกฎหมายบังคับอย่างนั้น เพราะฉะนั้นตาม
 หลักการและเหตุผลที่เรียนมานี้ข้าพเจ้าเห็นว่าถ้ากฎหมายนี้ไปออกไป นอกจากทำความ
 เดือดร้อนให้แก่ประชาชนทั่ว ๆ ไปในการกู้หนี้ยืมสินกัน ซึ่งกฎหมายบังคับว่าการจะฟ้อง
 ร้องต้องเอาหลักฐานมาฟ้องร้องต่อศาลก็จะมีทวีมากขึ้น เอาพระยานุเคราะห์มาสืบเท่านั้น
 ก็ฟังได้แล้วว่าผู้กู้หนี้ยืมสินกัน และมีสมาชิกของท่านกล่าวว่ามีบางรายผู้กู้หนี้ยืมสินสามารถรับมา
 หรือห้าร้อยบาทแล้วฟ้องร้องไม่ได้ ข้าพเจ้าขอเรียนว่าสมาชิกทุกท่านอาจจะถูกมาทั้งนั้น
 เพราะว่าอย่างเพื่อนฝูงเขามาผู้ไม่มีเงินทั้ง บางทีเราก็ไม่อยากทำเป็นหนังสือเพราะ
 เกรงใจกันอะไรอย่างนี้ นี่ก็ช่วยไม่ได้เพราะสิ่งที่เรารู้แล้วเราไม่ทำ กฎหมายก็ช่วยไม่
 ได้ นี่เป็นเรื่องที่เห็นแก่กันอะไรกัน นี้เราจะให้หนายเขาฟ้องเขาก็ฟ้องไม่ได้ จะทำ
 อย่างนี้ก็ไม่ได้ เพราะว่าบางทีเพื่อนฝูงกันชอบพอกันก็มีเงินยืมยืมยืมยืมยืมยืมยืมยืมยืมยืม
 พันบาทเราก็ต้องให้กัน ให้กันเปล่า ๆ ไม่ต้องทำหนังสือ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่า
 ที่กฎหมายบังคับไว้ ๕๐ บาทก็เป็นผลดีอยู่แล้วเพื่อจะป้องกันว่าเราบางทีก็กู้ยืมยืมยืมยืมยืม
 ว่าเงิน ๕๐ บาทใครเขามาผู้ไม่มีเงินเราก็อาจจะให้ไปเปล่า ๆ เลยก็ได้เพราะเงินเพียง
 เท่านั้น แต่ว่าเงินห้าร้อยบาทนี้ บางคนอาจจะเห็นไม่ไฉนเลย เสียเวลาไปศาลและค่าของ
 เงินนี้จะไปเทียบว่าแต่ก่อน ๕๐ บาทราคาอย่างหนึ่ง แล้วเวลานี้ ๕๐ บาทราคาอย่าง

กชน ๘๓/๒

๑๑๓

246

ถึง แต่ว่าเวลานี้แม่ท่านจะถามกรรกรหรือผู้ที่มีอาชีพในทางไม่เหมือนอย่างพวกเรา
อาจจะเห็นว่าเงิน ๕๐ บาทนี้ไม่ใช่เงินนิดหน่อย เป็นจำนวนมากเหมือนกัน

เพราะฉะนั้นถ้าจะเปลี่ยนเป็นจำนวนเงิน ๕๐๐ บาทได้ ข้าพเจ้า เห็นว่าเกินไปและผิดหลักการ จึงไม่ควรรับหลักการอันนี้ เพราะเหตุว่าประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ได้บัญญัติไว้ในบทเฉพาะแล้ว ที่จะมาเปลี่ยนแปลงแก้ไขในหลักการจะเสียหายแก่ประชาชนและศาลด้วยเช่นนี้ ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยที่จะรับหลักการ.

นายเนิ่น เกษสุวรรณ (กรณี) : ได้อภิปรายกันมาเป็นที่เข้าใจดีแล้ว ข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติ ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง

มีสมาชิกรับรอง

นายสวัสดิศัค่าประภอม (นครสวรรค์) : กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายสำคัญ เป็นกฎหมายป้องกันสวัสดิภาพของคนจน ข้าพเจ้ารู้สึกว่ถ้าหากว่ามี การลงมติในขณะนี้แล้ว รู้สึกว่าเป็นการเสียบเปรียบ เพราะเหตุว่าฝ่ายสนับสนุนได้พูดจนจบเกินไป ข้าพเจ้าใคร่ขอให้กรรมการที่รับทราบความเห็นใจจากท่านสมาชิก จึงขอเปิดอภิปรายต่อไป แล้วจะขอชี้แจงว่ากฎหมายฉบับนี้มีความหมายประการใด เพราะเหตุว่าผู้แทนเป็นตัวแทนประชาชน ควรจะพิจารณากันอย่างกว้างขวาง ข้าพเจ้าขอเปิดอภิปรายต่อไป.

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้เสนอขอให้ลงมติ และมีท่านผู้หนึ่งขอให้เปิดอภิปรายต่อไป ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ท่านผู้ใดเห็นควรเปิดอภิปรายต่อไป ขอให้ไปรคบทมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๕ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : หากผู้ใดเห็นควรเปิดอภิปรายต่อไปแล้ว โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๕๕ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่ามีการอภิปราย ต่อไปลงมติว่าสมควรรับหลักการหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ

๒๕๑

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติ
เป็น เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน
(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๕

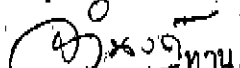
หลักการ

เพื่อแก้ไขพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง
และสิ่งเทียมอาวุธปืนที่ใช้อยู่ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน

เหตุผล

เนื่องด้วยอาวุธปืนเถื่อน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ฯลฯ ซึ่งยังไม่ได้
มีใบอนุญาตและปฏิบัติการให้ถูกต้องตามกฎหมายขณะนี้มีอยู่มาก ประกอบกับอาวุธปืน ฯลฯ
ของราชการทหารเรือได้สูญหายไปเมื่อคราวเกิดกบฏเมื่อ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๕ นี้ อาวุธ
ปืนที่ค้าง ๆ มาก ผู้ได้รับไว้ก็ไม่กล้านำมาคืนหรือขายแก่ทางราชการเพราะเกรง
ความผิด อาวุธและวัตถุระเบิดเหล่านี้ก็บ่อมเป็นภัยแก่ประชาชนและรัฐบาลในกาล
ข้างหน้า จึงควรให้เข้ามาอยู่ในความควบคุมของกฎหมายและนายทะเบียนเสีย สำหรับ
ของทหารส่วนที่ทางราชการจะรับซื้อไว้ ผู้ที่มีไว้ก็จะได้นำมาส่งมอบหรือจำหน่ายให้แก่
ราชการ ได้สะดวกและมั่นใจว่าทางราชการไม่เอาโทษเมื่อมีกฎหมายขึ้นไว้ในระยะ
นี้จึงให้นำมาจดทะเบียนหรือนำมามอบ และหากรัฐบาลจะรับซื้ออาวุธของทหารที่หาย
ไปโดยไม่ผิดกฎหมายไว้ก็เป็นการไม่ผิดกฎหมายและเป็นการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย เพราะ
แต่ละวันละเลยไม่จับผู้กระทำความผิด จึงเห็นสมควรตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้เพื่อจะได้
ป้องกันทั้งทางราชการและประชาชน.

บันทึกต้อง

แผนกทะเบียนทหาร
ผู้ทรงศ. หิมศ

ท่าน.

(โปรดพลิก)

ก. ๓/๕๕

ก. ๕๔/๓ ก. ๒๒๒
๒๒๒

วิจิตรวาทา ไปรคณภมิชฌน

สมาชิคภคมิช ๓ คน

ประธาณสภาฐุแทนรามาทร : ทานฐุโคไมเทินค้าย ไปรคณภมิชฌน

สมาชิคภคมิช ๕ คน

ประธาณสภาฐุแทนรามาทร : เนิอนันวาทิมระฐุมไมรับหคคการ ราชพระ

งานฐุคมิชฌน

คอไป ทนายเสช ๕ ราชพระราชภคมิชฐุคิชาฐุณนิน เคเรืองกระฐุนนิน ฐุคฐุณนิน

ฐุคคไมเพลึง และสิงเทินมชาฐุณนิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๕ ฐุคคนายเทินม ฐุคคณนินท.

ฐุคคณนินท. จารุฐุทร เรืองฐุวรรณ และนายเทินม ๓ สงฐลา เนิณฐุเสณอ ฐุคคไคฐุเสณอ

ฐุคคไคฐุเสณอ

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติอาชญากรรม เครื่องกระสุนปืน
วัตถุระเบิด คอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาชญากรรม (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๔๔๕

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอาชญากรรม เครื่อง
วัตถุระเบิด คอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาชญากรรม พ.ศ. ๒๔๔๐

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติอาชญากรรม
วัตถุระเบิด คอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาชญากรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๔๕"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ไว้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ผู้ใดมีอาชญากรรม เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด
หรือขนาดใดซึ่งยังไม่ได้รับใบอนุญาต โดยชอบด้วยกฎหมายมาด้า ได้นำอาชญากรรม
หรือวัตถุระเบิดดังกล่าวแล้วมาขอรับใบอนุญาต เพื่อปฏิบัติการใหญ่ของคณ
นี้ก่อนนายทะเบียนท้องที่ภายในกำหนดหนึ่งร้อยวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัติ
ไม่ต้องรับโทษตามพระราชบัญญัติอาชญากรรม เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด คอก
สิ่งเทียมอาชญากรรม พ.ศ. ๒๔๔๐ และมีให้นำบทบัญญัติแห่งมาตรา ๕ มาใช้

อนึ่ง หากอาชญากรรม เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิดดังกล่าวแล้ว
ให้รัฐบาลตั้งกรรมการรับซื้อไว้ได้ตามราคาสมควร

- (ลงชื่อ) เทียม ไชยนิพนธ์, ร.ท. จารุบุตร เรืองสุวรรณ, เทียม ณ สงขลา
- (ลงชื่อ) เทพ สุวงศ์สินธุ์, ข. ภูมาศ, ข. พานสัมฤทธิ์, ปรีวรรัตนวิจิตร
- ประสิทธิ์ เอี่ยมศิลา, ประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์, เทพ, ช่างบุญชู ไชย
- ประสิทธิ์ สุทธินิจ, ท. ไชยงยศ, ธวัชรัตน์ อินทะพันธ์, บุญช่วย
- พร มลิตทอง, นิวัฒน์, เมธี จิราภรณ์, เสียง ไชยกาล, หิมภูว
- ปิ่น สืบบุญการณ, ป. จุลละเกศ ยูรัมย์รอง

ศาสตราจารย์

หลวง

๒๕๕๕ น.

นายเต็ม ไชยนิพนธ์ (ครก) : ข้าพเจ้าขอเสนอร่างพระราชบัญญัติ
 อัญชัน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ ๑)
 พ.ศ. ๒๕๕๕ มาสู่สภาฯ ก็โดยมีหลักการว่า เพื่อแก้ไขพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่อง
 กระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืนที่ใช้อยู่ให้เหมาะสมกับสถานการณ์
 ปัจจุบัน คือความมุ่งหมายมีอยู่ว่า ของการที่จะให้มีการจดทะเบียนซึ่งไม่มีทะเบียน
 ใหม่อีกครั้งหนึ่ง เพราะขอเท็จจริงปรากฏว่า ขณะนี้อาวุธปืนต่าง ๆ ซึ่งไม่ได้จดทะเบียน
 เป็นอยู่ในความครอบครองของประชาชนมีอยู่มาก ห้างร้านทางราชการหายไป และ
 เป็นที่หาขึ้นใหม่และซึ่งที่เอกชนหากได้โดยประการต่าง ๆ มีอยู่มาก

มันเหล่านี้ไม่มีใบอนุญาต ไม่มีทะเบียน และไม่ได้อยู่ในความคุ้มครองของเจ้า-
 ภาหลายทะเบียนนั้น เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าเราควรจะเปิดโอกาสให้เขาได้มีระ-
 สหะระบะหนึ่งเพื่อให้เขาได้มีโอกาสจดทะเบียนอีกครั้งหนึ่ง เมื่อเป็นการให้มันเหล่านี้
 เข้ามาอยู่ในความคุ้มครองของนายทะเบียนนั้น และสำหรับเงินที่ไม่ได้ทะเบียนเหล่านี้
 เราจำได้ว่าเราก็ได้เคยทำที่มาจาก ^{สองครั้ง} ๗๗๗ แล้ว คือเราได้เปิดโอกาส เงินที่ไม่
 มีนั้น เพื่อให้เจ้าของนำมาจากใหม่ถึงสองครั้ง แล้วสำหรับ รั้งนี้ที่ทางเราได้เสนอ
 ที่มอบต่อประการคือ

ประการที่หนึ่ง ยังมีอาชญาที่เจ้าของบังเกรงกลัวที่ไม่กล้าจดทะเบียน
 มาก ซึ่งจะได้เปิดโอกาสให้เขาได้จดทะเบียนเสียอีกครั้งหนึ่ง

ประการที่สอง ได้ปรากฏว่าอาชญาบัตรของกองทัพเรือที่บังเรียกรว
 าย ที่ได้เกิดเรื่องเมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ก็ได้หายไปเป็นจำนวนมาก และทั้งเป็น
 ๕๐๐ ๖๐๐ เป็นจำนวนมาก เพราะฉะนั้นเรา ~~ควรจะ~~ คือถ้าจะใหม่เป็นเหล่านี้ไว้ในครอบ-
 ครอบครองแล้ว เขาก็จะนำมายกกับเจ้าพนักงานหรือจะนำมายื่นทะเบียนก็ได้
 คุกกฎหมายนี้ไว้เป็นความผิด และเมื่อทางราชการจะรับซื้อ เขาก็ไม่กล้าที่จะเอา
 จทะเบียน เพราะเกรงว่าจะจับเขาในภายหลัง คือเมื่อเขาเอามาแล้วจะจับเขา
 ยี่สิบ ซึ่งก็อาจจะไม่ได้

แล้วอีกข้อหนึ่ง ขาพเจ้าเห็นว่ากฎหมายนี้ไว้ว่าผู้ใดมีอาชญาบัตรโดยไม่ได
 ทะเบียนเป็นความผิดแล้วกรณีขาพเจ้าก็ใคร่อยากจะไม่รัฐบาลโดยปฏิบัติไปตาม --
 เป็นคือในคราวที่แล้ว -- ซึ่งทางราชการได้ประกาศความในของทางทหาร เรือที่หายไป
 จะให้เขาเอามายกจะรับซื้อเอาไว้ แล้วทางราชการจะไม่เอาโทษ นี้ก็ได้ --
 ไปแล้ว แล้วประชาชนบางคนก็โดยนำมายกให้ทางราชการแล้วทางราชการก็ไป

อันนี้ขาพเจ้าเห็นว่าเป็นการไม่เหมาะสม

รัฐบาลเป็นผู้รักษากฎหมาย ผู้ที่กระทำผิดกฎหมายแล้ว เมื่อเขามีอายุขัยไม่ได้
 หนึ่ง ไม่มีทะเบียน เขาเข้ามาแสดงแล้ว เขากระทำผิด แต่ไม่จับกุมเขา ปลดปล่อยละเลย
 ในการละเมิดกฎหมาย ไม่รักษากฎหมาย ข้าพเจ้าเห็นว่า เป็นการไม่สมควรและไม่
 เป็นที่ยุติสำหรับผู้รักษากฎหมายไม่ปฏิบัติตามกฎหมายบ้านเมืองก็จะยุ่ง ราษฎรจะแปรปรวน
 หนึ่งทางที่คิดหรือทางที่ถูก เราควรจะเป็นโอกาสยกเว้นไว้ให้ ชားชะหนึ่งอย่าง
 หนึ่งแล้ว อนุญาตให้เขาจดทะเบียนภายในกำหนด ๕๐ วัน ในขณะที่ถึงไม่มี
 หนึ่งไม่ได้ไม่เป็นอะไร เพราะว่ามีการขอยกเว้นไว้ให้เขาแล้ว นี้ควรจะมีกฎหมาย
 หนึ่งเพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงใคร่ร่างกฎหมายนี้เสนอเข้ามา จริงอยู่บางท่านคิดแต่เพียง
 หนึ่งจะเข้าใจไปว่าเป็นการ ไม่สมควร คือเกรงไปว่าอันนี้จะมีการลักลอบนำเข้ามา
 หนึ่งพระราชอาณาจักรมาจากทะเบียนกันมากขึ้น จะเป็นภาระแก่ความผิดให้เขา สำหรับ
 หนึ่งเห็นว่าไม่จำเป็นอะไร เพราะว่ากฎหมายนี้ เราอาจจะเขียนว่า เมื่อ เขาต้องการ
 หนึ่งจดทะเบียนได้ แล้วเราก็อาจจะเขียนไว้ว่าบรรดาผู้ที่มิอาจขอสั่งได้จดทะเบียนไว้
 หนึ่ง ๕๐ วัน ถ้าหากว่าตัวเขาได้มาแจ้งต่อเจ้าพนักงานว่าจะนำเข้ามาจดทะเบียน
 หนึ่งวันอย่างนี้ เราก็ยกเว้นให้เขาภายในวันหนึ่งหรือสามวันตามแต่ระยะทางที่สมควร
 หนึ่งกฎหมาย ก. นี้เป็น อยู่ด้วยลหนึ่งซึ่งต้องการนำมาจดทะเบียน เราก็เขียนกฎหมาย
 หนึ่งตรองระยะทาง เติมมาถึงอำเภอ ๑ วัน คือเรากำหนดวันยกเว้นความผิด ๑ วัน
 หนึ่งมาแจ้งว่าจะนำเข้ามาจดทะเบียน ถ้าวันพรุ่งนี้นำมาเข้ามาจดทะเบียนแล้วก็ไม่มีผิด
 หนึ่ง ๕๐ วัน ถ้าหากว่าตามที่ทางการกำหนดแล้วถือว่าไม่มีความผิด อันนี้เป็นเขตท้องถิ่น
 หนึ่งอาจจะไม่เปิดโอกาสว่าภายใน ๕๐ วัน ใครมีเงินจดทะเบียนแล้วไม่มีผิด เราถือว่า
 หนึ่งจับเมื่อไรก็มีผิดเมื่อนั้น แต่ถ้าเขาต้องการจดทะเบียนเพื่อรับใบอนุญาตแล้ว เขามา
 หนึ่งเจ้าพนักงานแล้วเจ้าพนักงานกำหนดว่าท่านต้องนำมาจดทะเบียนภายใน ๒ วัน เราก็
 หนึ่งไว้ได้ อันนี้เป็นข้อที่จะต้องจดทะเบียนภายใน ๕๐ วัน จับเมื่อไรก็มีผิดได้เหมือนกัน

เป็นกฎเกณฑ์ไม่ได้ คือมองกันข้อนี้ ใช่ อีกประการหนึ่งบางคนอาจจะสงสัยว่า
 ๑. เราออกกฎหมายนี้ไปแล้วก็จะเป็นที่น่าวิตก ในเรื่องนี้ไม่จำเป็นคงนิ้ว
 ๒. ออกแต่ประการใด เพราะว่าในของทางราชการทหารเราก็ได้มีเครื่องหมายและ
 ๓. ยี่ห้ออยู่แล้ว และนายทะเบียนก็รู้แล้วว่าเป็นมันที่ไรในราชการทหารเรามี
 ๔. ทะเบียนและเครื่องหมายอยู่แล้ว และอีกประการหนึ่ง ถ้านำมาจากทะเบียน
 ๕. ยี่ห้อทะเบียนก็รู้อยู่แล้ว กฎหมายนี้ข้าพเจ้าร่างมาไม่ใช่ว่าทางการจะเอาคืนหรือ
 ๖. ยึด เราอาจจะสอบสวนว่าเป็นมันมาจากไหน เรามีหลักฐานแล้วนำไปจดคิดว่า
 ๗. เป็นมือเป็นมันเถื่อนที่จะเก็บรักษาเอาไว้ เพราะฉะนั้นเมื่อมีให้นำมาจากทะเบียน
 ๘. จะเป็นการปลอดภัย และในเมื่อเราเห็นว่า ไม่ใช่ จะใช้ในทางราชการได้ หรือ
 ๙. ว่ามันเป็นมันที่เขาได้ลักขโมยมาเราอาจจะทำการจับกุมเขาได้

๑. และอีกประการหนึ่งบางท่านอาจจะสงสัยว่าเราจะเปิดโอกาสให้บุคคลผู้
 ๒. กระทำความผิดทางอาญานั้นไม่ได้รับโทษ ก็จะไม่เป็นการสมควร เราเคยได้เปิด
 ๓. มวลลาบทหลายครั้งแล้ว และผู้ที่ผิดทางอาญาก็ได้เคยมีโทษมาแล้ว
 ๔. แต่ในเรื่องเราไม่ได้เปิดโอกาสให้เขา และข้าพเจ้าได้เรียนแล้วว่าเราอาจจะ
 ๕. กำหนดไว้ในกฎหมายนี้ว่า เมื่อเขามีปืนแล้วต้องการจะจดทะเบียน ก็ให้นำ
 ๖. บัตรแจ้งต่อกรมการอำเภอ และให้นำมาแจ้งภายใน ๒ วัน ในเรื่องนี้เรา
 ๗. บกเว้นให้เขาเพียง ๒ วัน และในเรื่องนี้ถ้าหากเขานำปืนมาจากทะเบียนแล้ว
 ๘. ทางราชการที่จะได้ค่าธรรมเนียมก็หาไม่ได้ ข้อนี้ไม่สำคัญ สำคัญอยู่ที่ทางเจ้าหน้าที่
 ๙. ได้มีโอกาสได้ควบคุมอาวุธปืนมากขึ้นแล้วนี้เป็นประการสำคัญที่สุด และในระหว่าง
 ๑๐. ปืนของกองทัพเรือ ได้หายไปมากแล้ว ข้าพเจ้าของที่รักษาปืนนั้นอาจจะนำมาจากทะเบียน

แต่เรื่องนี้จะมีความผิด

เคยไม่มีความผิดตามกฎหมาย และที่สำคัญที่สุดที่ข้าพเจ้าไม่ต้องการก็คือว่าไม่ขอพยายาม
 จะให้รัฐบาลรับซื้อในไว้โดยไม่มีกฎหมายยกเว้นโทษให้เขา คือว่าเขามีผิดแล้วรัฐบาล
 ฝืน กลับไปสนับสนุนรัฐซื้อไว้ ยกเว้นไว้ไม่ถูกแบบ ข้าพเจ้าถือหลักว่าถ้าผู้รักษากฎหมาย
 ไม่รักษากฎหมายแล้วบ้านเมืองไม่เรียบร้อยได้ ซึ่งท่านนายกรัฐมนตรีท่านผู้รักษากฎหมาย
 เคยได้ยื่นปรารภในหมู่นักการเมืองว่าหมู่ผู้ทำไม่ประชาชนไม่รักษากฎหมาย ^{ที่} ^{คือ} ^{ก็} ^{เมื่อ}
 ประกาศว่าให้ประชาชนรักษากฎหมาย การที่จะรักษากฎหมายอันนี้ข้าพเจ้าก็เห็น
 ทีเดียวแต่ข้าพเจ้าอยากจะได้เห็นว่า ถ้าหากว่าผู้รักษากฎหมาย ไม่รักษากฎหมายแล้ว
 จะให้คนอื่น เขารักษากฎหมาย ได้อย่างไรหลักก็มีอยู่อย่างนี้ เพราะฉะนั้นในการที่รับซื้อใน
 การเรือสินค้ามาบ้าง ซึ่งข้าพเจ้าจึงอยากจะทำให้มีกฎหมายออกไป เปิดให้เขาไม่มีผิด
 แล้วรัฐบาลจึงจะรับซื้อไว้อันนี้จึงจะถูกหลักวิธีการ ข้าพเจ้าจึงได้เสนอกฎหมายขึ้นมา
 ซึ่งข้าพเจ้าไม่ได้มีความมุ่งหมายที่จะคิดเป็นไปอย่างอื่น นอกจากเพื่อประโยชน์ประโยชน์
 แก่บ้านเมือง และเพื่อประโยชน์แก่รัฐบาลซึ่งแล้วแต่รัฐบาลจะมีความคิดเห็นแต่อย่างใด
 แต่ข้าพเจ้าเสนอมานี้โดยหวังดี และเพื่อประโยชน์แก่บ้านเมือง และหวังว่าท่านสมาชิก
 ผู้มีเกียรติคงจะได้ใคร่ครวญด้วยความพิถีพิถันและถ้าหากว่าเห็นด้วยก็ควรรับรอง
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และประกาศใช้เป็นกฎหมายด้วย

๒๖.๒๖ น.

นายพลตำรวจโท เผ่า ศรียามมภ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาด
 ไทย : รัฐบาลไทยพิจารณาว่าพระราชบัญญัติการขึ้นเงินเดือนของขุนเทียม ๆ แล้ว
 พิจารณาเห็นว่ายังไม่สมควรรับหลักการ ทั้งนี้เนื่องจากว่าตนเองซึ่งเป็นผู้ขึ้นมติกรมตำรวจ
 ได้ไปประชันผู้หนักเหมือนอย่างขุนเทียม ไชยสิทธิ์ เหมือนกัน บัญหาเรื่องการปราบปราม
 ทุกครั้งที่มีการปล้นสดมภ์หรือชิงทรัพย์จะไรต่าง ๆ ก็ปรากฏว่าเป็นเดือนเหล่านี้
 บังคับ ^{ปรากฏว่า}
 ปรากฏอยู่ในมือของประชาชน แต่ว่าเมื่อได้มาพิจารณาว่าให้ประชาชนนำเงิน เดือน ^{ปรากฏว่า}

มีอำนาจที่จะไปยื่นฟ้องต่อศาลได้

ให้นำมาจดทะเบียนแล้วจะระกิดผลอย่างไร ทั้งนี้ข้าพเจ้าเองได้พยายามพิจารณาโดยถี่ถ้วน
 ประกอบกับความเห็นของเจ้าหน้าที่หลายฝ่ายก็ปรากฏว่า วันไว้แต่ว่ากฎหมายนี้จะเอา
 ความนิคทางที่ศอญา ฌอโงง ลักทหรัย สัตตอชคยักบอ กลักของโจร และในการที่จะมี
 ไว้ สี่จะให้ เสนอเป็นรูปพระราชบัญญัติตามที่คุณเทียม ไชยพันธ์ เสนอมานั้นไม่ได้ เพราะ
 และ
 หมายความว่าพระราชบัญญัติที่คุณเทียม ไชยพันธ์ เสนอมานั้นมีผลให้มาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติ
 ราชบัณฑิตยสภาตรา ๕๕ นี้ กล่าวถึงผู้ทำ ประกอบ และการนำเข้ามาในราชอาณาจักร
 กำนัน หาใครผู้ครอบครองผู้กระทำความผิดใน ราชบัณฑิตยสภา รัชชของโจร
 หรือการลักขอก เหล่านี้ เป็นผู้ตน เพราะฉะนั้นการไขกฎหมายนี้ไม่จึงเห็นว่ามี เกิดผล
 รัฐบาลทุกสมัยเคย เสนอตอนต้นการจดทะเบียนนี้มาทั้งหมด ไม่ใช่ ๒ คราวนี้ทั้งสิ้น ๒ คราว
 ๒๐๐๐ ปี สมัยนั้น ๆ เสนอให้มีการ มอนเต้นจดทะเบียนนั้นโดยเหตุผลซึ่ง ไม่ใช่การที่จะสนับสนุน
 ที่จะสนับสนุน/สัดของโจรลักทหรัย รัชชของโจร ยักบอ กทั้งกล่าว

เป็นครั้งที่ ๑ เมื่อพ.ศ. ๒๔๗๗ ได้มีการผ่อนผันให้จดทะเบียนความว่างพระราชบัญญัติของคุณเหียน ๆ นี่ครึ่งหนึ่ง เหตุผลในครั้งนั้นก็เพราะเหตุว่าเมื่อเปลี่ยนแปลงระบอบการปกครองใหม่ ๆ ได้มีการแก้ไขพระราชบัญญัติอาชญากรรมและในการเปลี่ยนแปลงการปกครองครั้งนั้นก็ปรากฏว่าได้มีการจับอาชญากรออกจากบ้านจำหน่าอาชญากรรม ซึ่งเป็นเหล่าอันเข้ามาในราชอาณาจักร โดยถูกต้องตามกฎหมาย และได้ขายแจกให้แก่ผู้มีหน้าที่ทำงานในคราวนั้น รัฐบาลจึงได้เสนอกฎหมายนี้มาเป็นการผ่อนผันให้เป็นกรณีพิเศษเป็นเสี้ยวคราวหนึ่งเพื่อให้ถูกต้องตามกฎหมายนี้ และในการครั้งนั้นก็มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองสำเร็จก็ถือว่าเป็นกรณีถูกต้องและรัฐบาลในครั้งนั้นก็ได้ออกกฎหมายให้มีการจดทะเบียนเป็นครั้งแรก

ส่วนในครั้งที่ ๒ ได้กระทำเมื่อพ.ศ. ๒๔๘๗ ในครั้งนั้นเมื่อประเทศไทยได้ทำการพิชิตสงคราม และกองทัพได้เข้ายึดแผ่นดินในเขตซานสเค็พ เซกมาลย์ ซึ่งแผ่นดินเหล่านี้อยู่ในความคุ้มครองของข้าศึกและเป็นเขตที่ได้รับมอบมานั้นปรากฏว่าหมู่ทหารติดตามประชาชนคนไทยก็ตามได้อาชญากรต่าง ๆ เหล่านี้มาจากเขตแผ่นดินนอกราชอาณาจักรทั้งสิ้น ฉะนั้นเพื่อให้ถูกต้องตามกฎหมายรัฐบาลสมัยนี้จึงมีการผ่อนผันให้มีการจดทะเบียนมีกำหนด ๒ เดือน

ส่วนในครั้งที่ ๓ ได้กระทำเมื่อพ.ศ. ๒๔๙๐ อาชญากรซึ่งตกเข้ามาอยู่ในประเทศไทยเป็นอาชญากรซึ่งได้มาจากสหประชาชาติและสงครามโลกครั้งที่สองซึ่งมีหน้าที่ป้องกันอิสระเสรีภาพและอธิปไตยตามหน้าที่ เพราะฉะนั้นอาชญากรเหล่านั้นถึงแม้ว่าจะเป็นอาชญากรที่เข้ามาโดยถูกต้องก็ตาม แต่ประชาชนส่วนมากและรัฐบาลในขณะนั้นได้สนับสนุนในการรบของสหประชาชาติ เพราะฉะนั้นอาชญากรเหล่านั้นเข้ามาโดยถูกต้อง รวมความแต่ละครั้งรัฐบาลได้ผ่อนผันให้มีการจดทะเบียนความเหตุผลดังกล่าวแล้วข้างต้น เข้าใจว่าอาชญากรที่รัฐบาลจะเสนอมานี้ เพื่อให้มีการจดทะเบียนหาใช้ใหม่

สำหรับปีดังกล่าวแล้ว จึงเห็นได้ว่ามันได้ตกอยู่ในกำมือประชาชนซึ่ง เรียกว่าเป็น เดือน
 นั้นในคำจรรถะเขียนนั้น ไม่ปรากฏว่ามีมาจขอเขียนเพราะเกรงว่าจะมีการกระทำ
 ๗-ครั้งที่
 ๒ ก็ไม่มีปรากฏเพราะเกรงจะความผิดทางอาญา ส่วนครั้งที่
 ๓ ก็ไม่มีปรากฏเช่นเดียวกัน ส่วนอาชญา มีหนึ่งได้มาจากสหประชาชาติไม่ทราบอาชญา
 ๗ ขว่าปีนั้นได้เข้ามาตกอยู่ในกำมือแล้ว ในขณะที่นั้นอาชญาเป็นนอกไปนอก ๗๗๗๗
 ๗๗๗๗

ประเทศรัฐบาล ในสมัยนั้นสนับสนุนหรือ ไม่เข้า เจ้าไปทราบและ ไม่ทราบมากล่าว
 เพราะฉะนั้นเป็นของสหประชาชาติยังตกอยู่แต่ประเทศไทย ในครั้งกระนั้นเมื่อเห็นที่ (๗๗๗๗)

และในการปรามปราม ~~๗๗๗๗~~ ครั้งก็ไม่มีปรากฏว่าได้พบเงินแบบนั้นสำหรับผู้ถูก
 ๗๗๗๗ สำหรับในคราววันที่ ๒๕ มิถุนายนซึ่งผู้เสนอได้ เสนอว่ามีเงินของ

กองทัพเรือซึ่งตกไปอยู่ในกำมือประชาชนและรัฐบาล ได้มาด้วยไม่ลงถึงผู้กระทำผิด
 ๗๗๗๗ นั้น ขบเรียงนี้แจ้งว่าในฐานที่เข้าบ้านผู้ นอมีติดกรมตำรวจมีความประสงค์

จะลงโทษผู้กระทำผิดและ แต่ที่ว่าในการที่รัฐบาลได้ ~~๗๗๗๗~~ ๗๗๗๗ นำเป็น
 ๗๗๗๗ นั้นเป็นเหล่านี้ เป็นเงินของทหารที่เอาในตากไว้กับชาวบ้าน เพราะเขากลัวเข้า

กรรมของไม่ได้ เมื่อเห็นแล้วก็จะถือว่ามันคือได้หรือว่าทหารเหล่านั้นตกอยู่กับชาวบ้าน
 ๗๗๗๗ รวมรวมมาส่งชาวบ้านหาได้ ไม่ เพราะเขาเอาที่ของชาวบ้านรวมรวมมาข้าง

๗๗๗๗ ๗๗๗๗ ไม่ใช่เป็นราคาตามตัว แต่กระสอบละ ๕๐๐ - ๕๐๐ บาทซึ่ง ~~๗๗๗๗~~ ๗๗๗๗
 ๗๗๗๗ ไปขายนอกอาณาเขตกรณีนอกจะเป็นสองฝั่งเป็นกัน เพราะฉะนั้นรัฐบาล

๗๗๗๗ ให้เงินให้ ๗๗๗๗ ที่รวบรวมมาส่งกองทัพเรือและอบกจะ เริ่มให้ท่านสมาชิก
 ๗๗๗๗ ในขณะนั้นถึงแม้กองทัพเรือจะมี เรื่องราวก็ตามแต่ปรากฏว่าผู้ที่เป็นนายทหาร

๗๗๗๗ ได้ไปขายรวมรวมออกนอกเหล่านี้ ก็ไม่ปรากฏว่าตกอยู่ในกำมือประชาชน
 ๗๗๗๗

๒๕๒

จึงกองทัพเรือไคร้รวบรวมเก็บอาวุธไว้มาก ซึ่งผมได้สอบถามจากผู้บัญชาการทหาร
 ๒/๒) ปรากฏว่าอาวุธเหล่านี้ไม่ขาดหายเท่าไร ส่วนที่จะยังมีประโยชน์ตามพระราช
 ๓) ใ้กองทัพประกอบเป็นเงิน เช่นเป็นทูลของซึ่งถ้าให้สนับสนุนให้บุคคล เขาก็มีอาชีพโอกาส
 ๔) ๒) แล้ว ข้าพเจ้าขอเรียนว่าไม่มีประโยชน์ประการใด เพราะเหตุว่าในขณะที่
 ๕) ๓) ปรากฏว่ามีการชักกันค้าขายอาวุธเป็นประเภทนี้เป็นจำนวนมาก ซึ่งถ้าเรา
 ๖) ๔) ๒) ๓) ๔) ๕) ๖) ๗) ๘) ๙) ๑๐) ๑๑) ๑๒) ๑๓) ๑๔) ๑๕) ๑๖) ๑๗) ๑๘) ๑๙) ๒๐)
 ๒๑) ๒๒) ๒๓) ๒๔) ๒๕) ๒๖) ๒๗) ๒๘) ๒๙) ๓๐) ๓๑) ๓๒) ๓๓) ๓๔) ๓๕) ๓๖) ๓๗) ๓๘) ๓๙) ๔๐)
 ๔๑) ๔๒) ๔๓) ๔๔) ๔๕) ๔๖) ๔๗) ๔๘) ๔๙) ๕๐) ๕๑) ๕๒) ๕๓) ๕๔) ๕๕) ๕๖) ๕๗) ๕๘) ๕๙) ๖๐)
 ๖๑) ๖๒) ๖๓) ๖๔) ๖๕) ๖๖) ๖๗) ๖๘) ๖๙) ๗๐) ๗๑) ๗๒) ๗๓) ๗๔) ๗๕) ๗๖) ๗๗) ๗๘) ๗๙) ๘๐)
 ๘๑) ๘๒) ๘๓) ๘๔) ๘๕) ๘๖) ๘๗) ๘๘) ๘๙) ๙๐) ๙๑) ๙๒) ๙๓) ๙๔) ๙๕) ๙๖) ๙๗) ๙๘) ๙๙) ๑๐๐)

นายนิยม ๓ สงขลา (ราชบุรี) : กระผมเป็นผู้หนึ่งที่ไ้ร่วมเสนอร่างพระราช
 ๒) ๓) ๔) ๕) ๖) ๗) ๘) ๙) ๑๐) ๑๑) ๑๒) ๑๓) ๑๔) ๑๕) ๑๖) ๑๗) ๑๘) ๑๙) ๒๐)
 ๒๑) ๒๒) ๒๓) ๒๔) ๒๕) ๒๖) ๒๗) ๒๘) ๒๙) ๓๐) ๓๑) ๓๒) ๓๓) ๓๔) ๓๕) ๓๖) ๓๗) ๓๘) ๓๙) ๔๐)
 ๔๑) ๔๒) ๔๓) ๔๔) ๔๕) ๔๖) ๔๗) ๔๘) ๔๙) ๕๐) ๕๑) ๕๒) ๕๓) ๕๔) ๕๕) ๕๖) ๕๗) ๕๘) ๕๙) ๖๐)
 ๖๑) ๖๒) ๖๓) ๖๔) ๖๕) ๖๖) ๖๗) ๖๘) ๖๙) ๗๐) ๗๑) ๗๒) ๗๓) ๗๔) ๗๕) ๗๖) ๗๗) ๗๘) ๗๙) ๘๐)
 ๘๑) ๘๒) ๘๓) ๘๔) ๘๕) ๘๖) ๘๗) ๘๘) ๘๙) ๙๐) ๙๑) ๙๒) ๙๓) ๙๔) ๙๕) ๙๖) ๙๗) ๙๘) ๙๙) ๑๐๐)

ออกกฎหมายตามหลักใหญ่ ๆ คือว่าจดทะเบียนเป็นเดือนในขณะนั้น เพราะในขณะนั้น
 มีทั้งสงครามมหาเอเชียบูรพา มีปืนของสหประชาชาติส่งมาถึงฉีกพลาสติกไปอยู่
 ของประชาชน และนอกจากนั้นผู้ที่เป็นผู้ร้ายก็รับไปควบ และผู้ที่มิใช่หลักฐานบริสุทธิคือ
 ไปควบ ผู้ที่ซบ/ซน/ซนเป็นโจรผู้ร้ายก็นำปืนไปก่ออาชญากรรมรุนแรงยิ่งขึ้น ส่วน
 คนที่เป็นเหล่าโคกอยู่ไม่มี เขาเหล่านั้นก็ถูกสหประชาชาติเพื่อไม่ให้มีปืนที่มีประสิทธิภาพ
 ในขณะนั้นไปปราบปรามโจรผู้ร้าย ซึ่งในขณะนั้นก็ทราบคืออยู่แล้วว่าโจรผู้ร้ายถูก
 ไม่มีปืนไปแล้ว แทนที่จะสบายใจกลับยิ่งหนักใจมากขึ้น เพราะว่าเป็นเหล่านี้เป็น
 หมาย เขานำไปทุก ๆ ซ่อน ๆ และหลังจากนั้นก็ปรากฏว่าเจ้าพนักงานรัฐ
 ณะตระคายว่าเจ้าของโรงสี โรงงานมีปืนอยู่ในครอบครองก็มีกณะณะ
 บางทีก็ต้องขายต่อเสียทรัพย์สินกันเรื่อย ๆ ไป เมื่อขายไปแล้วนั้นก็กลับตกไป
 เมื่ออาชญากรรม ถ้าหากว่าออกกฎหมายฉบับนี้มากก็จะประโยชน์มากในการปราบปราม
 ระเบียบในเมื่อเสนอกฎหมายฉบับนี้แล้ว รัฐบาลก็ได้พิจารณาไปพิจารณาการร่วมกัน
 กฎหมายอาชญากรรม พ.ศ. ๒๕๕๐ ขึ้นมาซึ่งมีบทเฉพาะกาลให้การจดทะเบียนเป็นเดือนได้
 ปรากฏว่าหลังจากกฎหมายฉบับนี้ออกมาแล้วในระยะเวลาอันสั้น ก็เผชิญให้มีเหตุการณ์
 เมืองเกิดขึ้น ซุกอบ้างตรงไปตรงมาก็คือเกิดมีรัฐประหารขึ้นซ้ำก็พรไปว่าจะต้อง
 ภัยและวิบัติ ผมทราบว่าในขณะนั้นผู้ที่มีปืนเดือนอยู่ในมือหมายถึงผู้บริสุทธิ์กำลัง
 จะจดทะเบียน และมีผู้นำมาจดทะเบียนไม่เกิน ๕๐ เปอรเซ็นต์ ก็หมดโอกาสต้อง
 ภายใจกันวันนี้ เขามีปืน เสกกัน คาร์บาย เหล่านี้ก็ถูกตั้งปิดเอามาเป็นของทาง

200

ซึ่งในขณะนั้น เราถือว่าเป็นขณะที่เหตุการณ์ฉุกเฉิน จึงก็เห็นว่าเป็นการสมควรอยู่ ส่วนใน
 ขณะนี้กระผมเองยังถูกประนามว่าได้ออกกฎหมายล่อลวงประชาชน ก็ได้พยายามแก้
 ไขไปว่า เหตุการณ์ฉุกเฉิน เช่นนั้น การที่รัฐบาลทำเช่นนั้น เป็นการถูกต้องแล้ว ถ้าขึ้นปล่อย
 เป็นชนิดนี้ไว้ เป็นการลำบาก กระผมขอเรียนว่าที่กระผมออกกฎหมายในขณะนั้น เป็นประ-
 เด็นแห่งทางราชการ เป็นอันมาก เพราะถ้าไม่ออกในขณะที่รัฐบาลที่มีป็นอยู่ในมือก็ไม
 สามารถนำมาตรการระเบียบได้ และเจ้าหน้าที่ก็ไม่มีโอกาสควบคุมได้ว่าผู้เป็นร้าย ๆ เหล่า
 นี้ไปตกอยู่ในมือใครบ้าง เมื่อจกทะเบียนแล้วเมื่อรัฐบาลต้องการก็ได้มีการประกาศปิด
 เขามาเป็นผลดีแก่ทางราชการซึ่งก็ได้เห็นผลมาแล้ว แต่มาบัดนี้ปรากฏว่ามีเสรีไทย
 บังคับตกค้างอยู่อีกมาก ทั้งเหตุผลที่ข้าพเจ้าได้เรียบมาแล้วว่าแม่จะเกณฑ์ให้มาก็ไม่ถึง
 ๕๐ % และ ไม่เมื่อได้มีเหตุการณ์ต่าง ๆ เกิดขึ้นอีก มันจึงตกค้างอยู่อีกมาก และยังมี
 เป็นอีกหลายอย่างที่ไ้มา โดยการสุจริตคือมีขี้อมา และ โดยเฉพะเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง
 กอถำนันผู้ใหญ่นานซึ่งทางราชการมอบให้เป็นผู้มีหน้าที่ปราบปรามอย่างสำคัญ โดยที่
 เพราะอย่างนี้ทางกรมตำรวจให้มีอำนาจร่วมมือกับเจ้าหน้าที่เหล่านั้นในการปราบปราม
 ทั่วๆ ไป เครื่องมือในการปราบปรามไม่มี ท่านเหล่านี้บางทีมีโอกาสซุ่มปืนลูกซอง เอาไว้บ้าง
 อยู่นับพันมาไว้บ้างควยฮากการบุก ๆ ซุ่ม ๆ แต่ก็ยังมีใจอยู่ เสมอว่าในฐานะที่ตัวเป็น
 เจ้าหน้าที่ปราบปรามก็คงจะไม่ถูกรบกวน แต่ก็ไม่แน่ใจนัก ก็คงยังอยู่ในลักษณะฮากการ
 ทั่วๆ ไป รุณ ๆ อย่างนี้ เพราะฉะนั้นในการที่เสนอกฎหมายนี้มานั้นจึงจะเห็นว่า
 ประโยชน์แก่ผู้สุจริตทั้งหลายที่มีอาชวเป็น เดือนไว้กับความสุจริตต่าง ๆ ที่มุ่งหมาย
 ไปป้องกันทรัพย์สินบุคคลและมุ่งหมายที่จะไปปราบปรามโจรผู้ร้าย เท่าที่ท่านรัฐมนตรี
 ก็ว่าการกระทรวงมหาดไทยได้กรุณาให้เหตุผลที่ไม่ควรรับหลักการนี้ มี ๓ ประการ
 ๑. เนื่องจากกฎหมายไม่ยกเว้นความผิดในทางคดีอาญา เช่นว่าผู้ใดได้มาด้วยความ
 ผิดในทางลักทรัพย์หรือรับของโจร ๒. เมื่อก่อน ๆ ให้มาจดทะเบียนแล้วแต่มีผู้มาจก
 ๓. เป็นนาย ๓. เป็นการส่งเสริมให้มีคนขายอาวุธปืนได้มากขึ้นและทำให้มีปืนเดือน

ทอน ๔๑/๒

~~๒๐~~
~~๒๐~~
๒๐

เข้าในประเทศและออกไปนอกประเทศมากขึ้น

ประการที่ ๑ ที่ในกฎหมายซึ่งมีท่านสมาชิกเมื่อถึงไต่ถามแล้วว่า ถ้าหากว่า
 ไม่ออกกฎหมายนี้มาจะทำให้การรับซื้ออาวุธปืนของทางราชการทหาร เว้นซึ่งทำการประกาศ
 รับซื้อจะเป็นการผิดกฎหมาย แต่ท่านรัฐมนตรีว่าไม่เป็นการผิดกฎหมาย เพราะปืนเหล่านี้
 ไต่ถามอยู่ในมือของชาวบ้านแล้วให้ปล่อยไป ผมขอเรียนว่า การยกเว้นคดีอาญาเท่าที่
 เรากะทำการ รับจดทะเบียนปืนเถื่อนในสมัยที่แล้วมา ๒ - ๓ สมัย เราไม่เคยเซ็นยก
 เว้นคดีอาญา เรามุ่งหมายยกเว้นคนสุจริตเท่านั้น คนสุจริตที่มีหลักฐานได้ชื่อมาโดยวิธีสุจริต
 ใจจริง ๆ ในสมัยก่อนโน้นเท่าที่ผมจำได้ รับจดทะเบียนคนสุจริต นายทะเบียนก็มีผู้ซึ่ง
 อดใจไม่ไหวจะความว่ามีนาย ทั้งมีราชการก็มีส่วนตัวก็ส่งไปทั่วราชอาณาจักร เพื่อ
 เก็บเป็นความลับ ให้ตรวจสอบเลขหมายประจำตัว ถ้าปรากฏว่าเลขหมายตรงกับที่แจ้ง
 ความไว้ก็จับ แล้วรีบไว้ไต่ถามที่ การที่เราออกกฎหมายนี้มา ก็มุ่งหมายจะคุ้มครอง
 เฉพาะผู้ใดมาโดยสุจริตเท่านั้น แต่ไม่ใช่ช่วยผู้ทุจริตหรือแม่ค้ารับของโจรหรือหาชั้นเอง
 เพราะฉะนั้นไม่จำเป็นต้องมีกฎหมายยกเว้นคดีอาญาให้แก่บุคคลเหล่านี้สำหรับผู้ใดที่มี
 โดยทุจริต ส่วนผู้ที่มิใช่บรรณหรือเขียนเลขผู้ที่มีปืนโดยสุจริต เช่น ลี้เจ้ามา ไชยเม
 ภาภิไม่มีทะเบียนอยู่แล้ว ส่วนผู้ที่มีปืนมาขึ้นทะเบียนเฉพาะผู้ที่มีปืนโดยสุจริตก็ควรยกเว้นให้
 ถ้าผู้ใดไปมาโดยสุจริตก็ตรวจสอบทะเบียนสถานที่หาย แล้วสอบสวนว่าใครมาอย่างไร เท่า
 ที่ผมคิดว่าชื่อมาจากคนนั้นคนนี้ซึ่งไม่ทราบชื่อ จะโทษเขาหลงแสงก็ไม่ได้ เป็นหน้าที่ของ
 เราพนักงานที่สอบสวนเขา เพราะฉะนั้นผมเชื่อว่าผู้ที่มาจดทะเบียนนั้นต้องเป็น
 ผู้ที่บริสุทธิ์จริง ๆ จึงกล้าเข้ามา แล้วเราไม่ช่วยบุคคลผู้ทุจริตอย่างที่เคยทำมาแต่ก่อน
 ไต่ถามหรือ
 ประการที่สอง ที่มีคนมาจดทะเบียนนั้น ผมขอเรียนว่าคนจดทะเบียน
 นั้นเมื่อครั้งที่แล้วมา เนื่องจากมีเหตุการณ์บังคับ ก็มีเหตุการณ์เกิดขึ้น

สำหรับในครั้งต่อไปข้าพเจ้าเชื่อว่า ๕๐ % ของผู้ที่บริสุทธ์หรือผู้ที่สุจริตจริง ๆ จะคงมาจาก
เป็นแน่นอน ๕๐ % ของผู้ที่บริสุทธ์ทั้งหลายจะต้องมาจากทะเลเป็น แต่สำหรับ ๕๐ %
ผู้ที่ทุจริตจะไว้แน่นอน และนั่นเป็นเรื่องของทางราชการตำรวจที่จะหาทางทำการ
กับผู้ทำการทุจริตเหล่านั้นเพื่อจับกุมตัวมาลงโทษให้ได้

ในประการที่สาม ในเรื่องการส่งเสริมการรื้อขายนั้น แต่คิดว่าถ้าหากว่า
ข้าราชการเป็นของทางราชการแล้วในขณะที่ - ขณะที่หาไปนั้นก็มีเป็นจำนวนมาก ถ้าคิดหากว่า
มีการควบคุมให้ก็ก็จะหายมากยิ่งขึ้น ผมเห็นว่าไม่จำเป็นที่เราจะต้องออกกฎหมายทะเลเป็น
เดือน ถ้าจะหายก็ต้องหายเรื่อย ๆ ผมเห็นว่าต้องอยู่ที่เจ้าหน้าที่ที่จะดูแลควบคุมทะ
กันของทางราชการที่จะต้องระวังรักษา ให้ดี ขอประทานโทษ เนื่องจากเหตุนี้แล้ว
จะเป็นการส่งเสริมให้มันไปออกนอกประเทศมากขึ้น และถ้ายังไม่ออกกฎหมายควบคุม
เดือนแล้วจะเป็นการส่งเสริมให้มันมีเงินเดือนใจไม่มี และไปหาทางที่จะนำมาจากทะเลเป็น
นั้นก็หาทางข้ามออกนอกประเทศ ซึ่งในการนี้ผมคิดว่าจะเป็นการยากใหญ่

ในประการที่สี่ ที่ว่าไม่เป็นการผิดกฎหมายประการใดที่ให้มีเงินของทาง
ราชการนำมาขายให้ เมื่อไปเป็นผิดกฎหมาย สำหรับกฎหมายอื่นไม่เป็นการส่งเสริม
เป็นการ ชักกันหรือ

เท่าที่กระผมได้พูดมาปิดขวานนี้ก็เพื่อหวังให้เป็นการช่วยเหลือผู้ที่สุจริตจริง ๆ
ที่มีทรัพย์สินควรมีอาวุธคดี ๆ ไว้เพื่อป้องกันทรัพย์สินและโจรผู้ร้าย ผมมุ่งหมายที่
การช่วยเหลือของคนที่สุจริต เท่าที่ท่านรัฐมนตรีเห็นว่าไม่สมควรรับหลักการ ผมขอให้ท่าน
บอกทั้งหลายได้โปรดกรุณาพิจารณา ถ้าหากว่าเห็นเป็นการสมควรก็ขอได้โปรดสนับสนุน
ให้ท่านรัฐมนตรีได้ทราบก่อนที่จะได้มีการพิจารณาอีกไม่โดยเด็ดขาด
ก็เรียนว่าถ้าหากว่าท่านผู้แทนราษฎร โดยเฉพาะท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเทศ
ก็หากท่านกลับไปยังจังหวัดของท่าน และได้สอบถามพวกค่านับผู้ใหญ่บ้านผมคิดว่าทุก
วัดจะต้อง โอ้คุณ ในกรณีที่ให้มีพระราชบัญญัติ และในการที่จะเอาไปพระราชบัญญัติ

รายงานการ... ครั้งที่ ๓/๒๕๕๕ (สามัญ) ... ยานิต...

... ๒๕๕๕ ... ๒๕๕๕ ... ๒๕๕๕

ทางราชการ ผู้เสนอเห็นว่าได้มีผู้เสนอถึง ๓ ท่าน กฎหมายอื่นมีเพียงคนเดียว 224

สำหรับผู้ที่สนับสนุนนั้นก็นับถึงสองต่อด้วยอีกมากมาย เพราะฉะนั้นแม้จริงอย่างจะทราบ

อย่างไรก็ตามเมื่อไม่รีบตัดสินใจกฎหมายนี้ขอได้โปรดรีบไปพิจารณาว่าควรจะทำ

อย่างไรบ้างหรือไม่ เพราะว่าการกฎหมายนี้เนื้อหาก็มีข้อบกพร่องอยู่มากเพราะได้เสนอมา

อย่างไรก็ตาม

ขอความร่วมมือ

ในโอกาสที่

พระราชกฤษฎีกาที่ออกแต่มีระบอบพระองค์อยู่บ้าง เพราะว่าจะว่าเรา สมควรด้วยควมรับความ
 ว่าผู้รักษาการให้ เป็นไปตามกฎหมายหรือบางมาตรา เช่น ให้อำนาจรัฐมนตรีมหาดไทย
 คณะพระราชมัญญัติจึงมีอำนาจออกกฎกระทรวง นี้เราก็ไม่มี จึงขอให้แปรผู้คดีเพิ่มเติม
 ไปพิจารณา ทั้งนี้ก็เพื่อสำหรับการจดทะเบียนสำหรับผู้ที่สุจริตได้ก็จะเป็นพระคุณอย่างสูง
 ขอเรียนเกล้า

น.

นายพันตำรวจเอก พันธ์ นิลวัฒนานนท์ (สุราษฎร์ธานี) : ความจริงในเรื่อง
 จริตแล้วกระผมคนหนึ่งที่จะสนับสนุนถ้าหากว่าเป็นการสุจริตจริง ๆ แต่ว่าเมื่อดูตาม
 จริงแล้วบุคคลที่มีเป็นโดยสุจริตหาได้ยากเกินที่ และว่าโดยจริงใจผู้ที่มีอย่างสุจริตก็
 ว่างมีกฎหมาย คือเมื่อมีอยู่ก็ควรทำลายมันเสีย คนสุจริตนั้นได้รับอนุญาตง่ายกว่า
 ก. แต่ถ้าหากว่าสุจริตแล้วเอาเป็นเดือนไว้ก็คุ้มตัวเอง เพราะฉะนั้นถึงจะออกกฎหมาย
 ให้ความช่วยเหลือผู้สุจริตไม่ แม้ผู้สุจริตแล้วก็จะช่วยเหลือได้อย่างไร ฝ่ายผู้เสนอก็บอกว่าการ
 กฎหมายนี้ไปก็เพื่อผู้สุจริตเท่านั้น ส่วนผู้สุจริตที่รอมรอบเปอร์เซ็นต์ไม่มีมาจก ที่นี้
 ผู้สุจริตท่านก็รับว่าไม่มีจกรอบเปอร์เซ็นต์แล้ว กฎหมายนี้จึงไม่รู้ว่าจะออกเพื่อสาระสำคัญ
 ไม่มีสาระสำคัญในการหักทวงร่างพระราชบัญญัติซึ่งนี้ แต่ที่รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
 ขอบกปรายแล้วว่าได้เข้ามาแล้ว และทุกครั้งที้ออกพระราชบัญญัติไป เขาก็ไว้ไม่เหมือน
 ทั่วแล้ว คือมีเหตุผลจากภายนอก เป็นที่เข้าใจมาไม่ใช่ได้มาจากบุคคลที่มีกรรมสิทธิ์ตาม
 ข. คือหมายความว่าได้มาจากสหประชาชาติเข้ามา เพื่อการค้าขายในเหตุการณ์ โดยชอบ
 วง อันนี้ก็ปล่อยให้คนไทยเรา เก็บได้แล้วก็เอาไปใช้เพื่อเหตุการณ์สำคัญโดยเฉพาะ
 ให้นำด้วยการลักขโมยหรือได้มาจกบุคคลที่ผิดกฎหมาย หรือที่เราได้มาจากสหประชาชาตินั้นก็
 ปกครองซึ่งกฎหมายของเขาไม่มี กฎหมายเรามีกต้องเปิดโอกาสให้ แต่คราวนี้ได้
 ให้นำที่เรียกว่าเป็นเดือน ความจริง เป็นเป็นมีกฎหมาย

266

างเช่นสมมติว่าเป็นกองทัพเรือที่เราได้มา อย่างน้อยก็ต้องเป็นการบักบอก เพราะ
ลือว่าเป็นการ เก็บตักของตก เพราะฉะนั้นผมไม่เห็นว่าคุณสุจริตจะมีสักกี่คน
ถ้ามั่นเหล่านี้ไว้ ถ้าหากว่าสิ้นเปิดโอกาสให้จกทะเบียนกันขึ้นแล้ว ก็จะเป็นการ
เสริมให้คนทำผิดก่อนไว้เพื่อหา โอกาสมาจดทะเบียน แล้วก็จะมีโรงงาน
ขึ้นก่อนกันขึ้นมากมาย คับเหตุนี้ ผมจึงเห็นว่าไม่สมควรที่จะรับหลักการแห่ง
วายุแพนราชบุรี

๒๕๕๕ น.

นายชาญยุทธ ชัยคำมิ่ง (ภาพลื่นจู้) : กระผมขอสนับสนุนร่างพระราช
บัญญัติของจดทะเบียนอาวุธปืนนี้ เพราะเหตุว่ามีเหตุผลที่จะชี้แจงให้ทราบเช่นเดียว
ที่ที่คลื่น ฐมนทร์ว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้แถลงแล้วว่าในการที่ได้เปิดโอกาส
จดทะเบียนอาวุธปืนนี้ทางรัฐบาล ได้มีทางออกทุกครั้ง ครั้งหนึ่ง ก็เพราะรายตัวไม่
มีที่จดวนหาที่ไม่จริงทั้งสอง เพราะมีสาเหตุสงคราม ครั้งที่สาม เพราะอาวุธ
จริงโดยที่ครั้งที่สี่เป็นเพราะการขมถั่วจกกันบ้างไม่ได้หรือ เพราะเป็นผลของ
ที่ที่เพิ่มเติมขึ้น และในการที่กระผมได้สนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ไม่ใช่
ที่ที่กระผมมีเงินเก็บอยู่ในบ้าน แม้แต่เงินเค็ดเล่นก็ไม่มี ในเรื่องนี้ท่านที่เป็นผู้แทน
จะสนับสนุนร่างพระราชบัญญัตินี้ เพราะท่านเป็นผู้แทนของราษฎร ทำไม่
สนับสนุน ก็เพราะเหตุว่าอาวุธนี้เป็นอาวุธที่ร้ายแรง และไม่เมื่อไปอยู่ในมือ
ผู้คนร้ายหรือไปอยู่ในมือของผู้ทุจริตเข้าแล้วก็ย่อมร้ายยิ่งขึ้น และจะเป็นเหตุ
ที่จิตใจของประชาชนไม่สมบูรณ์ คนมีอาวุธปืนก็หลบ ๆ ซ่อน ๆ คนที่ไม่มีอาวุธปืน
ก็กลัวคนที่ถืออาวุธจะมาทำร้าย นอกจากนั้นแล้ว ตัวท่านอธิบดีเองก็จะได
สนับสนุนมากขึ้น เพราะเป็นอยู่ที่ไหน ถ้าเกิดมีการทำร้ายกันขึ้นก็ขึ้นที่ผู้คนที่ขาด
ว่าทำเช่นนี้แล้วก็จะทำให้การหาหลักฐานและตัวคนร้าย ใตงายขึ้น

๒๕๖

เคยได้มาครั้งหนึ่งแล้ว ครึ่งที่สองก็จะเอา ครึ่งที่สามก็จะเอาซึ่งเป็นการยุ่งยากแก่การปกครองของประเทศชาติ เราเป็นผู้แทนราษฎรเราต้องพิจารณาด้วยความรอบคอบว่าอะไรจะเป็นประโยชน์แก่ประชาชนโดยแท้ เราจะมาดูแต่เพียงผิวเผินในการจดทะเบียนอาชุนเป็นเพียงเล็กน้อย ๆ เช่นนี้เป็นกรณีที่ไม่ชอบนัก การที่ข้าพเจ้ากล่าวกราบเรียนเช่นนี้ เพราะเนื่องจากว่า สมมติว่ารัฐบาลอนุญาตให้ในครั้งนี้ ในคราวต่อไปก็จะมีพิธีมอบเงินของทางราชการหรือคอบที่จะ ~~ยอม/ยอม~~ ยอมกันในการที่จะเอาเงินไว้ในตัวของตัวเพื่อจะคอยโอกาสในการ ~~ที่~~ จดทะเบียน แต่ผลที่ได้นี้จะไปสู่ทางหายนะของประชาชนในอนาคต ความจริงอย่าลืมน่าถึงแม้เรา จะให้จดทะเบียนได้ก็ตาม แต่ว่าป็นนี้ก็เป็นป็นที่ผิดกฎหมายใหม่ แล้วมีกฎหมายฉบับใดที่จะ ไปลบล้างเขาได้ ถึงแม้จะ จดทะเบียนแล้วฝ่ายเจ้าหน้าที่งานสอบสวนสืบสวนขึ้นมาป็นนี้ได้เกิดป็นกันตายแล้ว ราษฎรที่จดทะเบียนต้องถูกคิดตราแล้วว่าจะว่าอย่างไร ข้าพเจ้าว่าไม่ชอบแล้วจะมีเหตุผลอย่างไรซึ่งข้าพเจ้าจะขอกราบเรียนอีกสักเล็กน้อยเท่านั้น เพื่อให้เสียเวลาของสภา

การที่สมาชิกยกตัวอย่างในคราวเกิดกบฏวันที่ ๒๕ มิถุนายนขึ้นมาโคบเพื่อจะอธิบาย และที่ท่านรัฐมนตรีชี้ว่า การกล่าวมาว่าคราวก่อน ๆ ห้ามบางอย่างนั้น ๆ ด้วยเหตุผลอย่างนั้น ๆ การพิจารณาถึงเหตุผลนั้นเราต้องพิจารณากันให้รอบคอบ ไม่ใช่ว่าเคยห้ามมาครั้งหนึ่งแล้ว ครึ่งสองแล้ว ครึ่งสามแล้ว แล้วก็ห้าครั้งต่อ ๆ ไปอีก และอาชุนป็นอย่างที่ท่านรัฐมนตรีกล่าวต่อสภานี้ป็นก็เป็นอาชุนป็นที่ได้มาด้วยความบริสุทธิ์หมายความว่าประชาชนไม่ได้มีเจตนาที่จะกระทำผิด ไม่มีเจตนาในการที่จะหลบหลีกกฎหมายหรือไม่มีเจตนาในการซ่อนเร้นหรืออะไรต่าง ๆ เหล่านี้ คือหมายความว่าได้มาด้วยเขาเอามาส่งให้เมื่อคราวสหประชาชาติอย่างนี้ แล้วมาขึ้นจดทะเบียนอย่าง

นั้นไม่เสียหลายอะไร

แต่ถ้าหากว่าเราเลิกพูดจนไม่มีออก เช่นนี้อีกครึ่งหนึ่งแล้ว / แล้วว่าสมัยต่อ ๆ ไป
 ราษฎรจะต้องมีการพูด / แล้วว่าเมื่อเวลาเราจะถึงคราวจะเริ่มแล้วผู้แทนราษฎร
 แล้วต่อไปถ้าหากใครจะเข้าเป็นผู้แทนราษฎรจังหวัดนี้หรือศาลเจ้าให้เสียงใน /
 เมื่อรับรองว่าจะไม่ออกกฎหมายให้ / จดทะเบียนอาชญากรรมได้ต้องมีชื่อรับรองบ้าง
 แล้วจะเป็นการลำบากใจเป็นการปล่อยให้เขากระทำผิด ครั้งที่ ๑ ครั้งที่ ๒
 ขอบด้วยเหตุผลแล้ว แต่ครั้งที่ ๓ ไม่ขอบด้วยเหตุผลเลย วันที่ ๒๕ มิถุนายนเป็นที่
 เสียหายไม่ขึ้นผิดกฎหมาย / นี้เราไม่ควรให้ - ความคุ้มครอง ควรให้ - ทางฝ่ายปกครอง
 เราไปทำการจับกุมเอาเสีย เราเห็นว่าอันนี้ผิดกฎหมาย / แล้วเมื่อไม่มีทางออกคือ
 ไปไหนไม่ออกกฎหมายให้ เขาก็ไม่เก็บเอาไว้ / แต่อย่าลืมว่าสำนักงานของคนที่ไม่มี
 วิชาชีพแล้ว เขาก็หาเอาไว้เสมอแม้แต่ผู้ถือกุญแจ ๆ อย่างสมมติข้าพเจ้า แต่ข้าพเจ้า
 ไม่ได้เป็นเช่น นั้น มีปืนคืออยู่ ๑ กระบอกถ้าหากว่าสมมติว่าเป็นคนที่มีจิตใจไม่อยู่
 ในศีลในธรรมข้าพเจ้าต้องสร้างอาวุธพิเศษเอาไว้ / เป็นปืน เอามาไว้สำหรับยิงคน
 ในทางอื่นเวลาของไม่เสียใจไว้เราไม่สมควรที่จะเริ่มเรื่อง / เป็นอย่างนั้นแล้ว
 ประการนี้จึงหาวิธีแล้วบอกถึงจะประกาศให้ทำไว้ ๆ ก็ไม่เอา มาจกนี้เข้ายื่น
 รัฐธรรมนูญฉบับนี้ขึ้น ออกมาจกนี้เอาไปปล้นไม่ได้ อย่างนั้นจะ จดไปทำไม่ได้แล้ว
 ข้าพเจ้าขอโทษจำใจไม่ห้ามเลยแม้ทำดู เสนอเองก็ไม่เป็น / ถิ่นนั้นขอให้พิจารณาเสีย
 แล้วเรากล่องเรือตามรัฐธรรมนูญว่าคราวที่แล้วมาจกทะเบียนคน / แม้ข้าพเจ้าก็มี
 ก็ไม่อย่างจะจดเรื่องเป็นอย่างนี้แล้วคล้าย ๆ ผู้แทนเราทำอะไรออกไปไม่ได้ก็
 ให้รอบคอบสุขุมจะกลายเป็นไปจับการราษฎรมาว่าข้าพเจ้าเป็นผู้แทนแล้วข้าพเจ้าจะ
 ช่วยออกพระราชบัญญัติให้มีการจดทะเบียนอาชญากรรมกันขึ้นอย่างนี้ / ข้าพเจ้ารู้สึก
 สดากว่าผู้จะนำกลัวเสียแล้วข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยเสียแล้ว -

หากว่ารัฐผู้ใดมีเจตนาเข้าหาเราไม่เห็นด้วยเลย และขอวิงวอนขอให้ถอนสมาชิกจากผู้
 เมื่อท่านเป็นผู้แทนราษฎร โดยแท้จริงแล้วอย่าได้ไปสอนให้ราษฎรกระทำผิด อย่าได้ถือ
 ว่าจะอย่างที่เคยเข้ามาแล้วครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 เลย ซึ่งเขาทำมาด้วยความบริสุทธิ์ใจ
 านประโยชน์แก่ส่วนรวมแก่ประเทศจริง ๆ ไม่เหมือนที่ครั้งนี้ ขอย้ำได้ลงในคำ
 ภิปรายของฝ่ายสนับสนุน มิฉะนั้นแล้วผู้แทนจะกลายเป็นว่าคอยหากินกับราษฎร ลอย
 เป็นเดือนมาจากทะเลเบียน

18.44 น.

นายสอิจ มารีงุด (บุรีรัมย์) : ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวไปแล้ว
 ตนเองเป็นสมาชิกหน้าใหม่ รู้สึกเสียใจเหลือเกิน ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่กล่าวมานั้นจะ
 มากไปหน่อย ในฐานะที่เราเลือกตั้งมาจากราษฎรไม่เคยรับคำสั่งจากราษฎรคนใด
 คนหนึ่งเลย ผู้ที่กล่าวนั้นอาจจะรับมาแล้ว แปลว่าผู้พูดนั้นอาจจะมิบัง ขอบพระทาน
 โทษท่านผู้มีเกียรติ ในฐานะที่ผมเคยเสนอเรื่องราวต่อท่านรัฐมนตรีมหาดไทยขอให้
 จกทะเบียนเป็นครั้งหนึ่งด้วย เจตนารมณ์อันแท้จริง คือผมได้พบกับราษฎรอันแท้จริง มีความ
 มากจนอยู่ในเขตอุตสาหกรรมซึ่งโดยมากมีเพียงวัวควายคนละคู่ ที่นี้เป็นปัจจุบันนี้ท่านไปถาม
 ูกตามตลาดหรือเปล่า ราคาเป็นกระบอกละเท่าไร ราษฎรเหล่านี้มีอาชีพซื้อปืนชนิดไหนหรือ
 ี่ไม่มีผู้เสนอขายสุจริตหรือทุจริตไม่ทราบ แต่เมื่อราคาพอสมควรที่จะเอาไว้เพื่อป้องกัน
 ทรัพย์สินสมบัติของเขา เขาอาจทำได้ แต่ว่าใจของเขาบริสุทธิ์ แต่ทั้งนี้กฎหมายไม่เปิด
 ของให้เลย ก็จำเป็นอยู่เองที่จะต้องเก็บปืนไว้ ในฐานะที่ผมเป็นผู้แทนราษฎรหน้าใหม่
 ก็ไม่มีการรับคำสั่งจากราษฎรเลย จึงได้กล่าวสนับสนุนกฎหมายฉบับนี้ เกี่ยวข้องเหมือน
 กำนันผู้ใหญ่บ้านซึ่งผมได้รับทราบมาให้ท่านอาจปราบปรามโจรผู้ร้าย ท่านสืบดูว่ากำนัน
 ี่มีปืนใหม่ท่านมีปืนหรือเปล่า เมื่อไม่มีปืนอย่างนี้จะเอากำปั่นไปสู้กับผู้ร้ายหรือ ที่ท่าน
 กล่าว เมื่อก็เป็นเป็นการไม่รับจากทะเลเบียน ส่วนที่ว่าใครจะสนับสนุนโจรผู้ร้าย

ๆ ก็บอกว่าท่านสนับสนุนโจรผู้ร้าย บุคคลมีเงินแต่รับรองว่าเป็นเงินไม่ถูกต้องตามกฎหมาย
ก็ว่าเป็นเงินที่ถูกต้องตามกฎหมายก็เป็นผู้ร้ายไม่ถนัดนัก เพราะฉะนั้นประชาชนจึงจำเป็นต้อง
ลงทุนเอง เขาจำเป็นต้องมีเงินเพื่อเอาและรักษาทรัพย์สินของเขา อาทิคนที่ซื้อ
ที่ดิน แล้วผู้แทนอย่างท่านมีก็เปอร์เซ็นต์นี้ซื้อความเป็นอยู่อย่างนั้นแล้ว คำว่าเปอร์เซ็นต์
แยกเสิบก่อน ราษฎรเป็นคนจนมีเท่าไร แล้วราษฎรคนจนมีทรัพย์สินในครอบครองหรือไม่ เมื่อ
ทรัพย์สินสมบัติเขาก็จำเป็นต้องป้องกันและรักษาทรัพย์สิน แล้วถ้าเขาไม่มีแล้วหลักขรรคมคา
ว่า คนใหญ่ย่อมมีอำนาจกว่าผู้น้อย คนมียอมมีอำนาจกว่าคนจน แล้วถ้าหากมีเท่ากันแล้ว
มันสมยอมว่านักมวยมีฝีมือเสมอกัน แต่ฝ่ายหนึ่งมีกำลังมาก อีกฝ่ายหนึ่งมีกำลังน้อยก็ยอม
ไม่ได้ ที่พูดว่า ราษฎรปรากฏอยู่แล้วว่าไม่มีเงิน ไม่มีอะไรทั้งสิ้น จึงได้เกิดมีโจรผู้ร้าย
ขึ้นอยู่ทุกวันนี้ รัฐบาลก็รับแล้วว่าโจรผู้ร้ายชุกชุม เพราะฉะนั้นกระผมขอสนับสนุนร่าง
นายฉบับนี้ก็เพื่อให้ความเป็นธรรมด้วย

นายสงวน ศิริสว่าง (เชียงใหม่) : บรรยายภาคฤดูจะตั้งไปทุกที่ ข้าพเจ้าเป็น
อีกหน้าใหม่ แต่หน้าใหม่หน้าเก่าก็หน้าตาคนกันทั้งนั้น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเสนอให้ปิดอภิปราย

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้เสนอให้ปิดอภิปรายแล้ว เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็น
อย่างอื่น ถือว่าที่ประชุม...

นายเทียม ไชยนันท์ (ตาก) : ข้าพเจ้าขอถือโอกาสเปิดอภิปรายต่อไป
เพราะเมื่อที่ท่านสมาชิกที่เสนอนั้น ไม่มีผู้ใดรับรอง ก็ถือว่ายังเป็นจุดติ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีแล้ว

นายเทียม ไชยนันท์ (ตาก) : ถ้าอย่างนั้นก่อนที่จะปิดอภิปราย ข้าพเจ้าขอ

สรุป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านสรุปได้

๒๕๕ น.

นายเหี่ยม ไชยพันธ์ (ตลก) : ข้าพเจ้า ที่เสนอข้อมาหมายนี้ ข้าพเจ้า ไม่มีความประสงค์
 ใดอันนอกจากเพื่อจะต้องการช่วยเหลือบ้านเมืองและราษฎร ก็คือว่าข้าพเจ้า ได้พิจารณา
 ปรากฏแล้ว คือว่าพระราชบัญญัตินี้ ไม่ได้มีผลเสียหายแก่บ้านเมืองอย่างใดเลย คือดูว่า
 นโยบายสักขยที่จะเกิดความเสียหาย ข้าพเจ้ายังมองไม่เห็นว่าจะเสียหาย มีแต่เป็นผลดี
 ย่อมเมืองและแก่พนักงานฝ่ายปกครองและตำรวจ เพราะเหตุอะไร ท่านลองคิดค้นหาข้อ
 ขัดแย้งมาซิ ข้าพเจ้าค้นหาแล้วไม่มี คืออะไร คือ คนที่มีปืนโดยปกติอาวุธปืนนี้ พวกเราก็ม
 ใช้อยู่เป็นจำนวนมาก ราษฎรส่วนมากที่มีฐานะดีก็มีอยู่ด้วยกันเป็นส่วนมากด้วยทุกคน สำหรับ
 มีฐานะดี และเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทน ข้าพเจ้าก็เชื่อว่า ๘๐% มีอาวุธปืนด้วยกันทั้งนั้นแล้ว
 พวกนี้ พวกนี้ก็มีค่าสำคัญก็อย่างอาวุธด้วยกันทั้งนั้น นี่ข้าพเจ้าคิดว่าถ้าเราที่มีอาวุธปืน
 กันนี้ ข้าพเจ้าถือว่าเป็นธรรมดาที่เราเป็นราษฎรคนไทยคนหนึ่งและมีทรัพย์สินสมบัติด้วย
 พวกเราจะมิสิทธิมีอาวุธปืนกับเขาบ้าง เราอย่าดูเฉพาะบางคนเท่านั้นที่มีไม่กี่คนเท่านั้นที่
 ครอบงำไว้กับที่ไม่ควรมี แต่ว่าไม่ใช่ว่าจะเสียหายด้วยกันหมดทุกคน คือข้อเท็จจริงมันมีอยู่
 กันนี้ทุกคนอยากจะมีอาวุธปืนไว้ป้องกันทรัพย์สินและชีวิตของตน แต่ทำไมไม่มีใครมีเหตุ
 ขอร้องทำไมไม่ได้คือ

รัฐมนตรี : ขอแล้วเขาไม่ค่อยให้
 ๒. ไม่มีเงินซื้อ เนื่องด้วยราคาสูง เพราะปืนแก๊ปเดี่ยวนี่ราคาตั้งหกหรือบาท เป็น
 ถึงพันหรือบาท เขาไม่มีเงินจะซื้อด้วยราคาสูงอย่างนั้น แต่เขามีวิ้วมีความเขาคอง
 หารอาวุธปืนไว้ป้องกันทรัพย์สินของเขา เขาจึงหาวิธีอื่น แต่เมื่อถูกจับได้ เขาก็ยอมถูกปรับ
 กฎหมายก็ไม่ถือเป็นการร้ายแรงอะไรเลย ศาลเคยปรับเพียง ๕๐ บาทถ้ามีลูกซองหรือ
 มีระหุกาก็ปรับนิดหน่อยเท่านั้น ไม่ถือเป็นการเสียหายอะไรเลย ทุกคนศาสนาสักต้อง
 เราทุกคนต้องการมีอาวุธปืน เมื่อทุกคนต้องการ แต่ทุกคนก็ไม่อาจมีอาวุธปืนที่มีใบอนุญาต
 เพราะมันแพง เมื่อวิธีนี้ไม่ได้ก็ต้องหาวิธีอื่น เพราะปืนแก๊ปราคา หกหรือร้อยบาทก็ซื้อได้
 ๓. เมื่อวิธีอื่นไม่ได้ก็ต้องหาวิธีอื่น เพราะปืนแก๊ปราคา หกหรือร้อยบาทก็ซื้อได้

๓. เมื่อวิธีอื่นไม่ได้ก็ต้องหาวิธีอื่น เพราะปืนแก๊ปราคา หกหรือร้อยบาทก็ซื้อได้

ก. ๑๘๘/๑ ก.

ในภาพอย่างนี้...
ได้มา เขาเอาไว้มองกันทรัพย์สิน เมื่อแล้วทางราชการต้องการเรียกให้ไปรับ
รัฐบาลที่กรุงเทพ...
กระทรวงมหาดไทยกล่าวเมื่อเห็นว่า การปลงการซากันเกิดจากพวกม็อบมาเป็นส่วนมาก
เจ้าชอนบิวจริงมันเกิดจากพวกม็อบมาเป็นส่วนมาก ฉะนั้นไม่ว่าจะเป็นการวางใจ
ที่ทะเล่เบบแล้ว จะไปยิงเขาตายแล้วทิ้งป็นวิงหนกที่ไม่ได้ เพราะทะเล่เบบมีอยู่แล้วก็ไม่
กล้า พวกมันทั้งมาจทะเล่เบบแล้วใครจะกล้าไม่ได ฉะนั้นไปขอป็นม็อบไปปลง
พวกม็อบเขาชอนบิวให้ไปจ่าย เพราะว่าไม่ว่าจะเป็น ฉะนั้นมาโดนแล้วพวกม็อบก็ไม
คิด ฉะนั้นแล้วเรื่องที่จะเกิดมาถึงนี้ ความผิดพลาดก็มี ทานรัฐมนตรีชวาว
การกระทรวงมหาดไทยก็เห็นแล้วว่า ม็อบมาเป็นส่วนมาก ฉะนั้นมาจทะเล่เบบจะเป็นผลดี
ก็ไม่มีมันก็ลำบากมัน เราไม่ควรเป็นโอกาสใหม่บางในฐานที่เป็นประชาชนคนไทยคนหนึ่ง
ได้อีกประการหนึ่ง ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติ ถ้าเรามีมันกันมาก ๆ
แล้ว พวกที่พวกที่พวกที่เพราะอะไร เพราะทางพวกที่มีอำนาจเป็นมหาอำนาจจะมาก
เรื่องเราก็ไม่กล้า เพราะคนไทยมีมันมาก จะอ่อนแอเหมือนกันไม่ได้เพราะกลัวเรา อย่าง
พวกอินเดีย จีน ฝรั่งเศสไม่กล้าก็ สิ้นมา เลยไม่กล้าออกนอกมัน ข้าพเจ้าเห็น
ว่าประโยชน์ก็เหมือนกัน เราไม่ควรจะไปกีดกันเขาไปเรื่องการเมือง ถ้าหากว่าท่าน
รัฐมนตรีชวาวการกระทรวงมหาดไทยไปอยู่ตามชนบท ท่านจะเห็นว่าการเมืองมันเป็นเรื่อง
ช่วยเหมือนกัน ถ้าท่านไม่มีอำนาจเชื่อว่าท่านไม่กล้าอยู่หรอก เรื่องเป็นอย่างนี้ เพราะ
ฉะนั้น เราไม่ควรจะไปกีดกัน

ถือว่ากฎหมายนี้ไม่สำคัญ กฎหมายดีว่ามีเป็นแล้วมีผิด แต่ฉันไม่ถือ ฉันถือว่าผิดไม่ผิด
เงินไประหว่างนั้นใจมี ข้าพเจ้าเคยเจอผู้พิพากษาบางคนที่รู้ว่าทนายที่จะให้
คดีตามกฎหมายนั้น ผู้ที่ปรึกษากฎหมายต้องปฏิบัติเสียก่อน ถ้าครูไม่ปฏิบัติแล้วจะสอน
หรือสอนเป็นไปไม่ได้ ข้าพเจ้าถือหลักอย่างนั้น ข้าพเจ้าจึงอยากจะให้เงินตาม

สภาเป็นผู้บัญญัติกฎหมาย รัฐบาลเป็นผู้ที่นำที่ตามกฎหมายที่จะให้ราษฎรปฏิบัติตาม
การกฎหมาย เพราะฉะนั้นผู้ที่ปรึกษากฎหมายหรือรัฐบาลจะต้องเงินตามกฎหมาย

อยากจะทำอย่างนี้ ข้าพเจ้าไม่มีความมุ่งหมายอย่างอื่น จึงขอท่านสมาชิกได้

ให้ความเป็นธรรม ข้าพเจ้าเชื่อเหลือเกินว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเมื่อไม่

ประเทศจะต้องตามว่ากฎหมายอาชญากรรมจะให้โทษเพียงใดเมื่อไหร่ ข้าพเจ้า

ก็คิดว่าเกือบทุกคดีท่านสมาชิกจะต้องดูกฎหมายอย่างนี้ ซึ่งกฎหมายข้าพเจ้า

และได้เคยฟังจากราษฎรในจังหวัดต่าง ๆ นอกจากจังหวัดของข้าพเจ้าเหมือนกัน

ที่ใจอกัน เมื่อเป็นเช่นนี้คือราษฎรมีความสนใจอยู่มาก เพราะฉะนั้นรัฐบาลไป

ในเรื่องนี้ควยก็ อย่าถือว่าอย่างนั้นอย่างนี้เลย

นายพันตำรวจเอก พัน นิลวัดานานนท์ (สุราษฎร์ธานี) : เณรถูกทักท้วง เม

บสนั้นจริง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นั่งเดี๋ยง คือว่าผู้เสนอสรุปแล้ว ฝ่ายค้านไม่

สรุป เพราะฉะนั้นก็เป็นอันเสร็จสิ้น

นายพันตำรวจเอก พัน นิลวัดานานนท์ (สุราษฎร์ธานี) : ถ้าผู้นี้กล่าว

เป็นความจริงก็ขอโทษ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านต้องรักษาข้อบังคับ ข้าพเจ้าฟังอยู่เรื่อง

หนึ่งหลั้ม ข้าพเจ้าว่ากระเทือนอย่างไร เขาพูดเท่านั้นไม่เท่าไร คือไม่มีข้อให้

ทนายวิจยว่าสมควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ ผู้ใดเห็นว่าควรจะ

การแห่งร่างพระสุพรรณบัฏตั้งไพร่ตบมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑๖ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ใดไม่เห็นด้วยไปรตบมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑๖ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าร่างพระสุพรรณบัฏตั้งมีผลแล้ว

จึงตกไป

สมควรแก่เวลาแล้วขอเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๗.๐๐ นาฬิกา.

(โปรดพลิก)

